43. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. FEBRUÁR 25.

Ludas Matyi

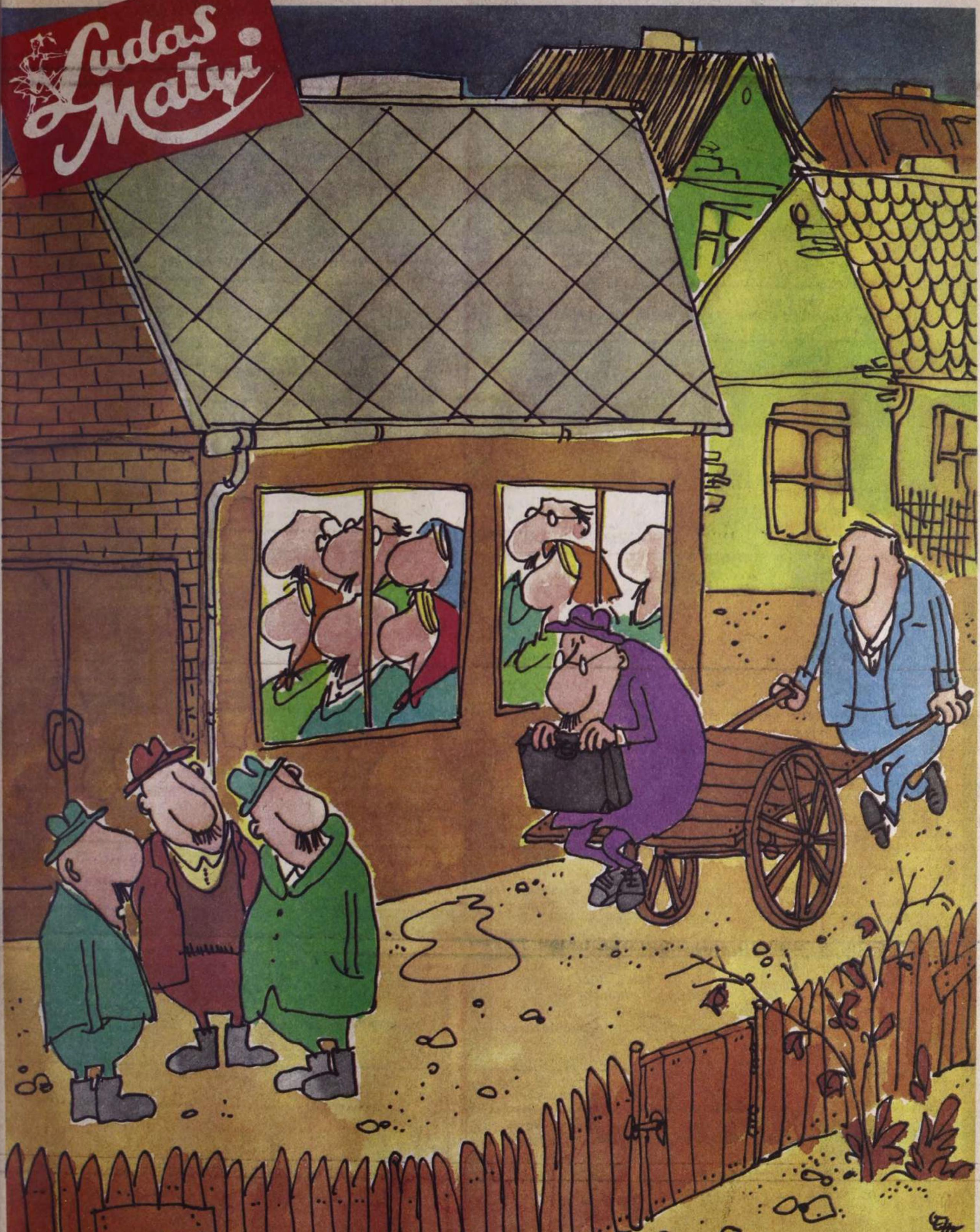

ZÁRSZÁMADÓ KÖZGYŰLÉS

– Nem sok jót ígér, hogy így érkezik az elnök ...

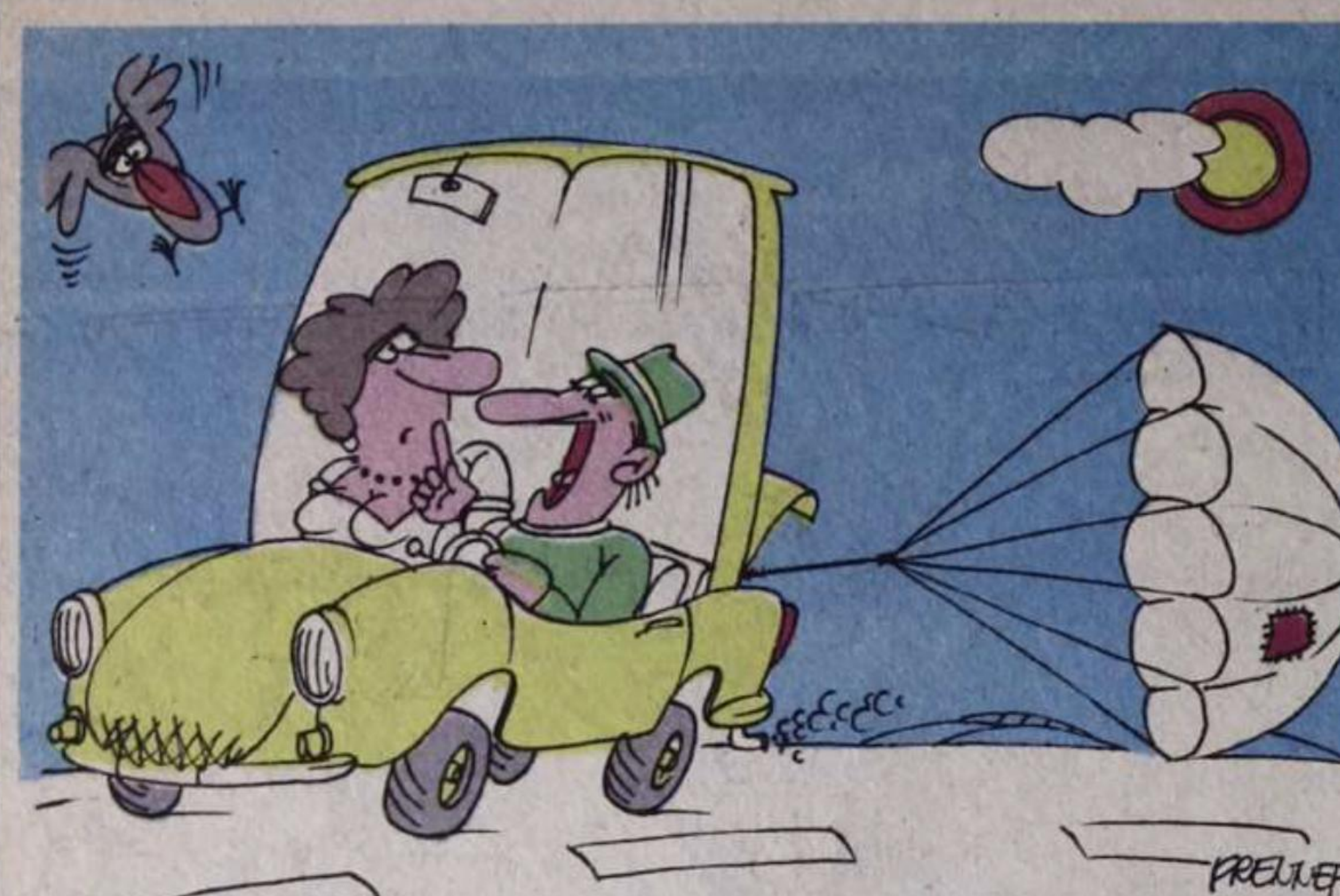

– Ezt a szervizben szerelték fel, mert hiánycikk a fékbetét...

„C" — mint cudar

Tallinnban mostanában O betűt raknak a vadul hajtó, gyakran szabálytalankodó autósok rendszámtáblájára. Merthogy oroszul a veszélyes – opasznüj.

Nem ajánlom, hogy az illetékes magyar hatóságok átvegyék ezt a forgalombiztonsági célzattal kialakított módszert.

Aligha válna be.

Mert mi harciasabbak és becsvágyóbbak vagyunk, mint az észtek. Nálunk a V – V mint veszélyes –, nem riasztaná el, hanem éppenséggel feltüzelné az amatőr és a profi pilótákat egyaránt. Törnék magukat, hogy a megkülönböztető betű felkerüljön a kocsijukra. Rettegjen mindenki, jön a félelmetes, a rettenetes Kovács János, az utak oroszlánja, sipirc a padkára, nyuszik!

Így aztán a V jelzésű autók hamar elszaporodnának, és minthogy az oroszlán nem fél az oroszlántól – visszaállna a korábbi állapot.

De csak átmenetileg!

Mert valaki még egy betűt pingálna fel a V után.

V, A. Veszélyes és agresszív.

Pemzlit ragad a szomszéd, és már fösti is: V, B.

Veszélyes és brutális.

V, C. Veszélyes és cudar. És így tovább. Dehát az ábécé egykettőre kimerülne, következnének a hárombetűs riasztások.

Ám fordulat állna be rövidesen. Épeszű ember nem bírja ki sokáig, hogy rettegésben tartsa a forgalmat, hogy senki se szeresse. Kezdenének a pilóták valami jót, kedvezőt is elárulni magukról. Például V, I, K, de Gy! Veszélyes, Irgalmatlan, Kíméletlen, de Gyengéd is tud lenni. Már akihez. Vagy V, Zs, G, de B. Veszélyes, Zsarnok, Goromba, ám Bűbájos ahhoz, aki megérdemli.

Rövid időn belül pót- és kiegészítő rendszámtáblákra lenne szükség.

És ahelyett, hogy javulna a közlekedési biztonság, egyik karambol, baleset, gázolás követné a másikat!

Mert amilyen kis kíváncsi nép vagyunk mi, minden autós az előtte futónak a betűrejtvényét próbálná megfejteni. Csak azt tanulmányozná önfeledten. Ilyen izgalmas szellemi kaland követepette kit érdekel jelzőlámpa, jelzőtábla, forgalom, átmenő gyalogos?!

Rajtuk nincs semmi olvasnivaló!

Kürti András

Tesztelgetünk

Ismerd meg enmagad – javallotta az ókorban több tucatnyi görög bölcselő. A magam részéről az ómagyar-óhellaszi kapcsolatok elmélyítése végett megfogadom az athéni vének intelmét, inkább vagyok kíváncsi nagyrabecsült énemre, mint az áltudományos horoszkópok sugallta jövőmre, ezzel foglalkozzék csak az Országos Tervhivatal. Előveszem tehát a vaskos magazin legfrissebb számát, benne két oldalnyi teszt, ha őszintén felelek másfélszáz kérdésre, izíben kiderül, miféle egyéniség vagyok. Van még tavalyról egy hét szabadságom, telik belőle a válaszolgatásra.

Azt kérdi egyebek között tőlem a teszt, hogy „szeretne-e kiegyensúlyozottabb éghajlat alatt élni?" Ravasz dolog. Ha a nemrég végetért farkasordító januárra gondolok, nyomban igennel kellene válaszolnom, ám az ilyen válaszban az is benne rejlik, hogy elégedetlen vagyok szülőföldemmel. Namármost vagy patrióta vagyok vagy őszintétlen, így hát sutyтyomban átmegyek a következő kérdésre, engem ugyan nem fog provokálni egy teszt, akármilyen tudományos is. Lássuk: „Szereti, ha zajlik az élete?"

Megint csapdában vagyok. Adjam ki magam nemzetközi kalandornak, vagy jámbor segédkönyvelőnek? Nagy ám a tét, a teszt a személyiségemről faggat. Arról bezzeg nem kérdez, hogy az elmúlt fél évszázadban a történelem kikérte-e tetszésnyilvánításomat az élet zajlásáról. Suttyomban ismét másik kérdés után nézek. „Ön szerint fel kell hagyni a légvárak építésével?"

Fel bizony! Mondaná bárki. De én tudom, hogy csőbe akarnak húzni. Kire, kikre célozgat a teszt? És hátha nem is légvár az a légvár? Ilyen provokációnak nem ülök fel, ide a következő kérdéssel. „Szorongott már hivatalos személyek jelenlétében?"

Én balga, miért nem maradtam a horoszkópoknál... Ennél alattomosabb keresztkérdést még nem kaptam. Hiszen ha igennel válaszolok, a végelszámolásnál a fejemre olvassa a teszt, hogy elszánt bűnöző lévén azonmód illene jelentkeznem a legközelebbi rendőrőrsön. Ha nemet mondok, kideríti rólam, hogy gátlástalan fráter szíve dobog bordáim alatt, mert fütyülök a hatóságokra. Sürgősen a következő kérdésre ugrok. „Szívesen vadászna Afrikában oroszlánokra?" Vadászszon a görcs. Vagy a gyepmester. De ezt nem írom be, mert a végén kisüti rólam a teszt, hogy puhány lekváremher vagyok. Nicsak, újabb kelepce: „Ha betörőt csípne el a lakásában, habozás nélkül leütné?" Nos a jellememet nem ismerem, de a fizikumomat igen, ha betörőt fognék, habozás nélkül leütne engem.

Újabb kérdés. „Elégedett a jövedelmével?" Na végre, erre már gyorsan és határozottan válaszolhatok. Így, ni, most pedig megnézzük, hogyan vélekedik az általam nagyrabecsült énemről a teszt. „Ön semmitől sem riad vissza, ravasz és számító személyiség, hajlamos az agresszivitásra, kifejezetten harcias, még akkor is kényelmetlenül érzi magát, ha valaki gyengéden a vállára teszi a kezét..."

Többé nem hallgatok a görög bölcsekre.

Fekete Gábor

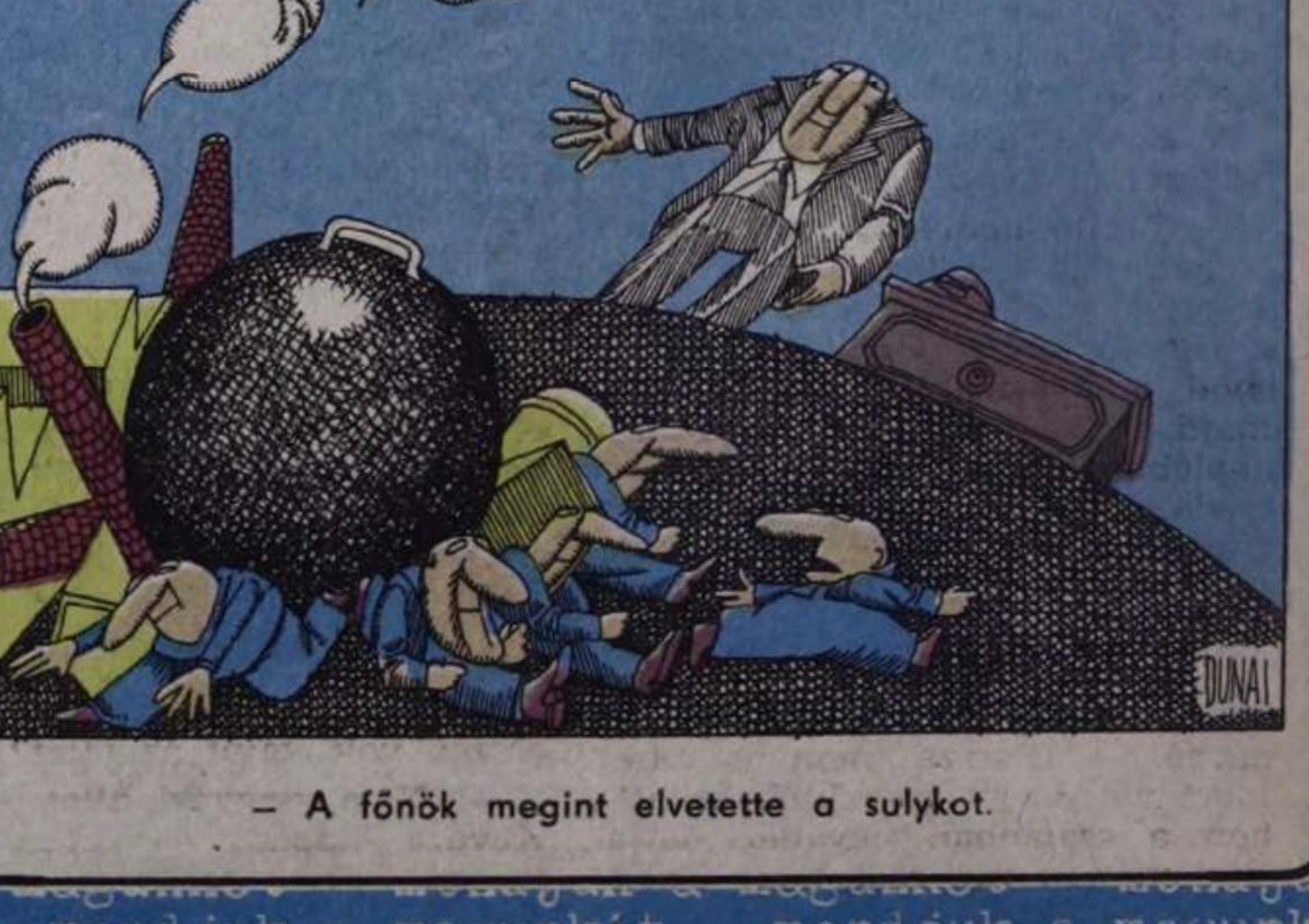

– A főnök megint elvetette a sulykot.

Más most...

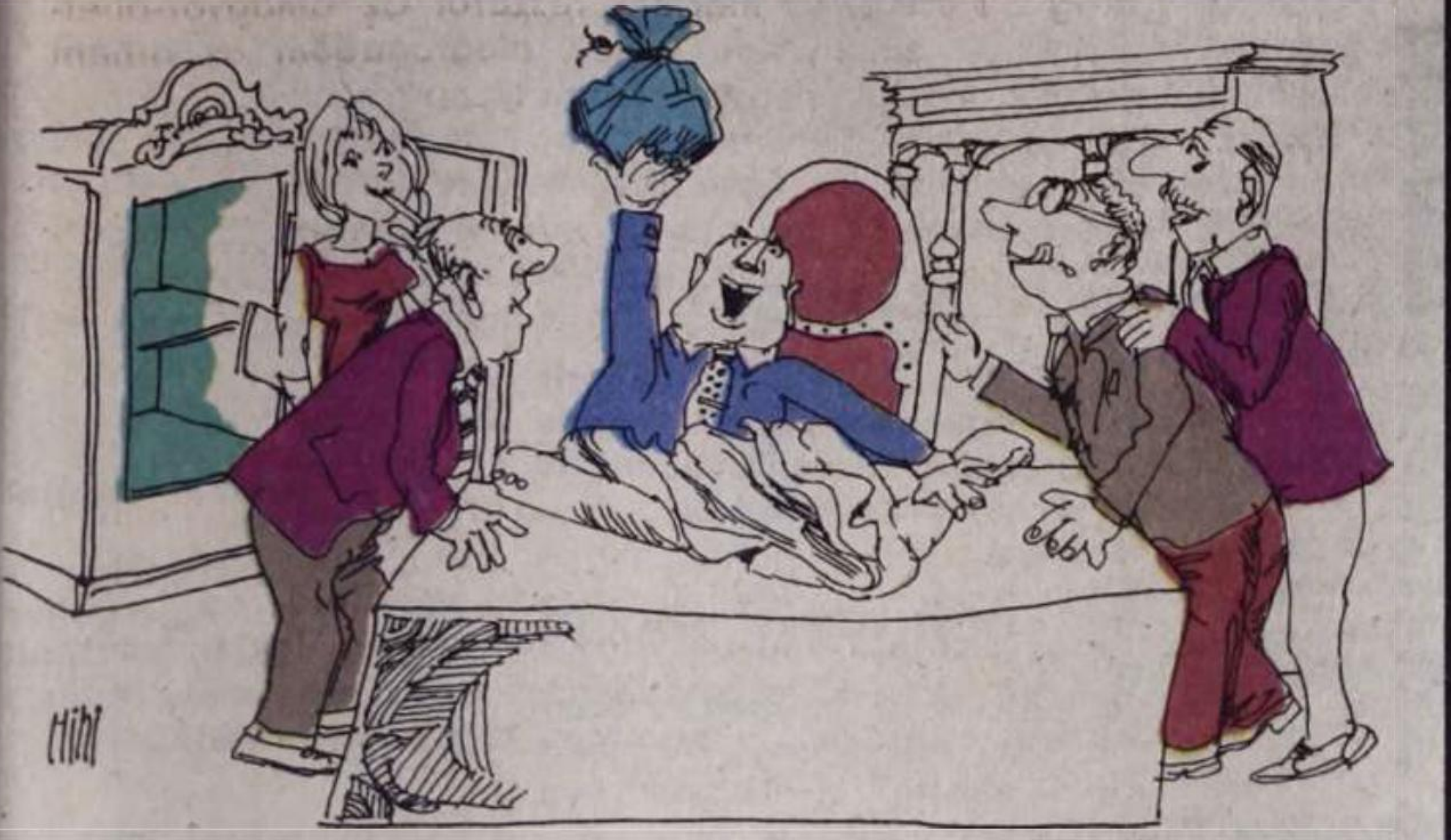

– Szabályozók ide, nyereségelvonások oda, a végén maradt egy kis vállalati dugipénz...

SZEGÉNYES VÁLASZTÉK

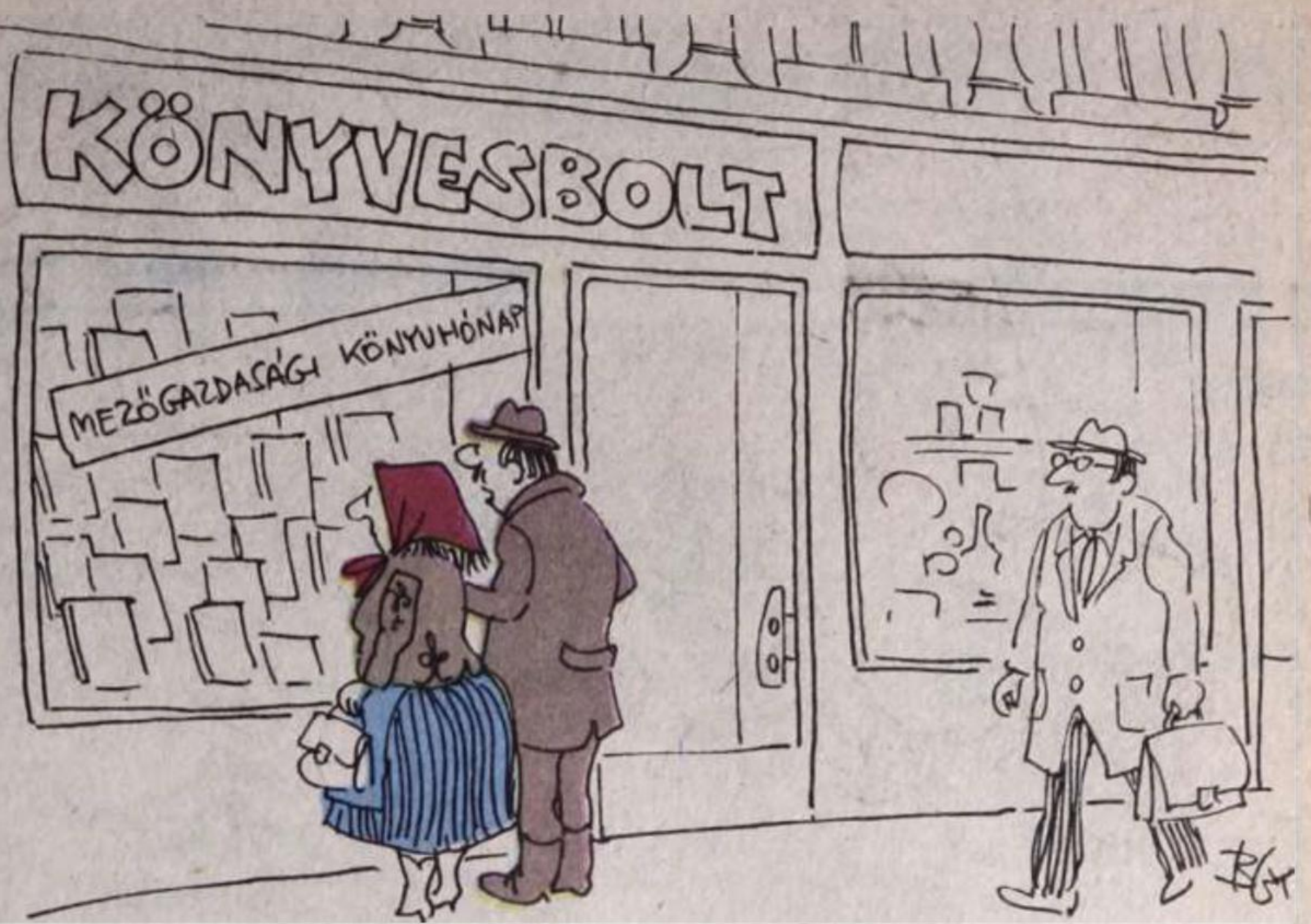

– A sertéstenyésztőknek megvesszük a Háború és békét...

ÓVATOS OPTIMIZMUS

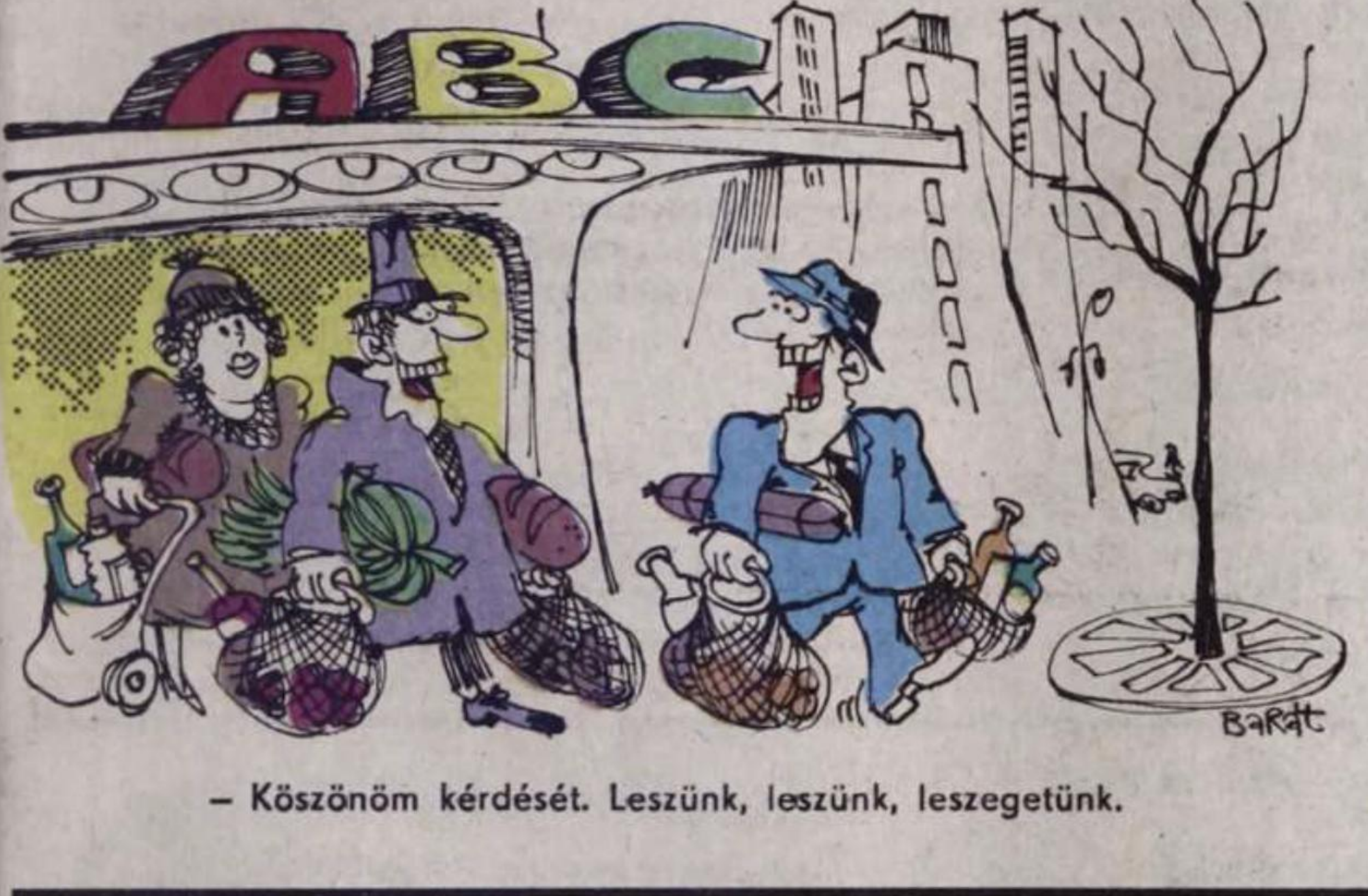

– Köszönöm kérdését. Leszünk, leszünk, leszegetünk.

VETERÁNOK

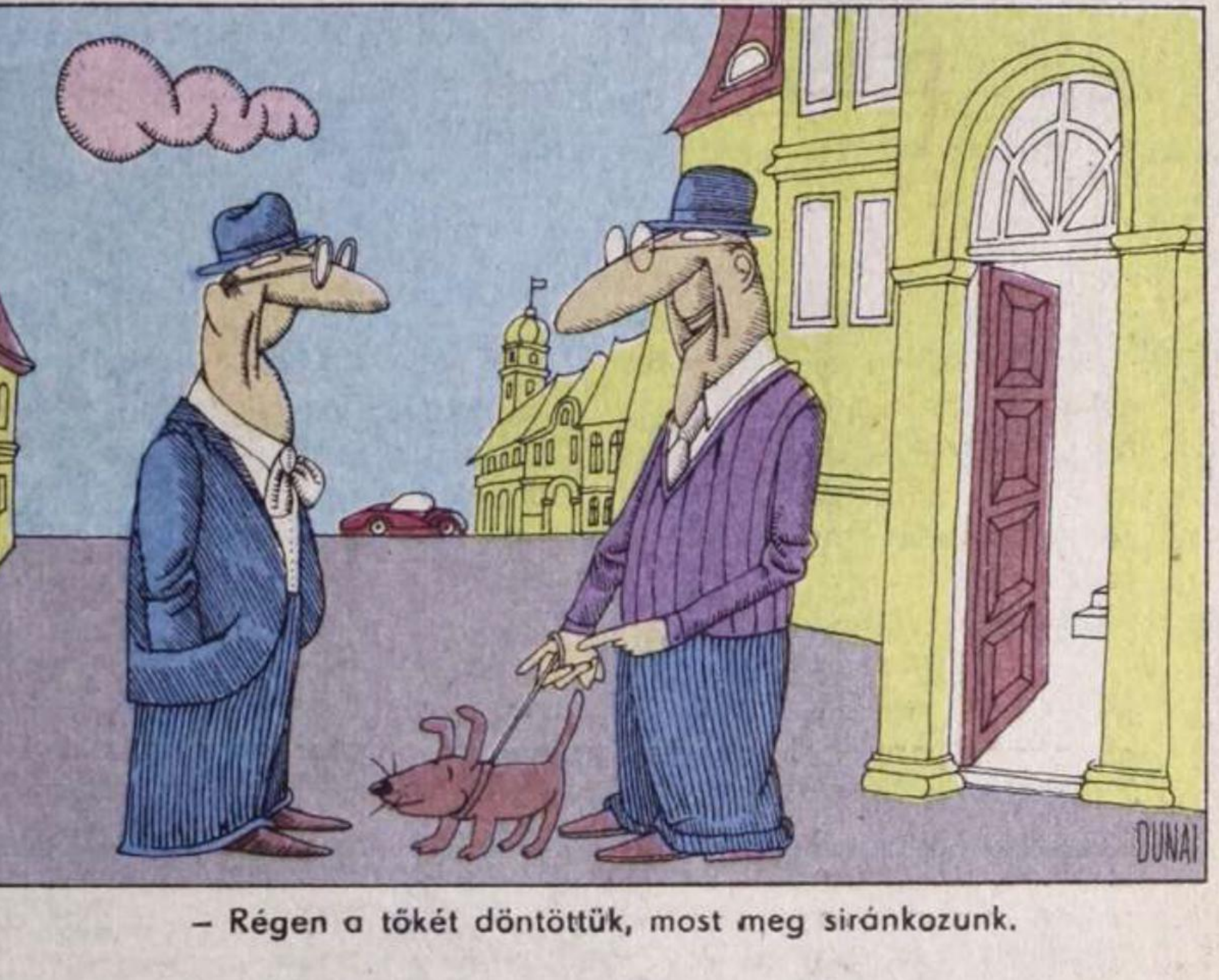

– Régen a tőkét döntöttük, most meg siránkozunk.

KI A FELELŐS KOVÁCS GÜMŐKÉÉRT?

Szilágyi Erzsébet — a Húsgombóc Saját Levében általános iskola VI. B. osztályának osztályfőnöke — levelét megírta.

— Kedves szülők! — kezdte levelét Szilágyi Erzsébet. — Gümőke jó képességű fiú lehetne, de sajnos nem az. Buta. Ez még nem lenne baj, a többi gyerek is buta, de Gümőkének ez még nem elég: földrajzórán a fülét piszkálja, behajlítja a talpát, vakarja az orrát és elöl mozog két foga.

A Kovács szülők már másnap válaszoltak a pedagógusnak.

— Tanító néni! — írta Kovács Lamantinné. — Törődjön a maga dolgával. Több bejelentés érkezett a fiamtól, hogy Ön a golyóstollával a nyakszirtjét masszírozza, majd, ugyanezzel a tollal írja be a naplóba az osztályzatokat. Nem csoda, ha a gyerek, aki egyébként családunk büszkesége, olyan rossz jegyeket hoz haza. Nézzen magába, mert baj lesz!

— Gümőke nyugtalan, izgága, kezelhetetlen! — válaszolta a tanárnő. — Persze, nem is lehet mást várni egy gyerektől, ha otthon a családban ugyanezt látja. Tudomásom van róla, hogy Önöknél időnként két napig is gyülemlik a mosatlan, háromhavonta egyszer porszívóznak és a férje, Gümőke apja, lóg a villamoson. Már kétszer megbüntette az ellenőr!

— Hagyja békén Gümőkét! — írták a Kovács szülők. — Ki az aki rendszerint tíz percet késik az óráról, mert a szeretőjével hetyeg? Milyen dolgozó ifjúság lesz ezekből a gyerekekből, ha a tanáraiktól is csak az erkölcstelenséget látják? Baj van a munkafegyelemmel, rossz a termékek minősége szerte az országban és ennek egyetlen fő oka van: az olyanok, mint maga, kedves Szilágyi elvtársnő!

— Maguknak én nem vagyok elvtársnő! — mérgesítette el a helyzetet az osztályfőnök. — Ne rajtam kérjék számon beteljesületlen vágyaikat, hanem saját magukon. Kovács apuka, magát nemrég láttam az utcán. Ha szabadna kérdeznem: azért ment négykézláb, mert ez a hobbija, vagy olyan részeg volt, mint az állat?

— Nem vagyok állat — írta Kovács apuka. — Csak tiszta szeszt iszom, sohasem keverem. Maga viszont olyan puhány, hogy még zsírsertésnek is csak jelentős árengedménnyel lehetne értékesíteni. Azért van tornából olyan sok felmentett fiatal és háborúra alkalmatlan katonaköteles ifjú, mert ilyen lajhárok oktatják őket az életre!

— Kovácsék! — válaszolta a tanárnő. — Maguk miatt kallódnak el jelentős magyar találmányok, a magukfajták miatt gyenge a magyar foci és azért kevés a lakás, mert maguk is tizenkét évig vártak tanácsira, ahelyett, hogy vásároltak volna maguknak egyet!

— „Tisztelt” tanárnő! — írta válaszlevelében Kovács apuka. — A mi lakáshelyzetünk még hagyján, de a maga fizetése olyan nevetséges, hogy az egyenesen káros a felnövekvő ifjúságra. Ilyen alacsony fizetések mellett tanít, aztán csodálkozik, ha a fiatalok rágógumiznak, dohányoznak és — most már nem tabu, tehát leírhatom — kábítószereznek!

— Idefigyeljenek Kovácsék! — fenyegetőzött Szilágyi Erzsébet. — Engem ne kábítsanak ilyen szövegekkel. Nagyon is jól tudom, miben mesterkednek! Hallottam, hogy maguk két nappal ezelőtt túszokat ejtettek a hátsó lépcsőházban, erőszakkal fenyegetőztek és az Önök egész családja mély, feneketlen válság felé rohan, méghozzá öles léptekkel!

— Pedagógus! — írták Kovácsék. — Ha már az öleknél tartunk: néhány napra kölcsönadhatna nekünk néhányat azokból a pornókazettákból, melyeket osztályfőnöki óra címszó alatt tanítványainak szokott lejátszani. S lenne egy kérdésünk: igaz a hír, hogy férjhez megy egy tizenötéves fiúhoz? S végezetül: azt beszélik, hogy annak idején Ön pénzért vette a felvételi tételeket, így jutott be a tanárképzőre! Vagy talán természetben fizetett?

A levélváltás itt hirtelen gyökeres fordulatot vett. A megfáradt tanerő békejobbot nyújtott.

— Szülők! — írta Szilágyi Erzsébet. — Ne bántsuk egymást! Sok a gond, nehéz az élet. Inkább fogjunk össze.

— Igaza van a tanárnőnek — válaszolták Kovácsék. — Örülünk, hogy ha csak levélben is, de sikerült véleményt cserélnünk egy sor fontos közérdekű dologról. Kovács Gümőkére visszatérve: ilyen nevű fiunk sohasem volt, de az eddigiek ismeretében úgy hiszszük, ez nem is baj!

Föld S. Péter

TÉLI BEUTALTAK

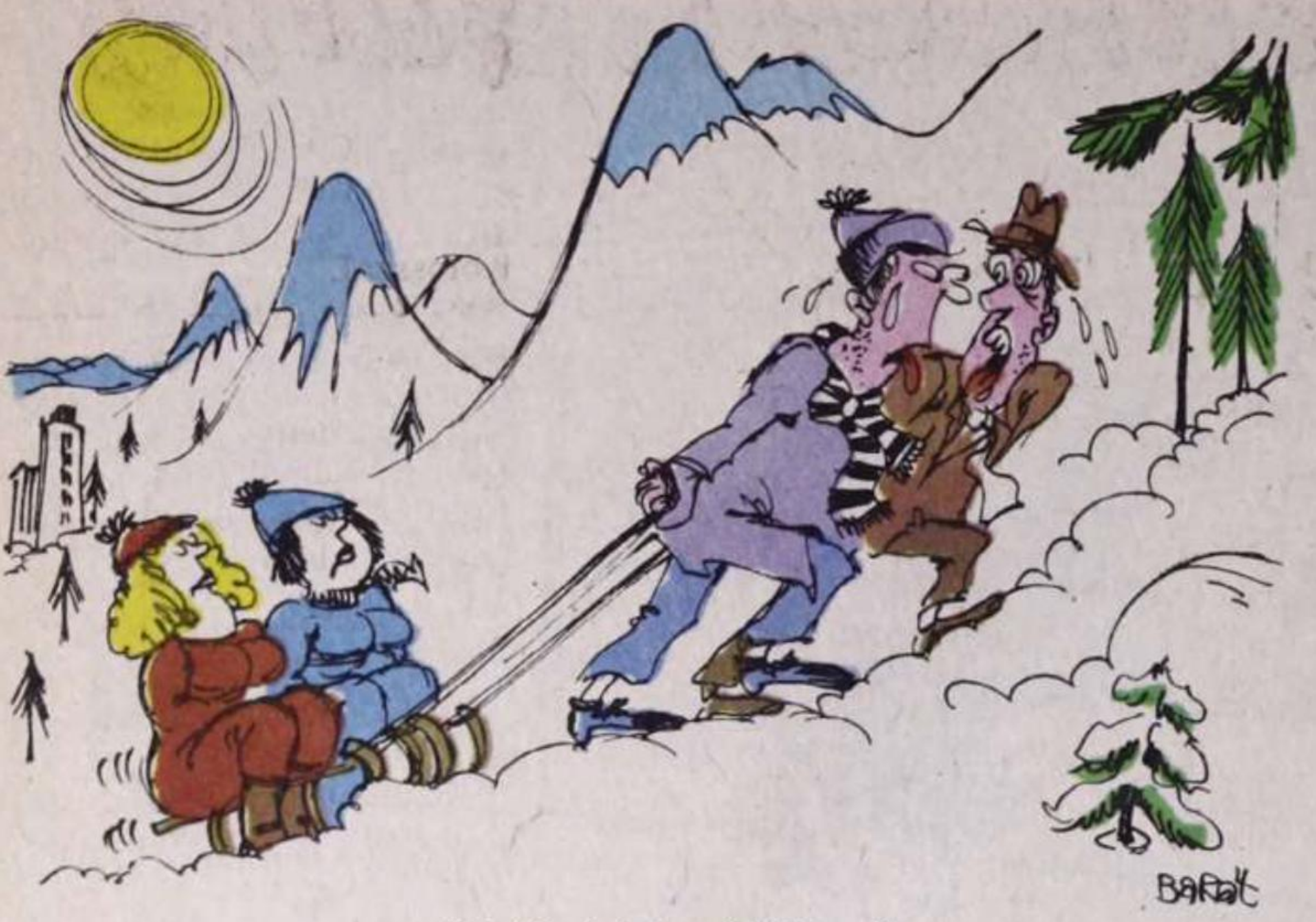

– Szintén jutalomüdülésen?

REPRINT-DIVAT

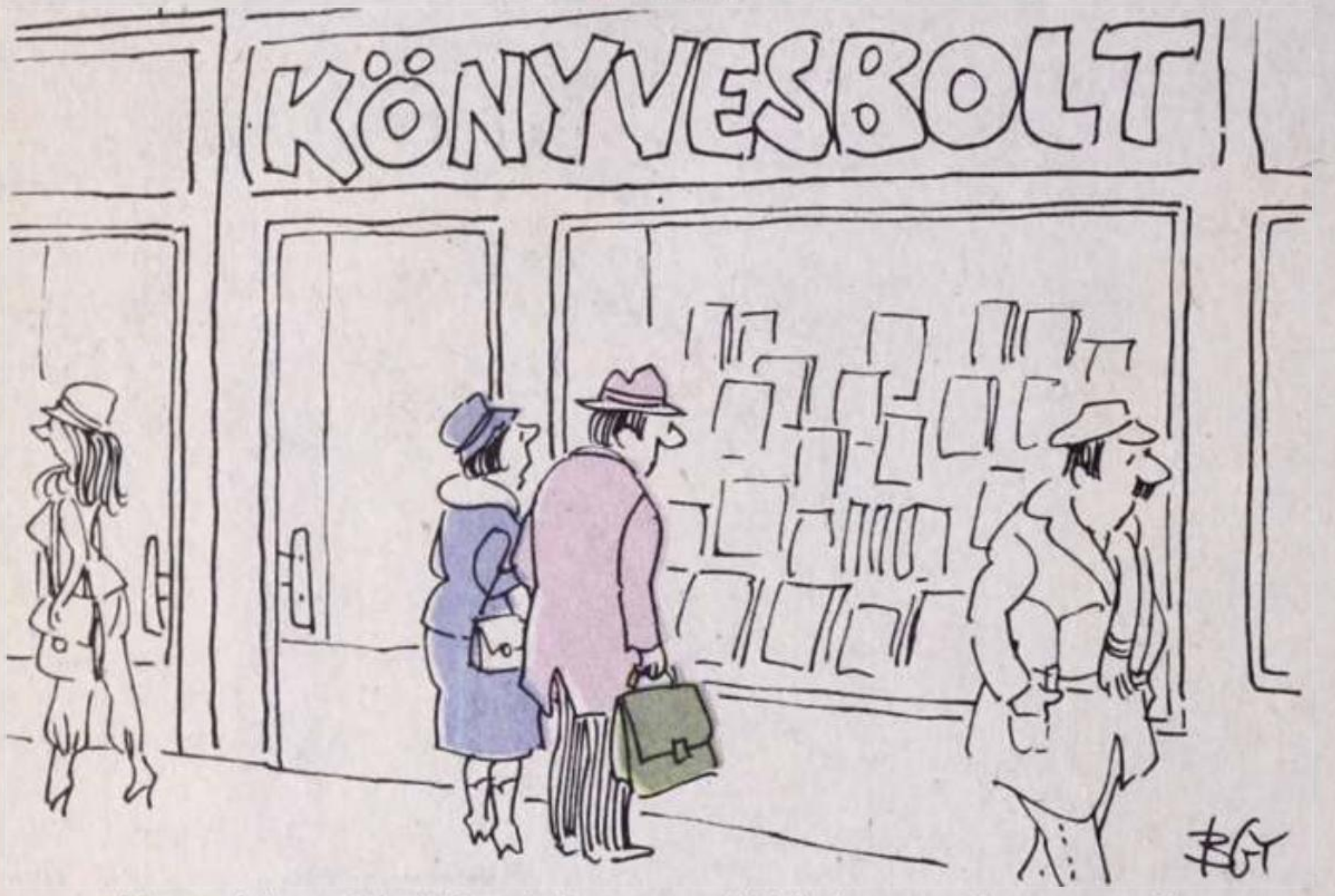

– Nemsokára el kell jutniuk a személyi kultusz gyöngyszemeihez . . .

SZILÁNKOK

MEGNYUGVÁS

— Találtam két kezest az OTP-kölcsönömhöz. Aztán nem vettem fel a kölcsönt. Nekem elég az a megnyugtató érzés, hogy akadt két kezesem, aki fizetőképesnek tart.

KEZDŐ

— *Az anyám személyében már népszerű színész vagyok. Már csak a közönséget kell meghódítanom.*

SZÓRAKOZOTT ZSEBTOLVAJ

— Uram, a zsebemben felejtette a kezét és itt le akarok szállni a villamosról . . .

JÓ KIS HÁZASSÁG

— *Az én feleségem oda megy és azt csinál, amit akar. De azt megkövetelem, hogy este tízig haza ne jöjjön!*

ÖREGSÉG

— Öregségemre nem lesz semmi gondom — mondta kivégzése hajnalán a harmincéves rablógyilkos.

GYOMOREMBER

— *Szívecském, csinálj valami jó vasárnapi ebédet a hét minden napjára.*

ILYEN IS VAN

Semmiféle irodalmi lexikonban nem szerepel a neve. Csupán az olvasók szeretik.

CSALÁDBAN MARAD

— *Ez a pénztárosnő a feleségem. De még engem is becsap egy pár forinttal.*

OPTIMIZMUS

— Hiába vagyok nyolcvanöt éves, valami azt súgja, nekem még karriert kell csinálnom.

MAI ÓSZERES

— *Ezért hívott fel engem a harmadik emeletre?! Hiszen ez használt holmi!*

KÉRELEM

— Kérem, hogy a havi szociális pénzsegélyt a pasaréti villámba küldjék . . .

MAGÁNYOS NŐ

— *1946-ban vettem egy csókálló rúzst. Negyven éve nem tudom kipróbálni.*

SZÜLŐI FÉLTÉS

— Fiam, ha nem sportolsz, ha nem edzed magad, nem tudod majd verni a feleséged!

LIMONÁDÉ

— *Ön már megint részeg!*

— *Ne haragudjon, de ebben az étteremben folyton magyar nótát játszanak, s ahhoz nem lehet limonádét inni.*

PECH

— Ötven éve szakállt növesztek, de olyan az arcom, mintha ma reggel borotválkoztam volna.

SZTK-BAN

— *Doktor úr, írjon fel valami orvosságot, amitől köhögök. Este színházba megyünk és zavarni akarom az előadást.*

SOKAT CSALÓDOTT

— Önt még nem ismerem. Tehát bírja a bizalmam.

Galambos Szilveszter

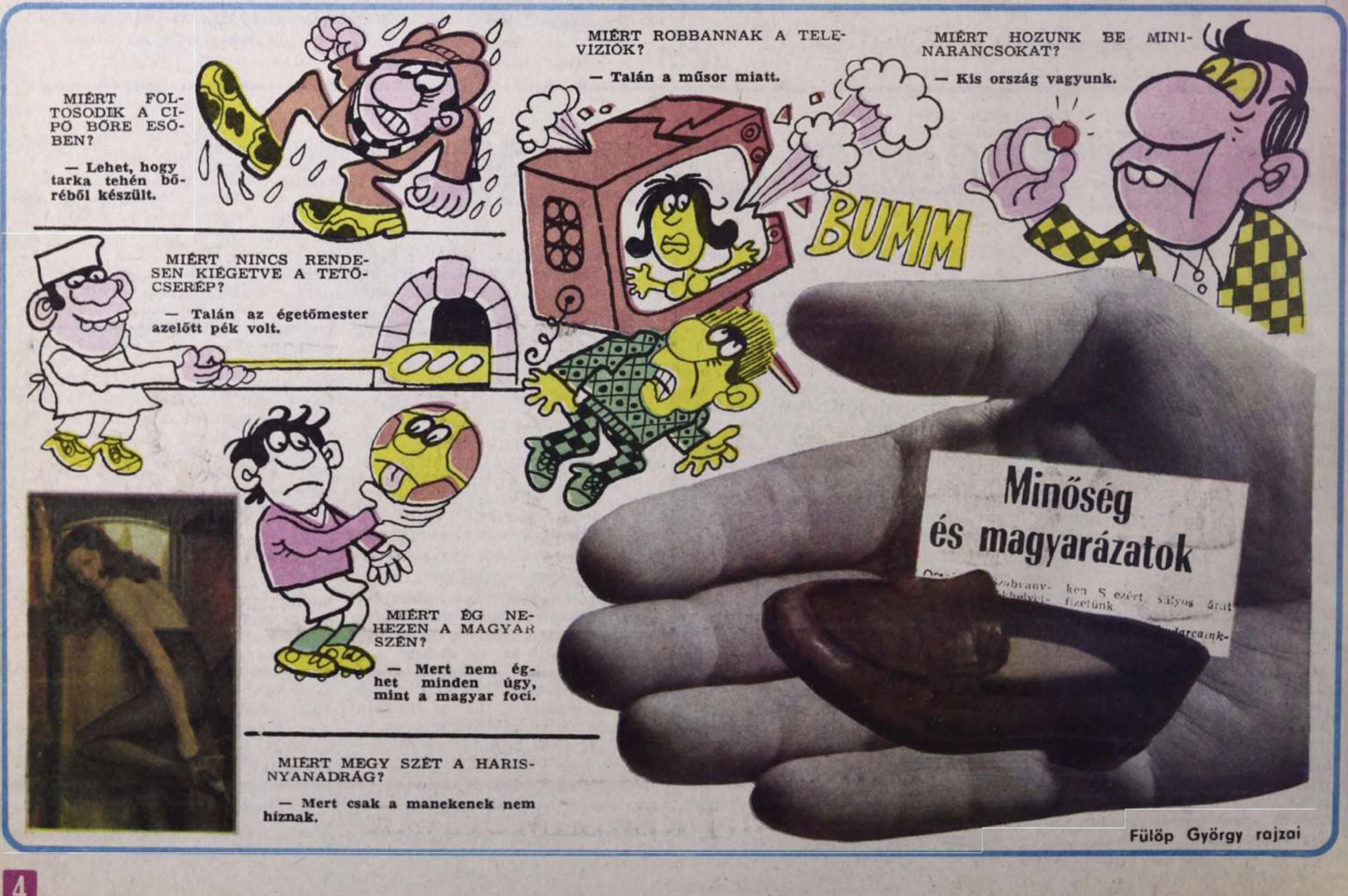

MIÉRT FOLTOSODIK A CIPŐ BŐRE ESŐBEN?

— Lehet, hogy tarka tehén bőréből készült.

MIÉRT ROBBANNAK A TELEVIZIÓK?

— Talán a műsor miatt.

MIÉRT HOZUNK BE MININARANCSOKAT?

— Kis ország vagyunk.

MIÉRT NINCS RENDESEN KIÉGETVE A TETŐCSERÉP?

— Talán az égetőmester azelőtt pék volt.

MIÉRT ÉG NEHEZEN A MAGYAR SZÉN?

— Mert nem éghet minden úgy, mint a magyar foci.

MIÉRT MEGY SZÉT A HARISNYANADRÁG?

— Mert csak a manekenek nem híznak.

Fülöp György rajzai

REFLEKTORFÉNYBEN

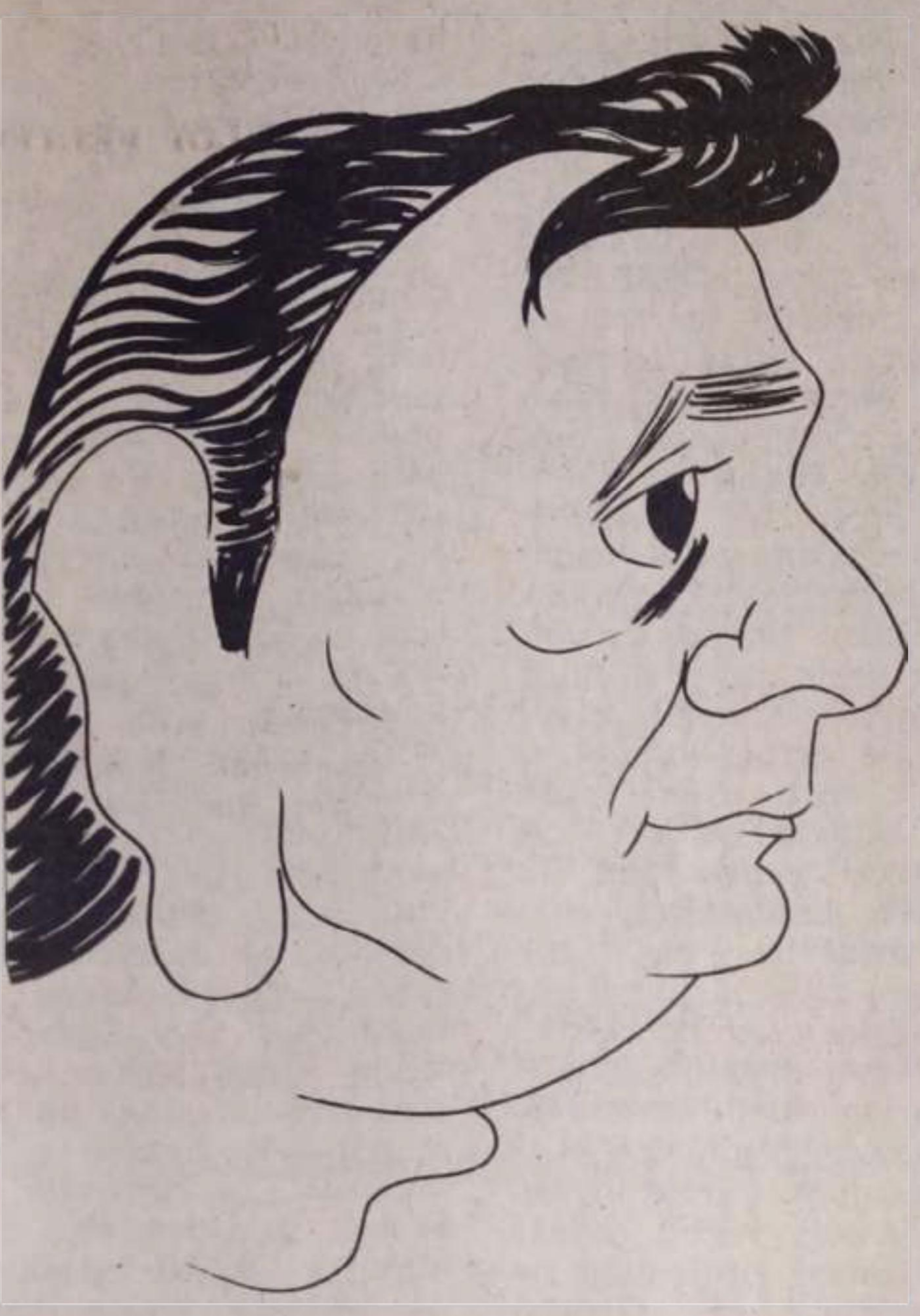

VEREBES JÓZSEF,

aki a Thália színpadán bizonyította, hogy szólistának kiváló, Cipruson pedig, hogy kórusvezetőnek is elsőrangú. Hátha még a kapufákat is a maga oldalára tudná állítani ...

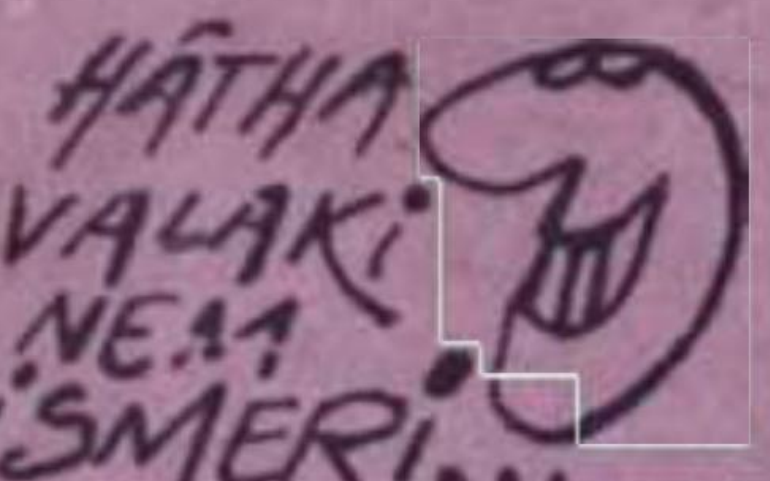
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Szeretnék kisgyerek lenni.

— Miért?

— Akkor nem ismerném azokat a régi filmeket, amelyeket a televízió ma sugároz.

— Azt hiszem, nekünk van a legostobább gyerekünk — sóhajtja a férj.

— Örülj neki — vigasztalja a feleség. — Legalább biztos vagy benne, hogy a tied.

•

— Ezt a töltött lepényt a rádió receptje szerint sütöttem.

— Hát én már rég megmondtam, hogy vegyünk új készüléket!

BOROTVÁLKOZNI VESZÉLYES

Sehoda Béla arca olyan volt, mint a borogyinói csatatér. Mintha a kaszálóverseny első hat helyezettjével vívott volna vesztes szimultánt.

— Nocsak, Sehoda — vettem dévajra a drámát —, formaterveztetted a fejedet? Ráfért!

Csüggedt legyintéssel tett a helyemre, aztán rátért.

— Én korán kelek, és borotválkozás közben a rádió hajnali műsorát hallgatom. És most már naponta hallok olyasmit, amitől megrezzen a kezemben a kés.

— Új módszer — könyveltem el. — Önkéntelen véradás.

— Néhány napja például egy dohánygyár vezetőjével beszélgetett a riporter. És a dohánygyár vezetője három perc alatt tizenkétszer mondta azt, hogy cigeretta. Érted? Cigeretta. Majdnem levágtam a fülemet ijedtemben. És azóta sincs nyugtom. Teszem azt jönnek a külföldi vevők, cigarettát rendelnek és cigerettát kapnak. Persze, hogy visszaküldik. Persze, hogy visszaküldik!

— Nyugtasd le magad, Sehoda — intettem óva. — Gondolj a vérnyomásodra. De nem gondolt rá, sőt, hisztérikusan kiáltozni kezdet.

— Kíváncsi lennék, mit gyártanak még. Szivert?

— Sehoda ...

— Pipedohányt?

— Béla ...

— Képzeld el, ha a színházban azt énekelnék, hogy „Egy kis cigeretta, valódi finom" ...

— De kérlek, egyetlen betűért ekkora tébolyt ...

— Hogyhogy egyetlen betűért? Gondold el, ha ez csak szűk körben is elterjed ... És teszem azt a Pénzjegynyomdában bunkót nyomnak bankó helyett ...

Ideje volt, hogy visszatérítsem ezt az idiótát a józanság ösvényeire.

— Nahát nagyon tévedsz, Sehoda, mert az illető egészségügyi célzattal mondott cigerettát cigaretta helyett. Lehetséges, hogy szaggató fájdalmakat észlelt a mellkasában és elment az orvoshoz. „Nézze uram — mondta a doki — az az első, hogy leszokik a dohányzásról. Mostantól fogva egy szál cigaretta nem sok, annyit se!" A páciens okos ember volt. Kisütötte, hogyan tarthatja be az orvos utasítását anélkül, hogy a szenvedélyéről letenne. És azóta csak cigerettát szív cigaretta helyett.

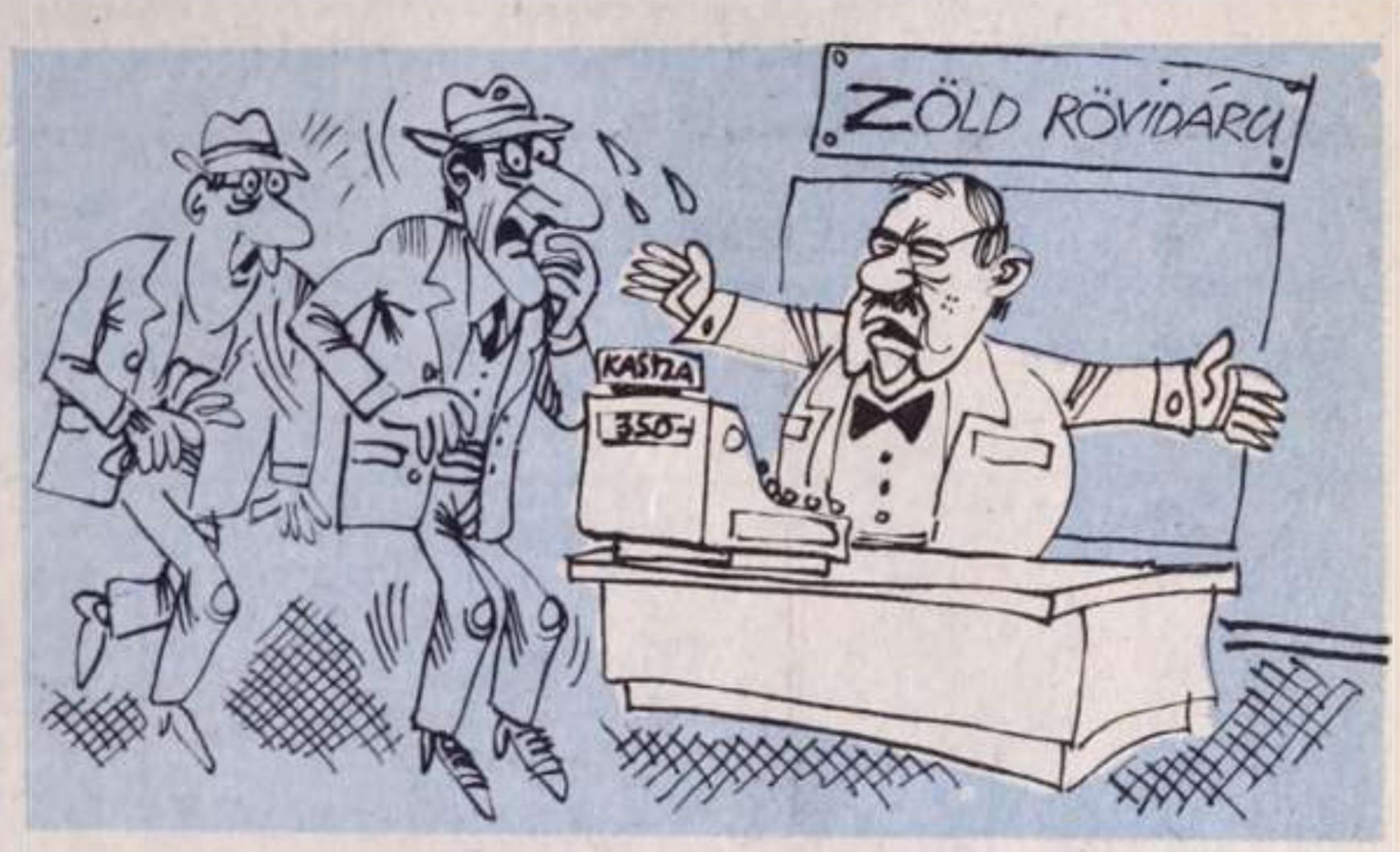

Sehoda Béla nyelt egyet, de attól még ronda reszelős maradt a hangja.

— Jól van — biccentett azzal a heges fejével —, de mit hallottam másnap reggel, borotválkozás közben. Egy miniszteriális interjúban elhangzott a következő mondat: „Kiszélesíthetnénk exporttevékenységünket, ha rendelkeznénk hozzá árualappal!" Ettől metszettem le az orrom hegyét. Érted? Eladhatnánk, ha lenne mit. Óriási. Frenetikus. Kolosszál.

Ez már nekem is masszív volt egy kicsikét. Elképzeltem, hogy egy kuncsaft bemegy a Zöld bácsi rövidáruüzletébe.

— Jónapot Zöld bácsi, köpperszalag van?

— Nincsen.

— Stoppolópamut?

— Az se nincsen.

— Szitaszövet?

— Semmi se nincsen.

— Jó, akkor megyek. Viszlát.

— És fizetni ki fog? Kassza, háromszázötven marad ...

Sehoda Béla végighallgatta a motyogásomat és heveny bólogatásban tört ki.

— Ez az, öregem, rövidáruország lettünk. Árunk nincs, de a rövidebbet mi húzzuk. Ráadásul napról napra jobban vérzünk. A gazdaság is, meg én is. Most mondd meg, mit tehetnénk?

Erre speciel tudtam a választ.

— Nagyon egyszerű — mondtam. — Használj villanyborotvát.

Peterdi Pál

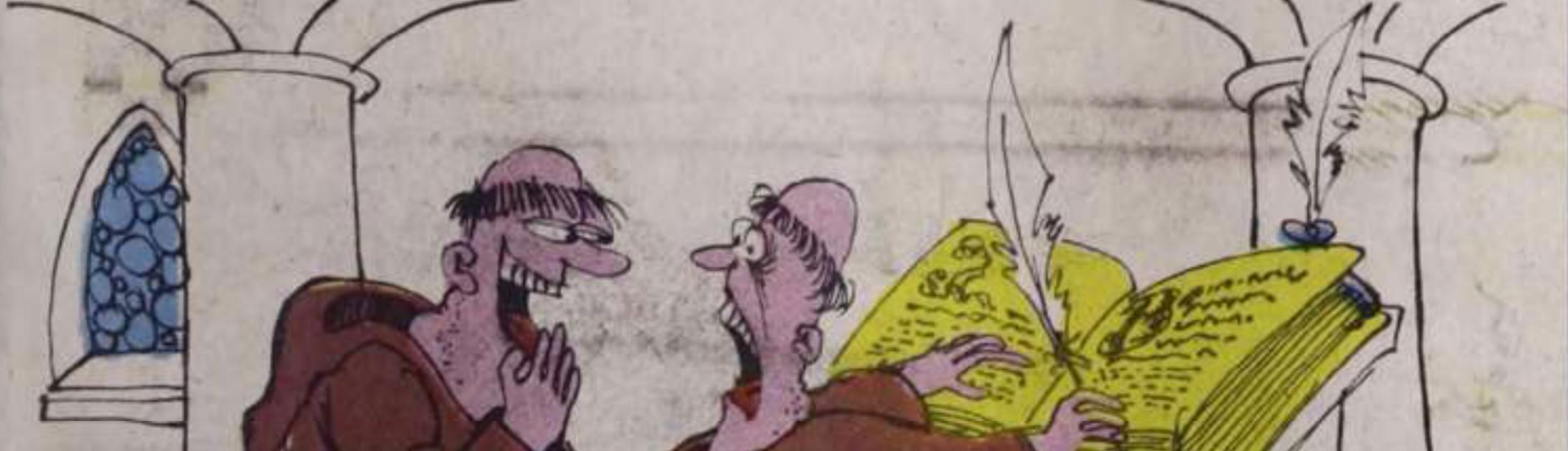

– Magánkiadásban a katakombákban fogjuk árulni.

FEJŐSTEHÉN

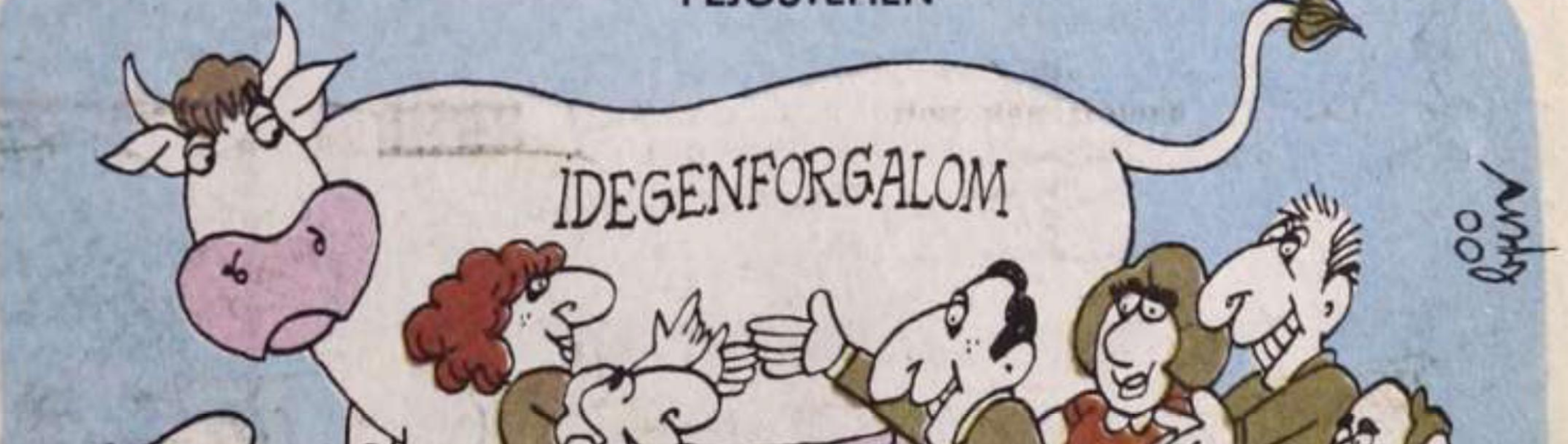

A szakemberek véleménye: nem javul a magyar reklám

LAIKUS VÉLEMÉNYÜNK: AZ SEM, AMIT REKLÁMOZNAK

SIMOR ANDRÁS:

IGÉNYTELENEK

Ha igényesebb volnál,
kötözött sonkát vennél,
hagyma és kenyér járja
az igényteleneknél.

Épülnek paloták,
bennük lakók is vannak,
az igényteleneknél
gangra nyílik az ablak.

Vannak luxuscipők,
és a cipőkben lábak,
az igénytelenebbek
más lábbelikben járnak.

A szekér alig mozdul,
ha silányul az abrak.
Az igénytelenségünk
okozója a bajnak.

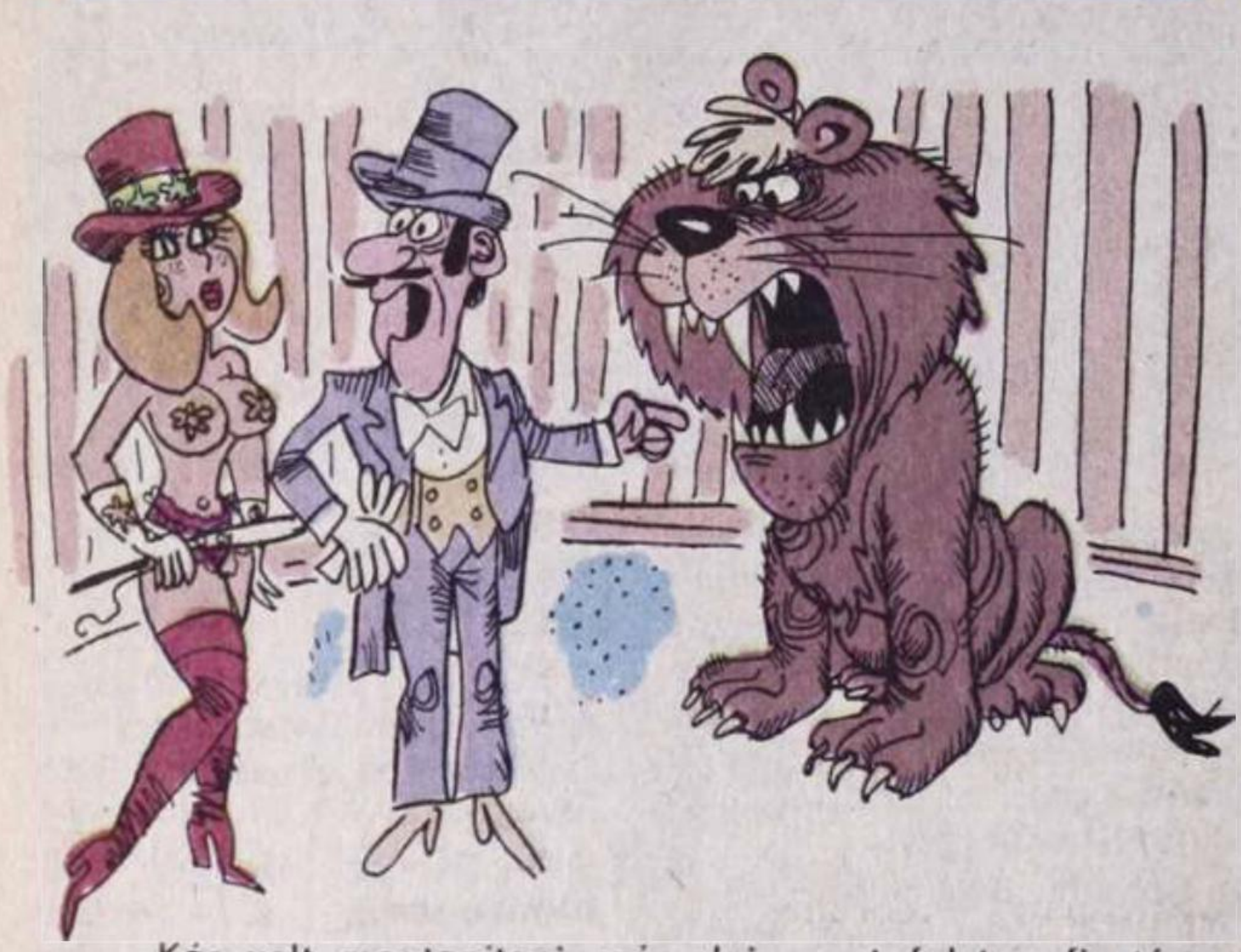

– Kár volt megtanitani számolni, most folyton fizetésemelésért ordít.

FOTÓSAROK

MARKÁNS

Hamarosan megkezdődik a bajnokság, elindul útjára a pöttyös labda.

Közhelyek és kézhelyek. Örömök és kételyek.

Az arcokon elszántság, félelem, kíváncsiság és némi érzékiség: csak a kezüket tessék figyelni!

Van, aki bármihez nyúl, arannyá változik a kezei között.

Minden lehetőséget meg kell ragadni. Érthető, ha a nyugati klubok is két kézzel kapnak utánuk.

Nem engedik ki kezükből a meccset; hátukra veszik a zongorát, négykezest játszanak.

Egyes szakírókkal ellentétben valljuk: nem beteg a magyar futball, csupán kezelésre szorul.

efespé

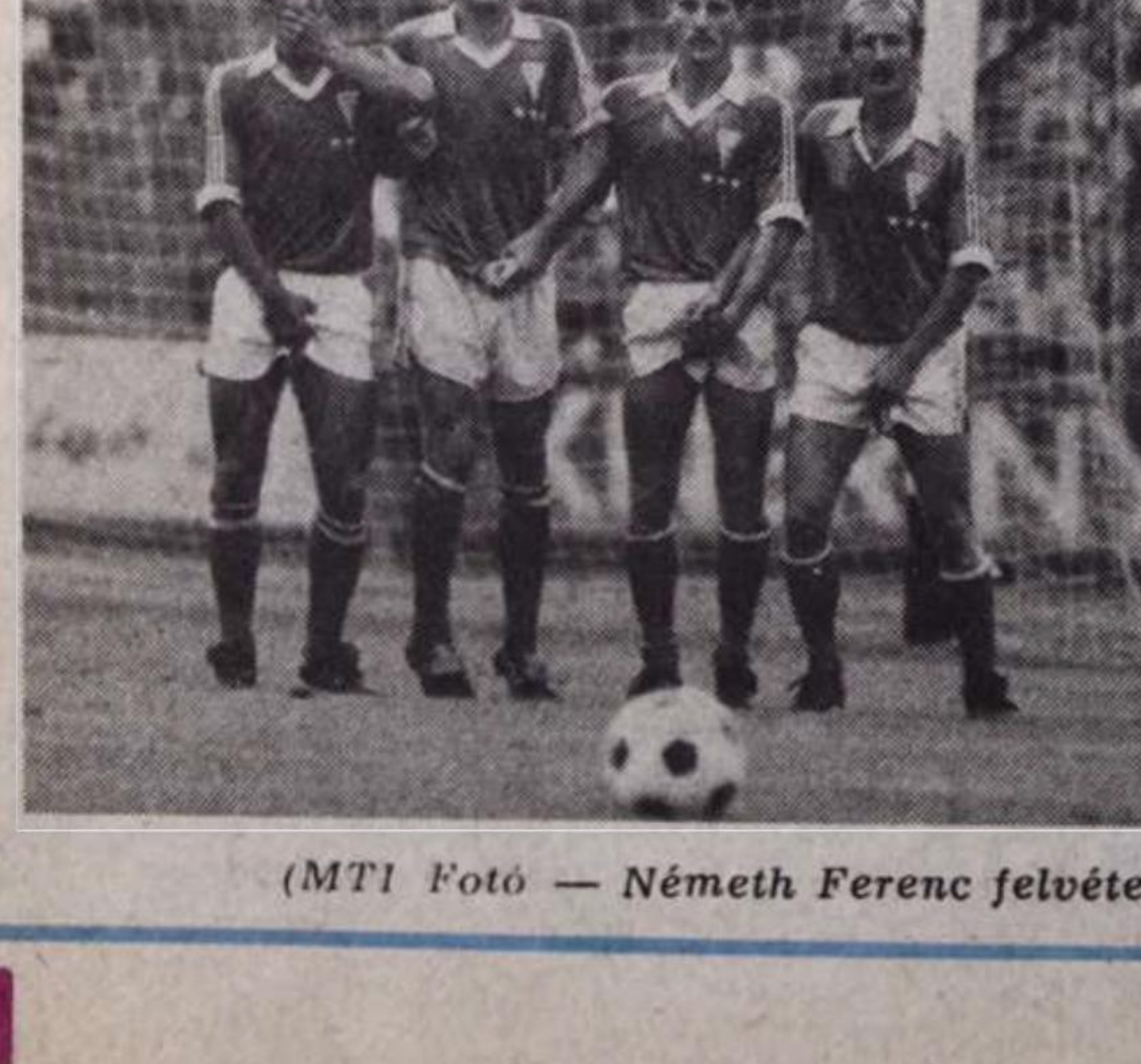

(MTI Fotó — Németh Ferenc felvétele)

ÉS A SVÉDEK?

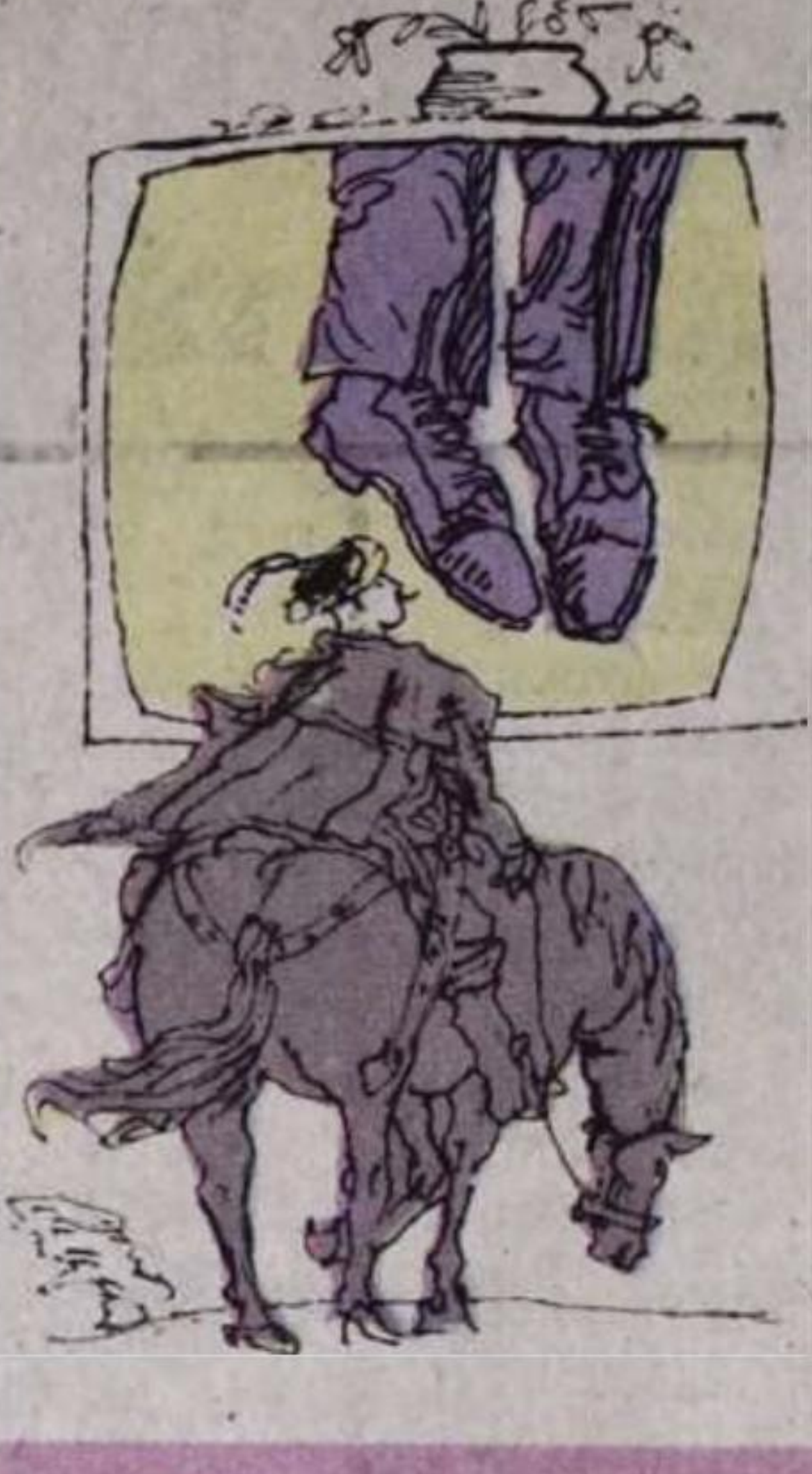

„Tévézni emberi dolog"
(Kovács János)

Bajban lesz a héten, szerkesztő úr, mert amiről én beszélni szeretnék, abból nem lesz cikk, túlságosan is komoly, nem való a maguk lapjába. Szörnyen röstellni való az, ami a tévéből kitudódott, hogy mennyire másokat megelőzve vezetjük az öngyilkossági listát, s annak is a legkevésbé mutatós válfaját választjuk leginkább, az önakasztást, azaz a zsinegelést, ahogy Czeizel úr volt szíves mondani. A tényt eddig is tudtuk, csak az okokat nem. Most már tudjuk, mert Czeizel doktor kimutatta, hogy semmi biológia, semmi genetika nincs a dologban, szózatában nevén nevezte, hogy kik ennek a sok önkezűségnek az okozói. Hát ugye a történészek, az írók, meg a tömegtájékoztatás. A történészek azért, mert nemzeti bűntudatot táplálnak belénk, mondván, hogy ilyen-olyan csatlós nép vagyunk, Hitler utolsó kiszolgálói, satöbbi. Hát csoda-e, hogy ezeket hallván, zsineghez kap a magyar? Csakhogy van itt két dolog, ami nem egészen világos nekem. Az egyik: én még emlékszem az ötven évvel ezelőtti tanokra, melyek szerint mi vagyunk a világ legfáintosabb népe, csodaszarvasfiak, szittya-fergeteg, meg ami kell. Hiába hallhatta önnön dicséretét, megátalkodottan zsinegelte magát a magyar, öngyilkolási mutatóink magasak voltak akkor is, mint mindig, a kiegyezés korától, kivéve... De erről később. A másik, amit nem értek, hogy: hát a svédek? A statisztikai rangsorban ők követnek bennünket, más nép, másfajta raj, egy egészen más történelemmel, rájuk sosem mondták, hogy Hitler-csicskások, akkor vajon ki-mi rombolta le svédségtudatukat?... Az irodalom kártékonysága közismert régtől fogva, mint Czeizel professzor is emlékeztetett rá, Goethe úr is nagy öngyilkossági hullámot indított el az ifjú Werther nyavalygásaival. A tömegtájékoztatás ártalmasságáról vitatkozni sem lehet...

— Ketten beszélgetnek. Mindennek a tömegtájékoztatás az oka! — mondja megfellebbezhetetlen magabiztossággal az egyik.

— Meg a biciklisták! — teszi hozzá a másik. — Miért éppen a biciklisták? — kérdi meglepetten az első. Miért éppen a tömegtájékoztatás? — kérdi vissza a második.

— Másként ismertem ezt a viccet... Tegye félre a szakmai érzékenységét, szerkesztő úr! Elmondok egy példát, amelyben egyszerre tettenérhető mindhárom ártó tényező. A *tömegtájékoztatás* legfőbb eszköze, a televízió, szombaton, a késői órákban bemutatta Boldizsár Miklós, *magyar író*, A hős című tévéjátékát, amely a XVII. században játszódott, és igen sajátos *történelemszemlélet* áradt belőle. Történelmi parabola volt ez, sok-sok kiszólással a múltból a mába, amolyan lányomnak mondom, menyem értsen róla alapon. Felkapott műfaj ez, annyi ilyen készül mostanság, hogy egy tucatra is tizenhárom megy belőlük. Hát én ezt az Új Zrínyipéteriászt végigszemlélve úgy elkeseredtem, hogy rögtön kitántorogtam a spájzba, megnézni, nincs-e ott egy zsineg? Volt. Egy tábla szalonna lógott rajta. Levágtam egy darabot, na nem a kötélből, hanem a szalonnából, és befaltam. Éjfélkor szalonnázni, most mondja meg, szerkesztő úr, hát nem kész öngyilkosság?!... Na, hagyjuk, legalább én ne idétlenkedjem itt a rossz vicceimmel. Még valami van a dologban, ami foglalkoztat. Az az imént említett „kivéve". Százhúsz éve itt mindig magas volt az öngyilkossági arányszám, kivéve az ötvenes évek elejét. Hogy van ez, szerkesztő úr? Akkor helyesebb volt a történelemszemlélet, jobb volt a tömegtájékoztatás? Talán a mindent rózsaszínre mázoló sematikus irodalomnak köszönhető a szembetűnő javulás?

— Vagy egyszerűen csak a statisztikusok ügybuzgalmának...

Radványi Barna

SZOLIDARITÁS

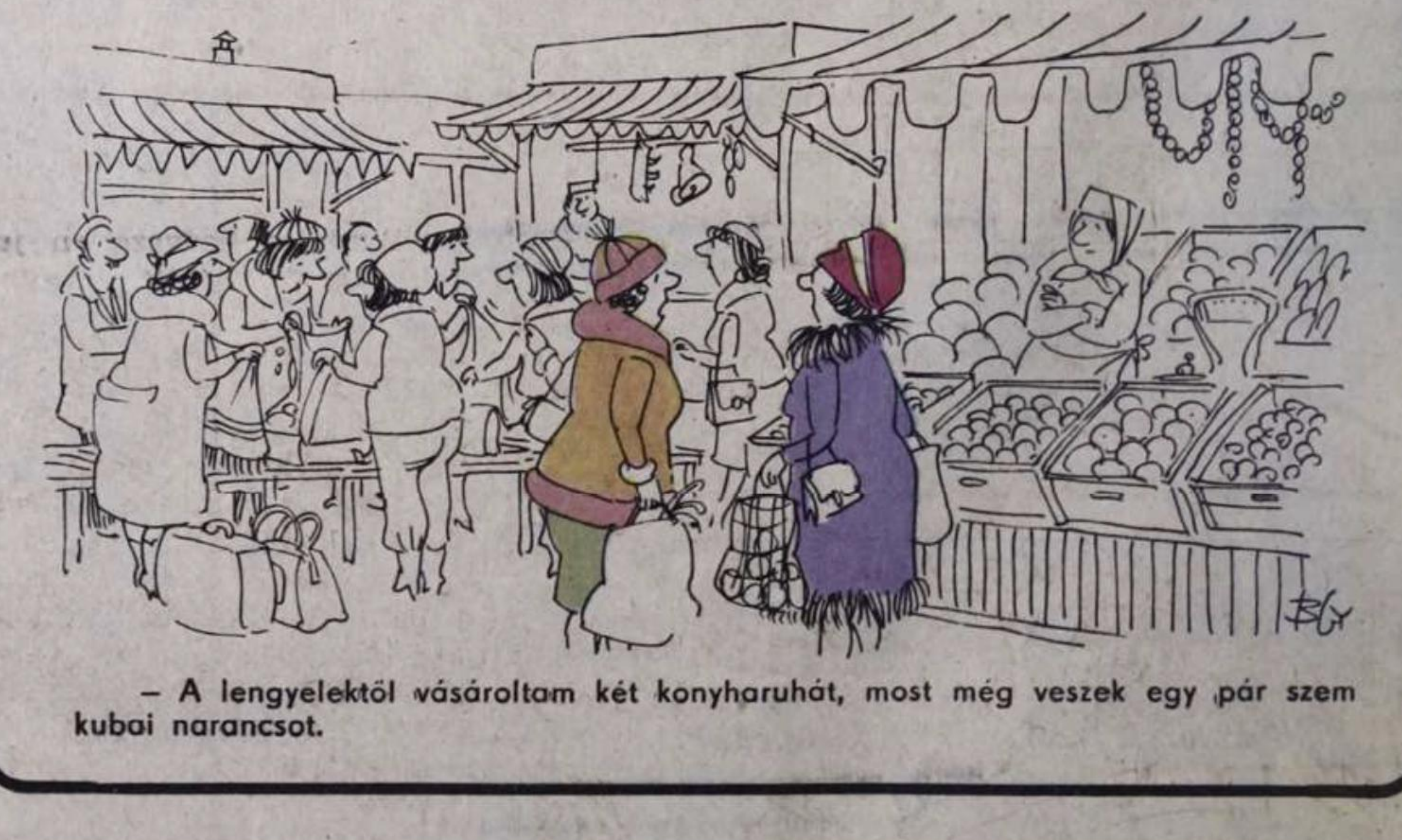

– A lengyelektől vásároltam két konyharuhát, most még veszek egy pár szem kubai narancsot.

A rendezők szerint tartja nívóját a magyar film

MOST FELVÁGNAK
VAGY PANASZKODNAK?

Világméretű gazdasági visszaesést jósolnak

MI SZERENCSÉRE NEM ESHETÜNK NAGYOT...

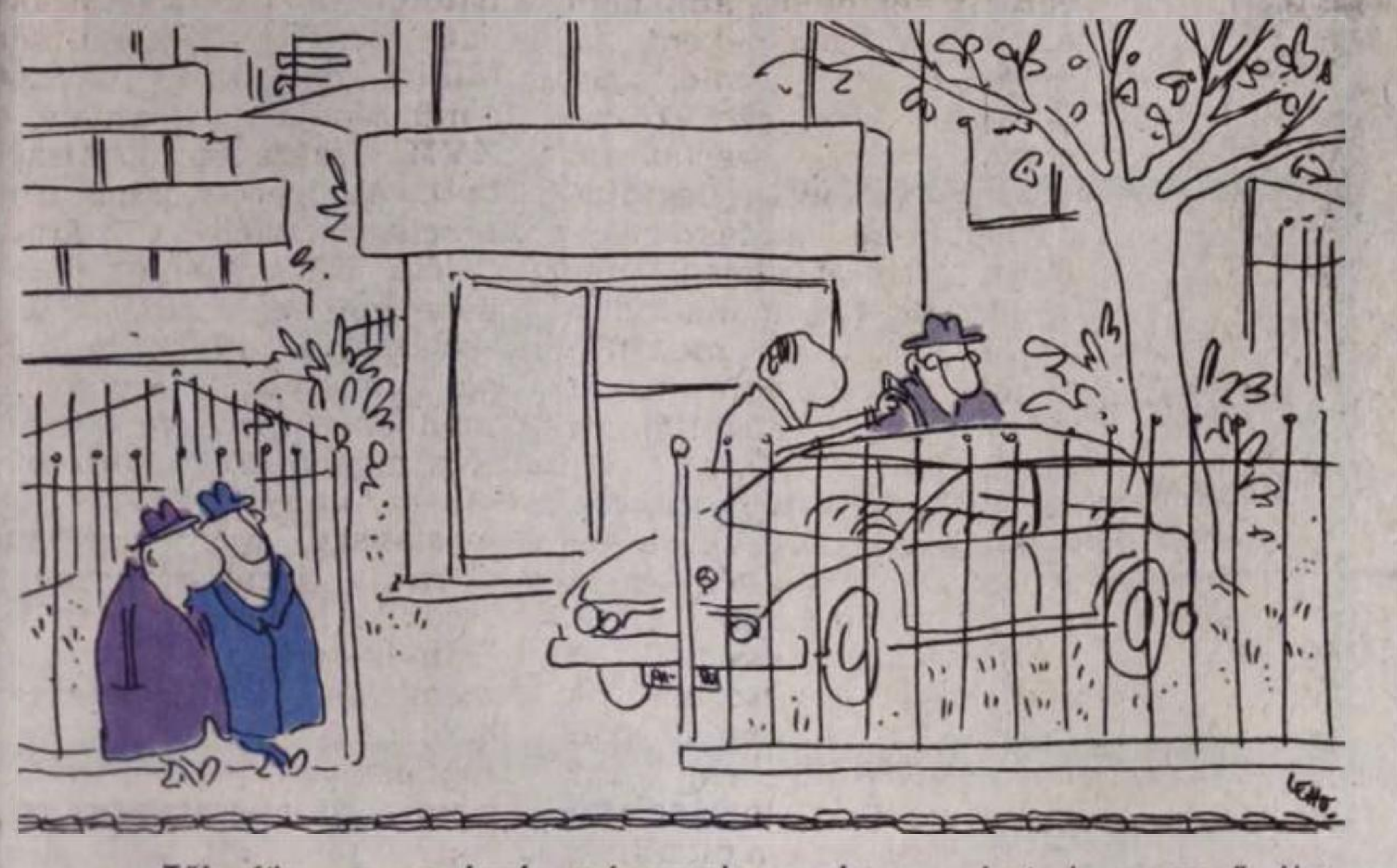

– Tőle függ a gazdaság színvonala, csak az a baj, hogy az ő életszínvonala nem függ a gazdaság színvonalától!

HÁZADÓ

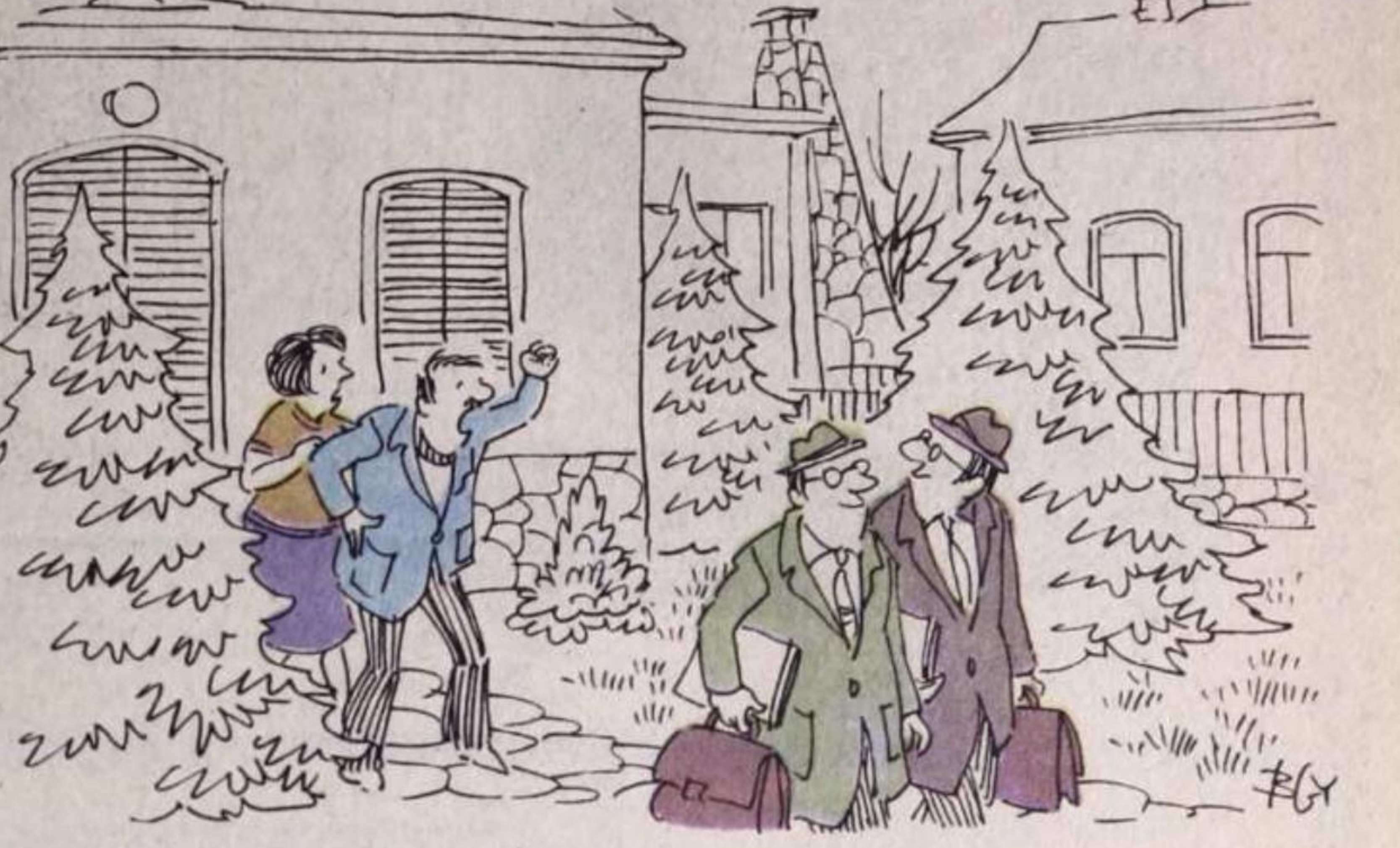

– Bár csak mi is a torkunkon eresztettük volna le azt a rengeteg pénzt!

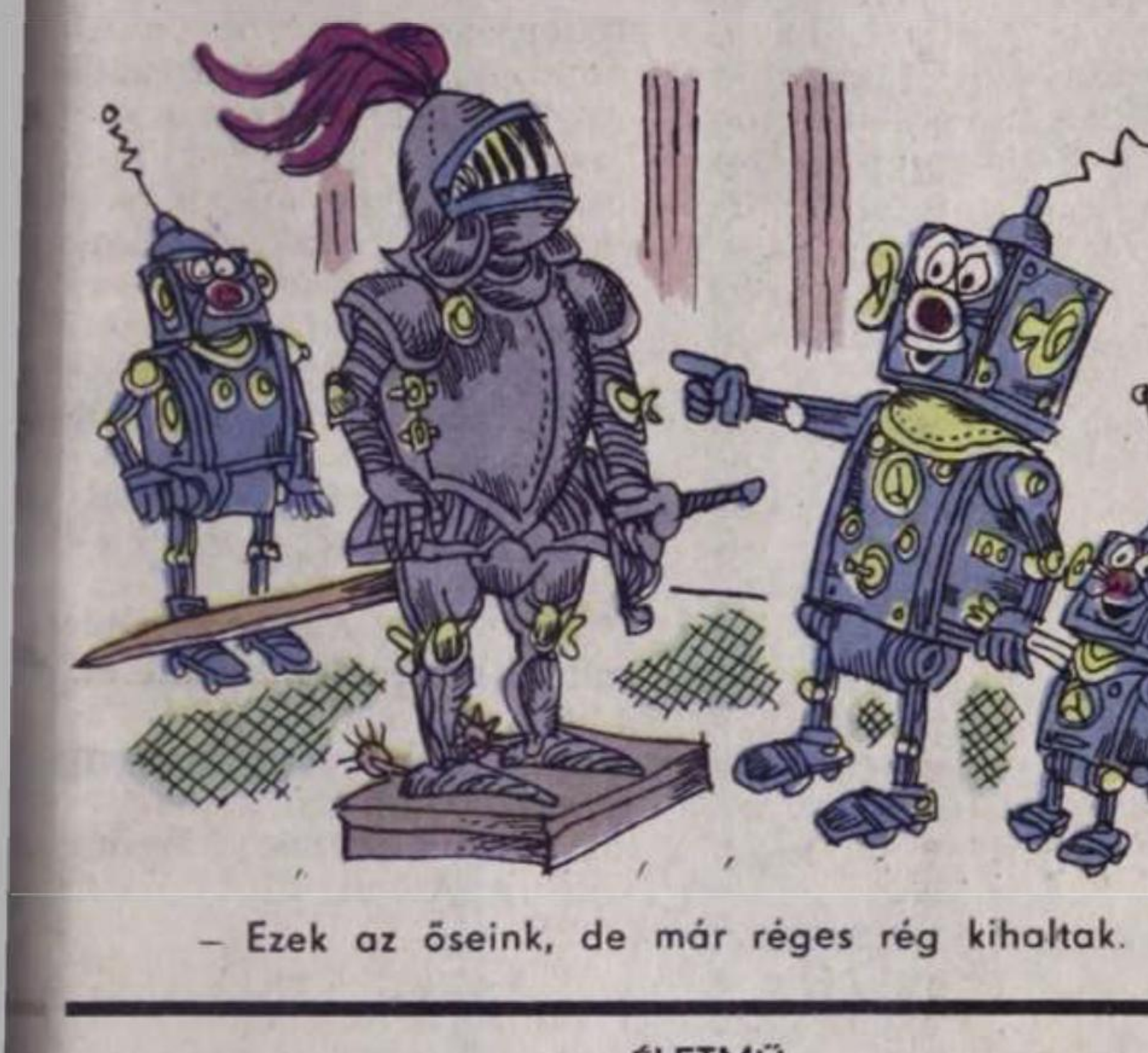

– Ezek az őseink, de már réges rég kihaltak.

ÉLETMŰ

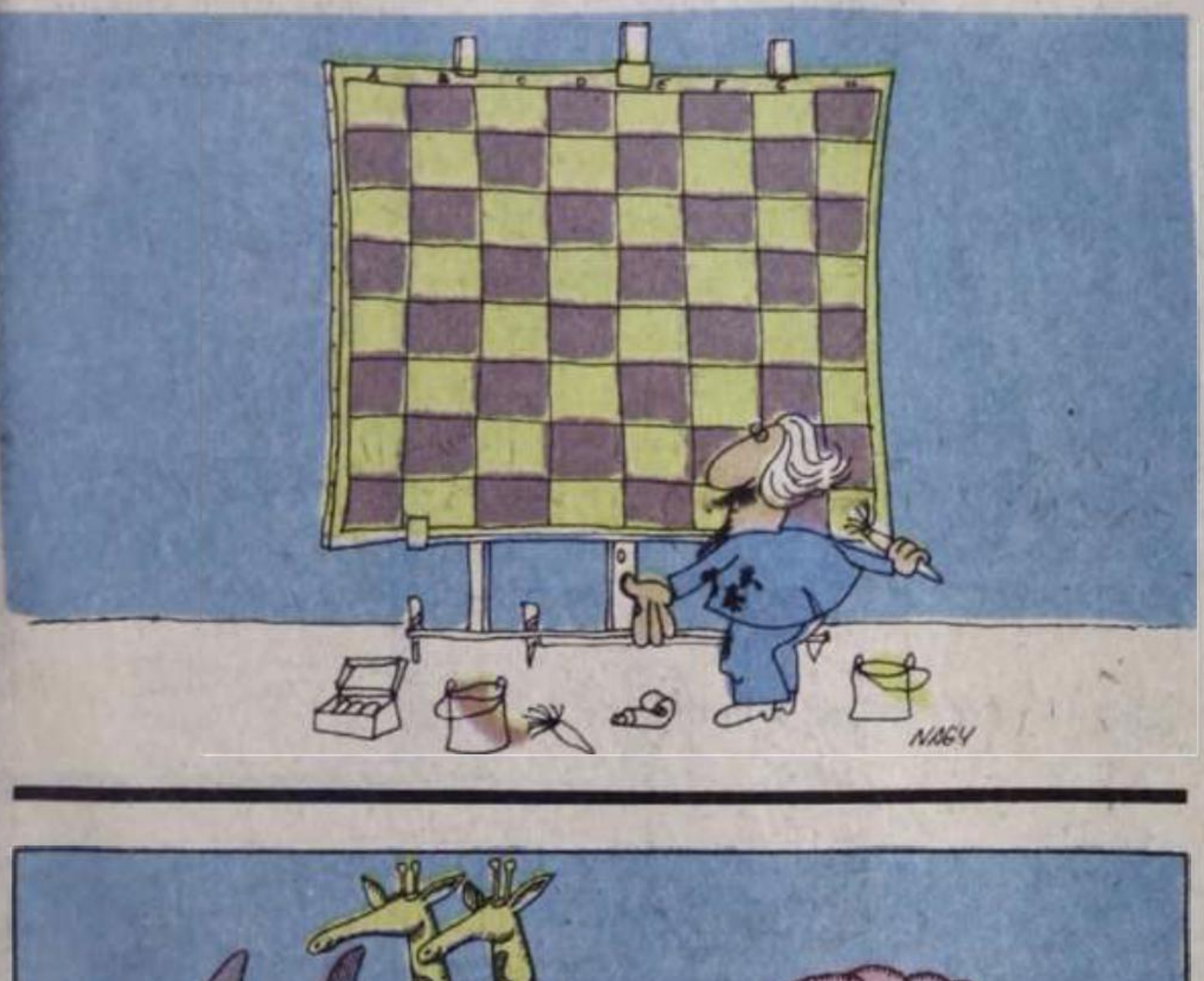

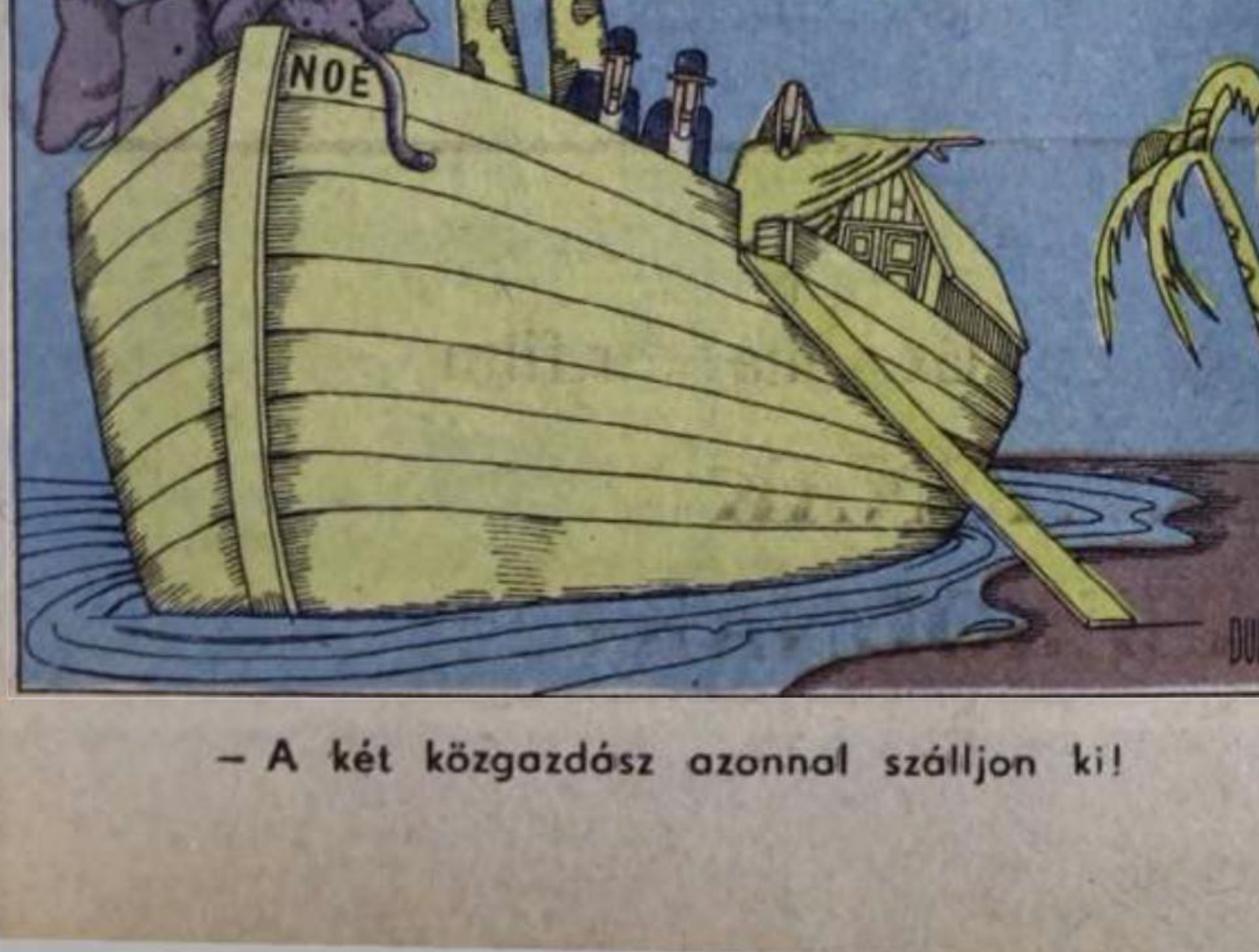

– A két közgazdász azonnal szálljon ki!

ÉRTEKEZÉS A SZMOGRÓL

Mostanában sokat olvasni, hallani a szmogról, nem csoda, ha megnőtt az emberek érdeklődése a szmog iránt, hiszen a szmog érdeklődése is megnőtt az emberek iránt. Szakértők nyilatkoznak laikusoknak, a szmog természetrajzát taglalják, azt hogy hány fajtája van, s melyikre mi a jellemző. Ismerünk például londoni típusú szmogot, annak ellenére, hogy ezt már maguk a londoniak sem ismerik, mióta ott is bevezették a korszerű fűtést, és ismerünk Los Angeles-i típusú szmogot, melyet jobbára a gépkocsik okoznak, s mint ilyen eltér a londoni típusútól, ezért aztán Londonban is ez fenyeget mostanában.

A szmog, ahhoz képest, hogy nem újkeletű dolog, nálunk is kedvezőtlen jelenségnek számít, mármint elméletben, mert hazánkban olyan ritkán fordul elő, hogy erre még nem volt példa. A szmogot a magyar ember tehát csak hírből és a hírekből ismeri, ez nagy szerencse, lám, legutóbb is, amikor Európa több városában szmogriadót fújtak, a mi légterünkben sehol sem haladta meg a határértéket a szennyezőanyagok mennyisége.

A szmogot egyesek egyszerűen smognak írják, nevezetesen azok, akiknek a sznob is csak snob. A felhajtás egyébként teljességgel fölösleges, mert mint a legtöbb csúnya idegen szó, a szmog is helyettesíthető szép magyar kifejezéssel, ez pedig a füstköd.

A szmognak különben van egy fura jellegzetessége, ami, ha úgy vesszük mégsem olyan fura, az ugyanis, hogy csak ködös körmondatokban lehet róla szólni. Lám, a szakember is mit nyilatkozott nemrég az újságban: „A fővárosban február 2-án... a kéndioxid koncentrációja a város egyes részein, rövid ideig, viszonylag magas volt." Tetszik érteni: egyes részein, rövid ideig és viszonylag. Hát ilyen ez a kéndioxid!

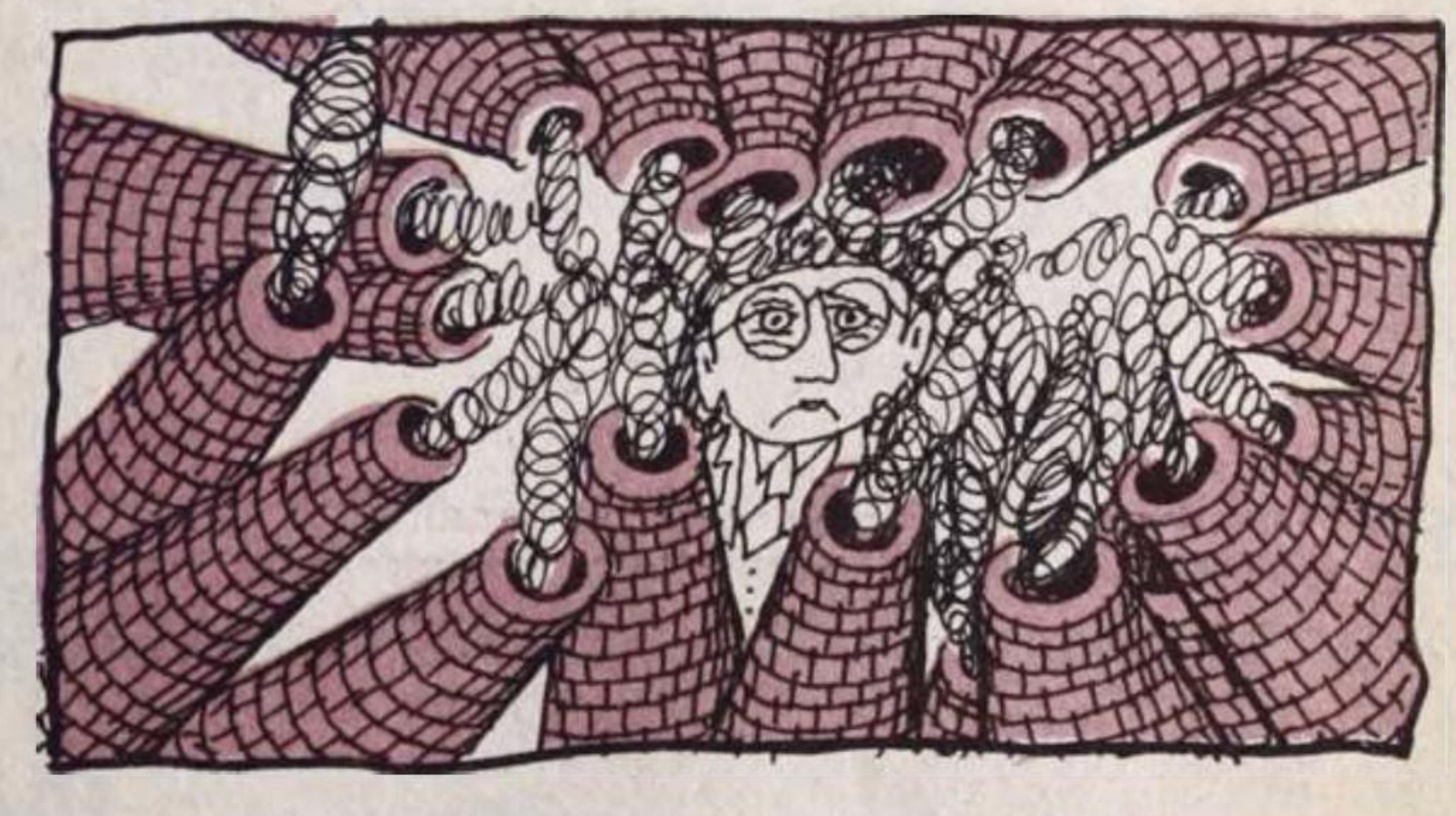

A füstködről, amely általában nagyon kellemetlen, csak kevesen gondolnák, hogy bizonyos előnyei is vannak. Így például most azt is megtudhattuk: hazánk speciális fekvése révén az itteni klíma nem kedvez a szmog kialakulásának. Ez váratlan és pozitív fordulat ismereteinkben, örvendetes, új dolog ezzel a mi klímánkkal kapcsolatban, mert eleddig csak azt tudtuk róla, hogy a tatárjárás és a törökdúlás kialakulásának kifejezetten kedvez, továbbá még a világháborúkat is mágnesként vonzza. Budapestről ugyancsak kiderült, hogy viszonylag kedvező a fekvése, egyik oldalon a hegyvidék, szemben vele a síkság, középütt meg a Duna medre, s mindez továbbhaladásra serkenti a levegőt, amit igen jól tesz, mert a kéndioxidról köztudott, hogy egyes helyeken, rövid ideig és viszonylag, előszeretettel gyönyörködik a budapestihez hasonló páratlan panorámákban.

A szmogtól itthon tehát még füstköd formájában sem kell tartanunk, legalábbis általában, ennek ellenére nálunk is előkészítettek egy füstködriadótervet, melynek több fokozata van, s alkalmazásának az az előfeltétele, hogy „legalább két mérőálláson minimum két órán keresztül mérjék a kritikusnak minősített szennyezettségi határértéket".

Ameddig viszont ez a helyzet nem következik be, addig fölösleges aggódni. Ha egyes helyeken, rövid ideig és viszonylag mégis eláll az ember lélegzete, annak számos oka lehet, de semmi esetre sem a füstköd.

Münz András

LUDAS FŐRUM

Petress István,
a Csúcsforgalom
riportere
kérdezi:

ÖNÖK SERINT MIT KELLENE MEGGYRSÍTANI?

Lehoczki István:

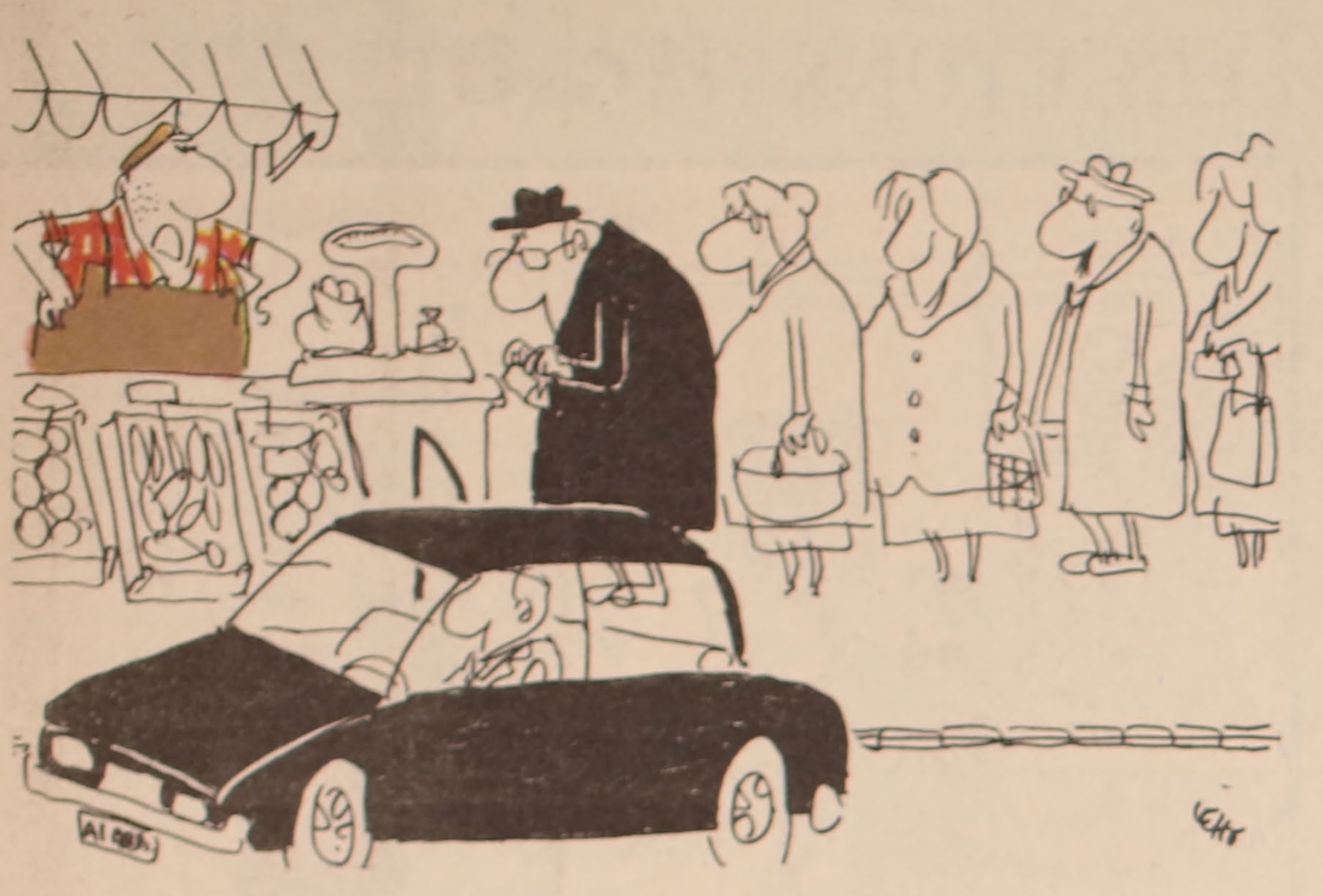

– A demokratizálódási folyamatot.

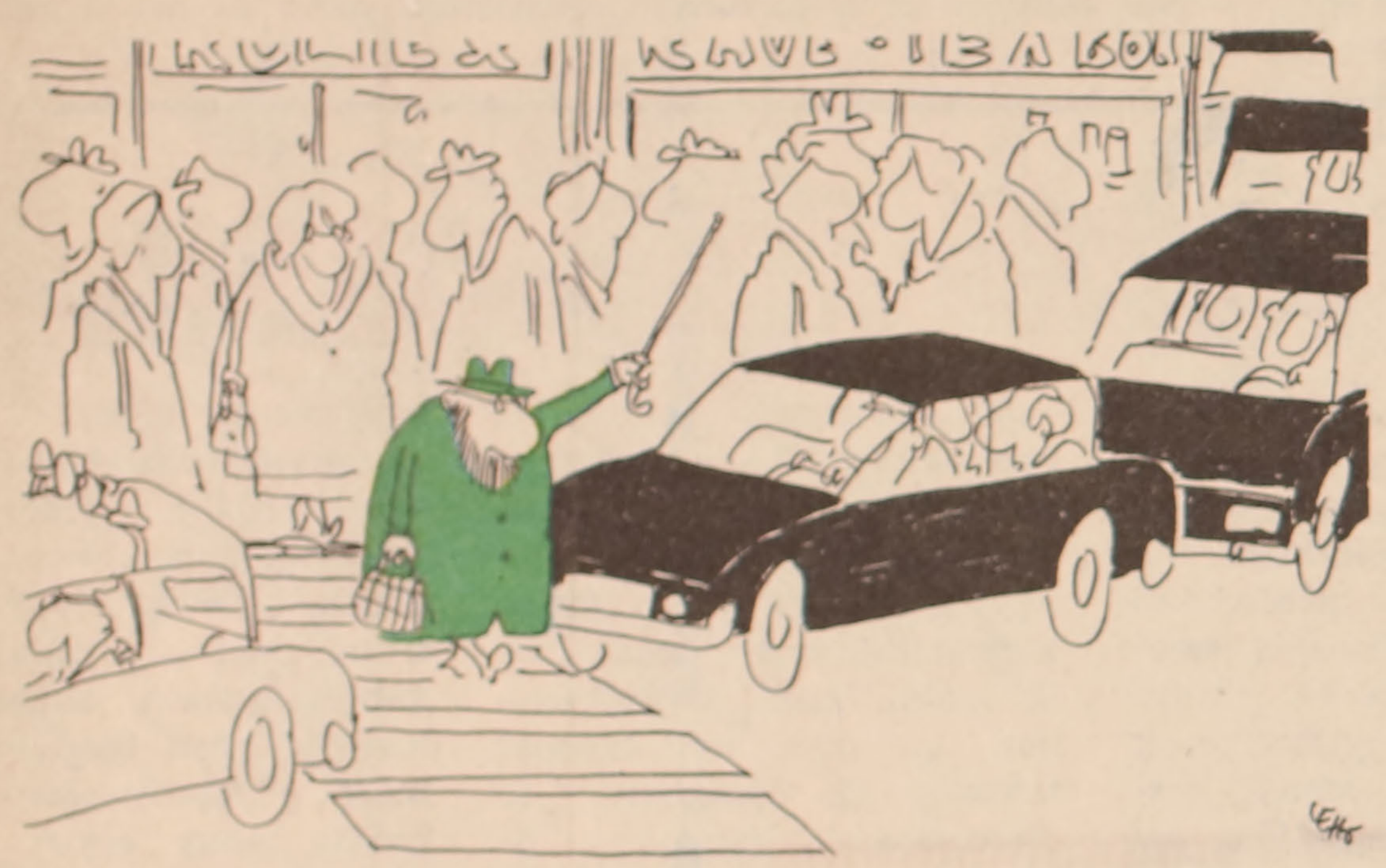

– Delegációk áthajtását a városon, a forgalom lezárása nélkül.

Szilágyi György:

Lassítanám a kapitalizmust,
hogyha szabad ilyet kérni,
mert akkor minden gyorsítás nélkül,
játszva tudnánk utolérni ...

Föld S. Péter:

Lejtőn inkább fékezni kellene ...

Várnai György:

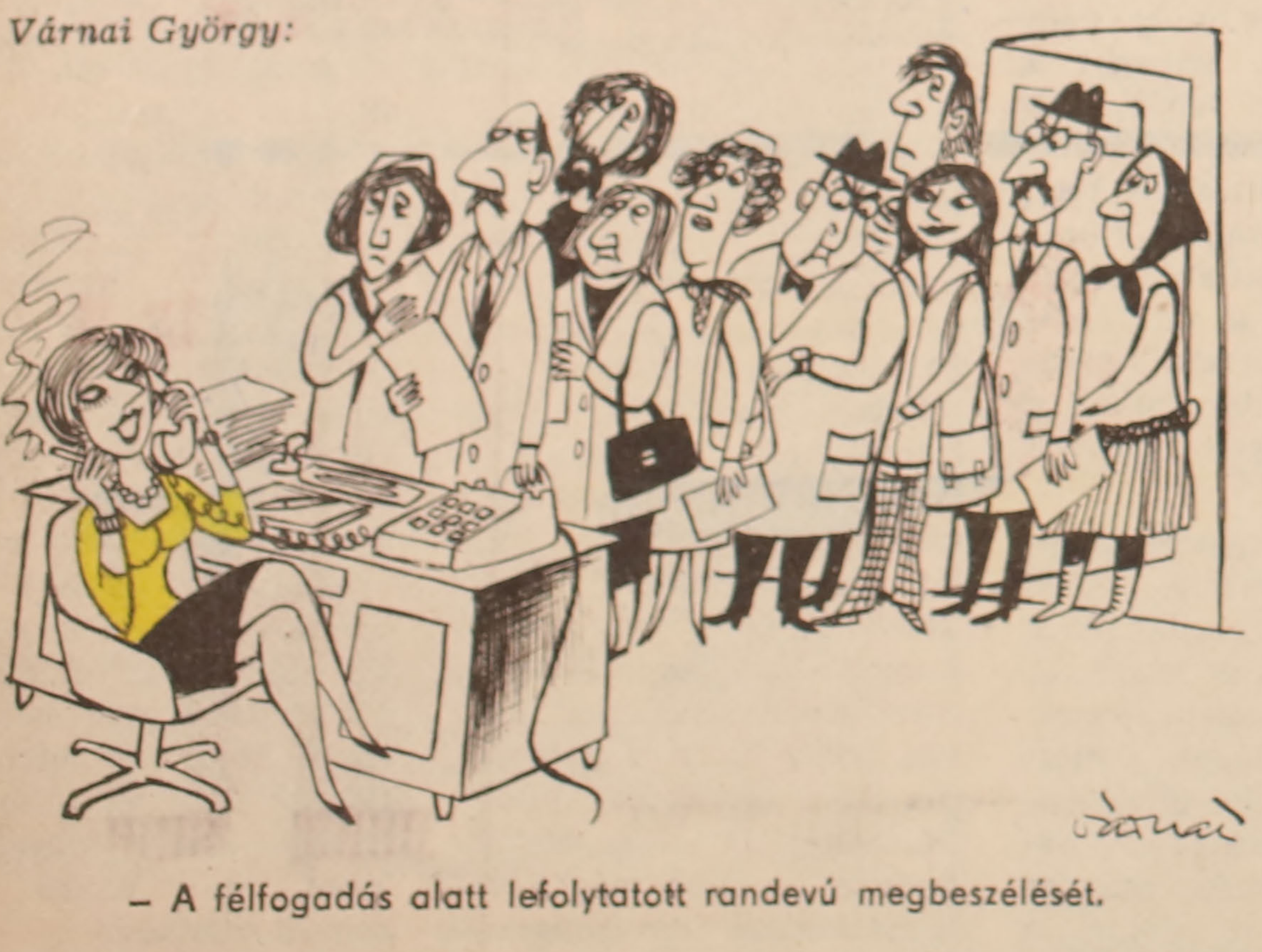

– A félfogadás alatt lefolytatott randevú megbeszélését.

Arkus József:

Részecskéket a világért sem.

Fekete Gábor:

Mindent. Csak nem szabad elkapkodni.

Hegedűs István:

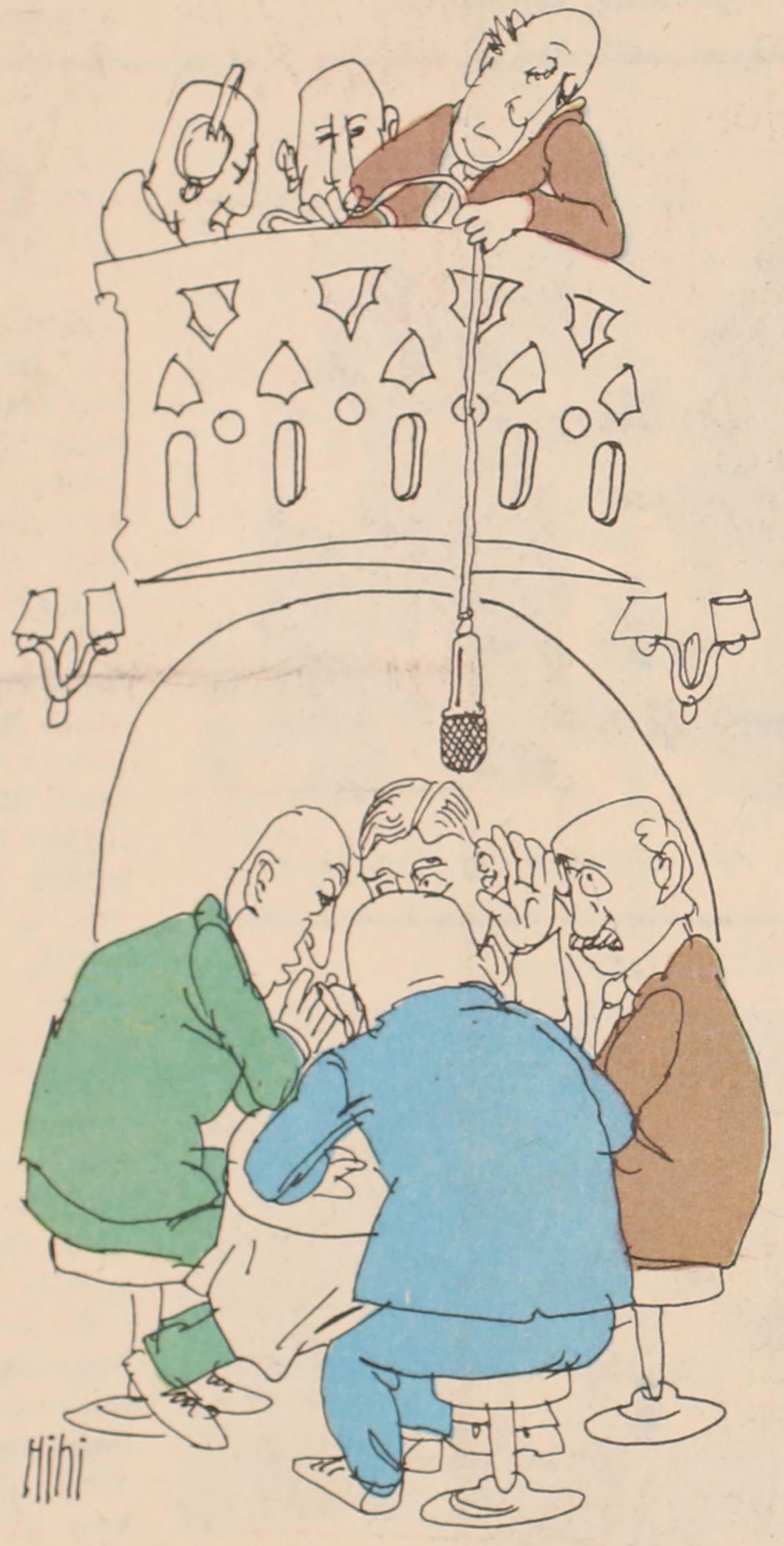

– A bizalmas információk terjedését.

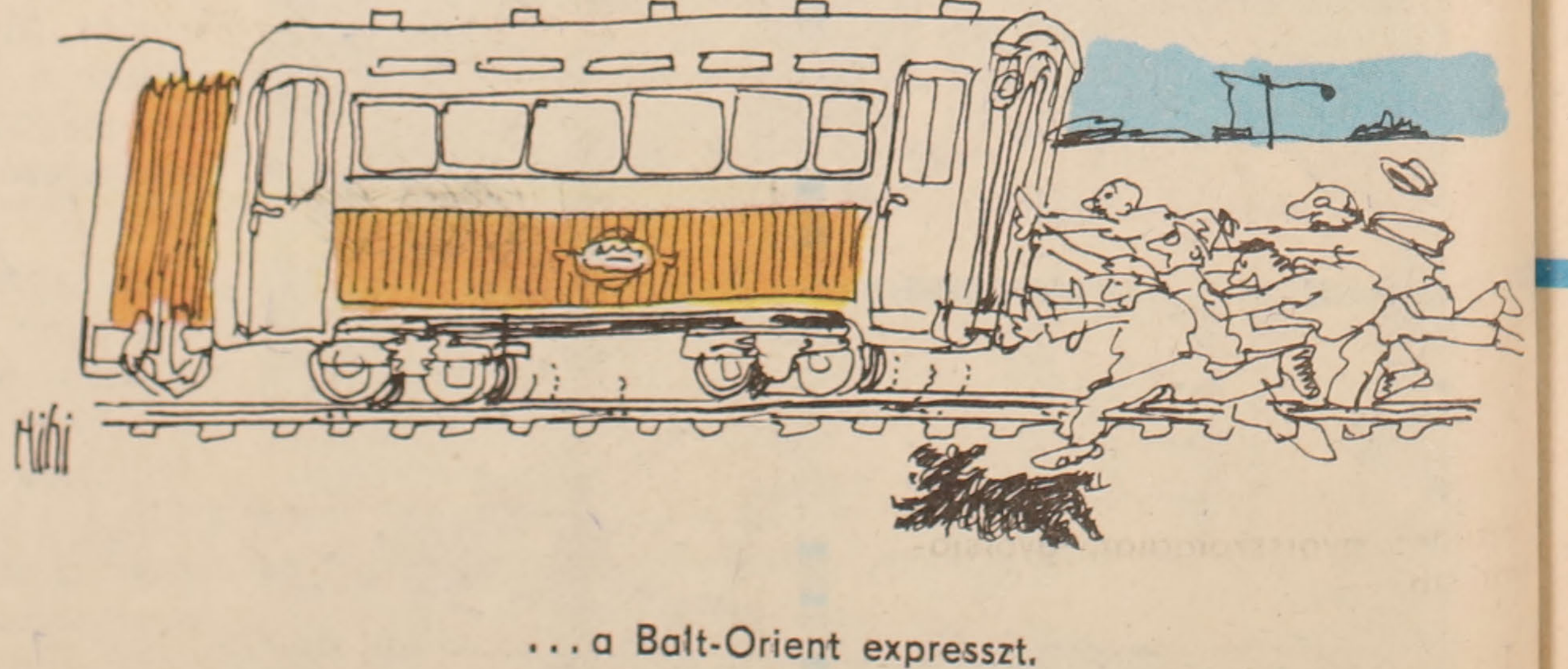

... a Balt-Orient expresszt.

Krenner István:

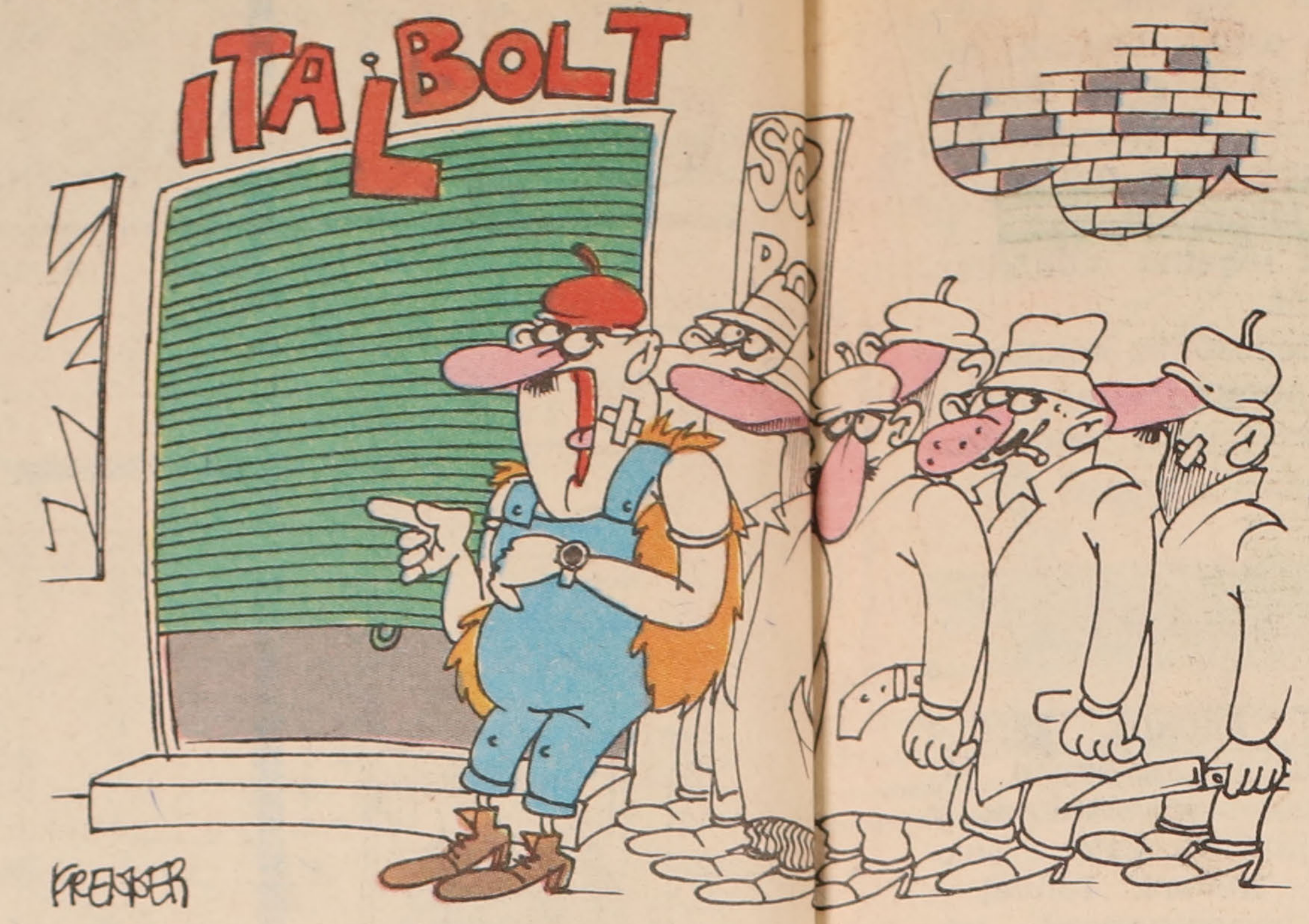

– Az óramutató járását a előtt.

Brenner György:

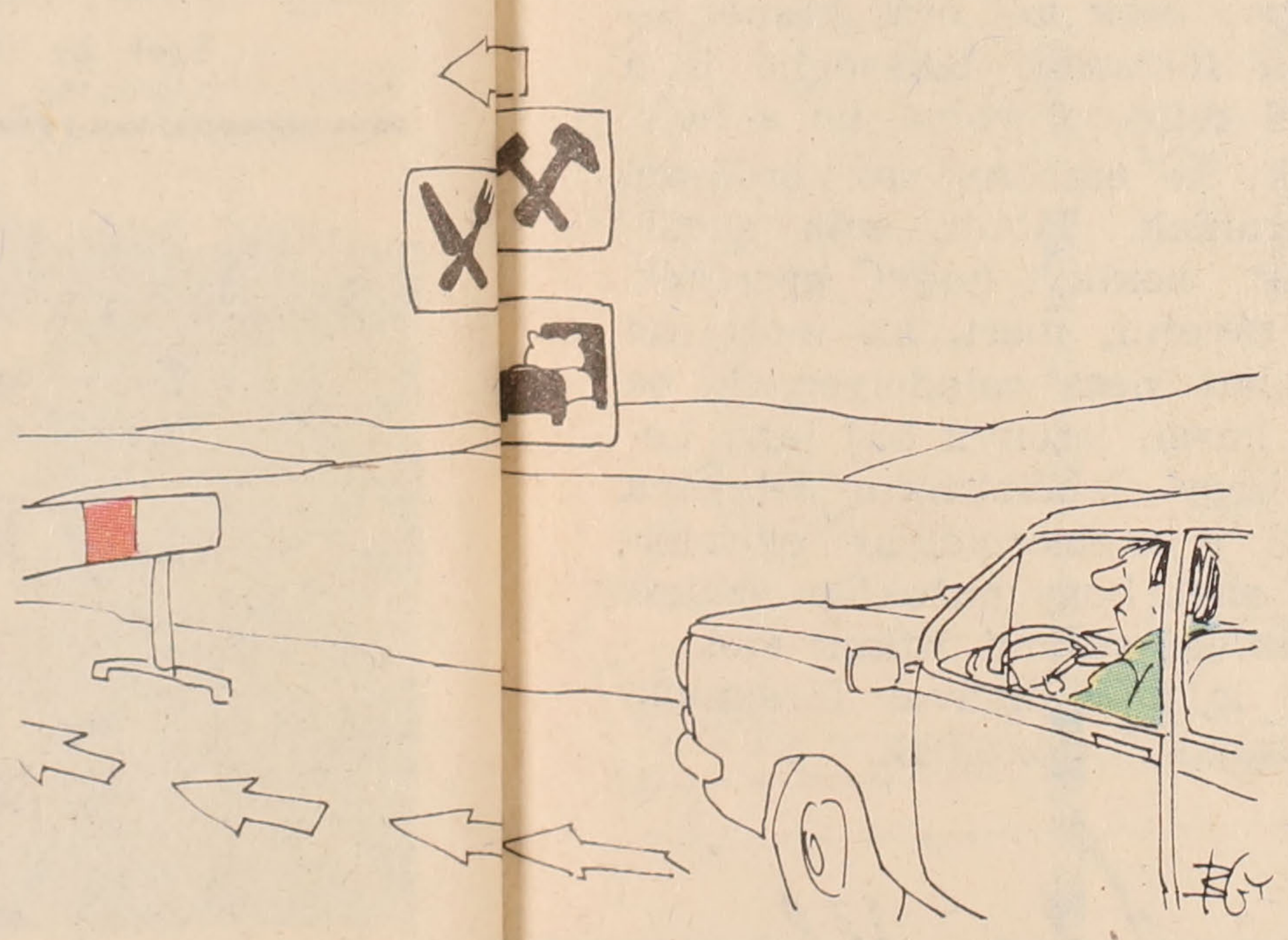

Az útépítést.

Radványi Barna:

Isten malmait.

Földi Iván:

Először azt, amit gyorsnak nevezünk: gyorsszolgálat, gyorsjárat stb.

Münz András:

Az infláció lassulását.

Peterdi Pál:

Moszkvában már csak a pincéreket.

Sajdik Ferenc:

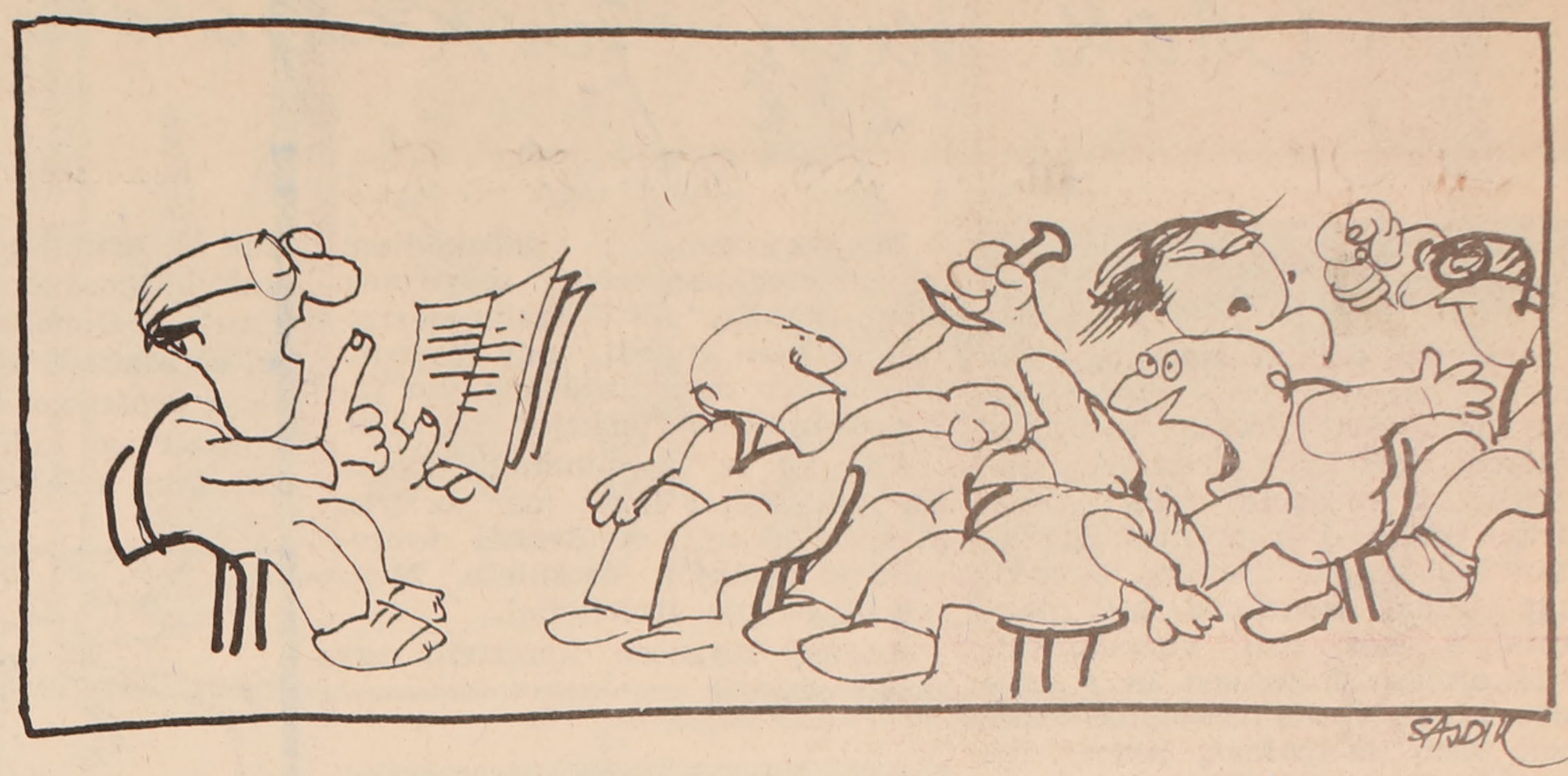

– Az emberi lélek nemesítését, mert még i. e. 450-nél tartunk.

Dunai Imre:

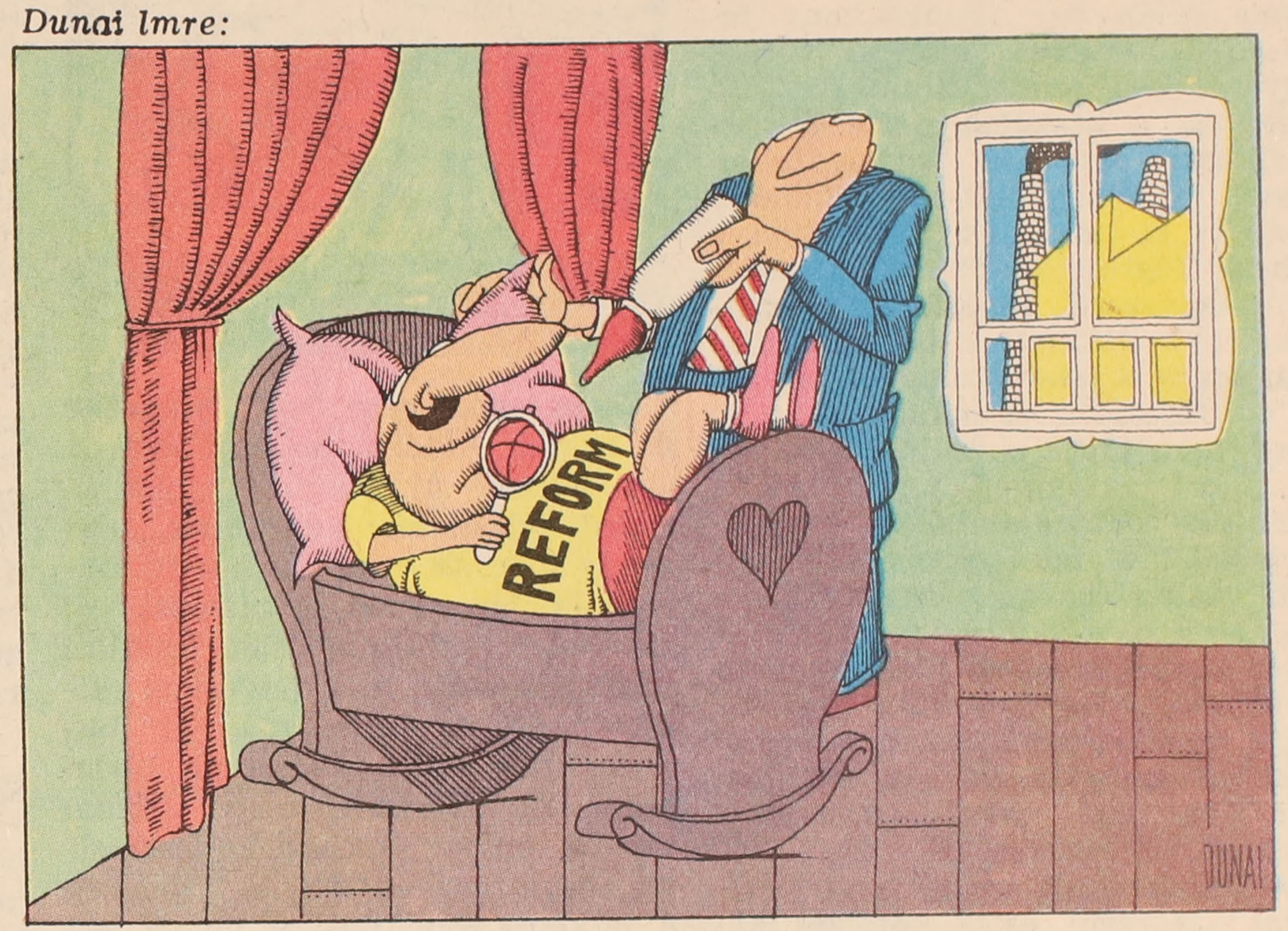

– A gyerek fejlődését.

Trunkó Barnabás:

Nem tudom. Ezért íratkoztam be egy gyorsított orosz nyelvtanfolyamra.

Vezda János:

A télre való felkészülést, nehogy megint csak tavaszra sikerüljön.

Galambos Szilveszter:

A lakások építését, hogy a fiatal házasok már 60 éves korukban otthonhoz juthassanak.

Dallos Jenő:

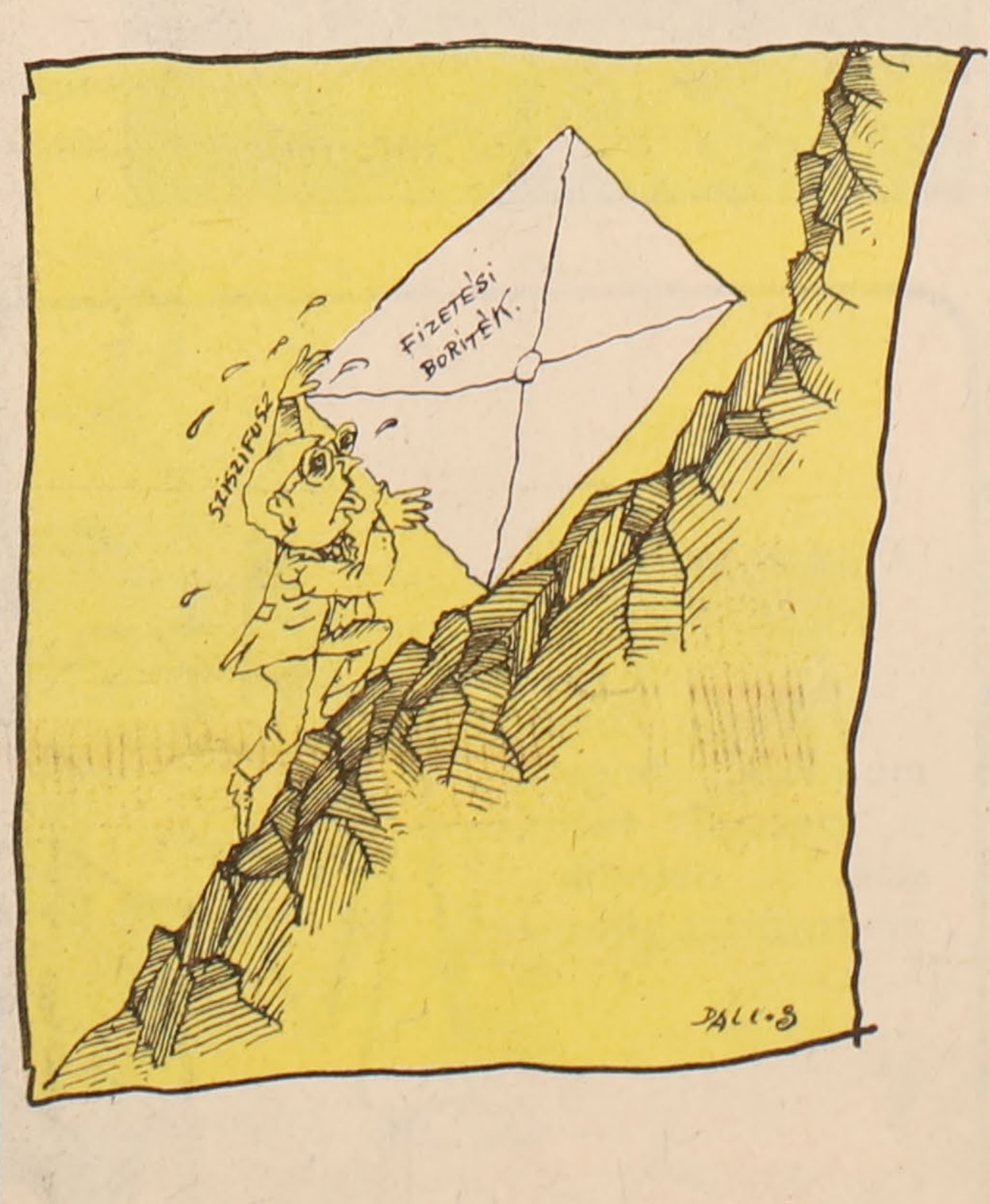

– Az idő múlását április 1-jéig.

Balázs Piri Balázs:

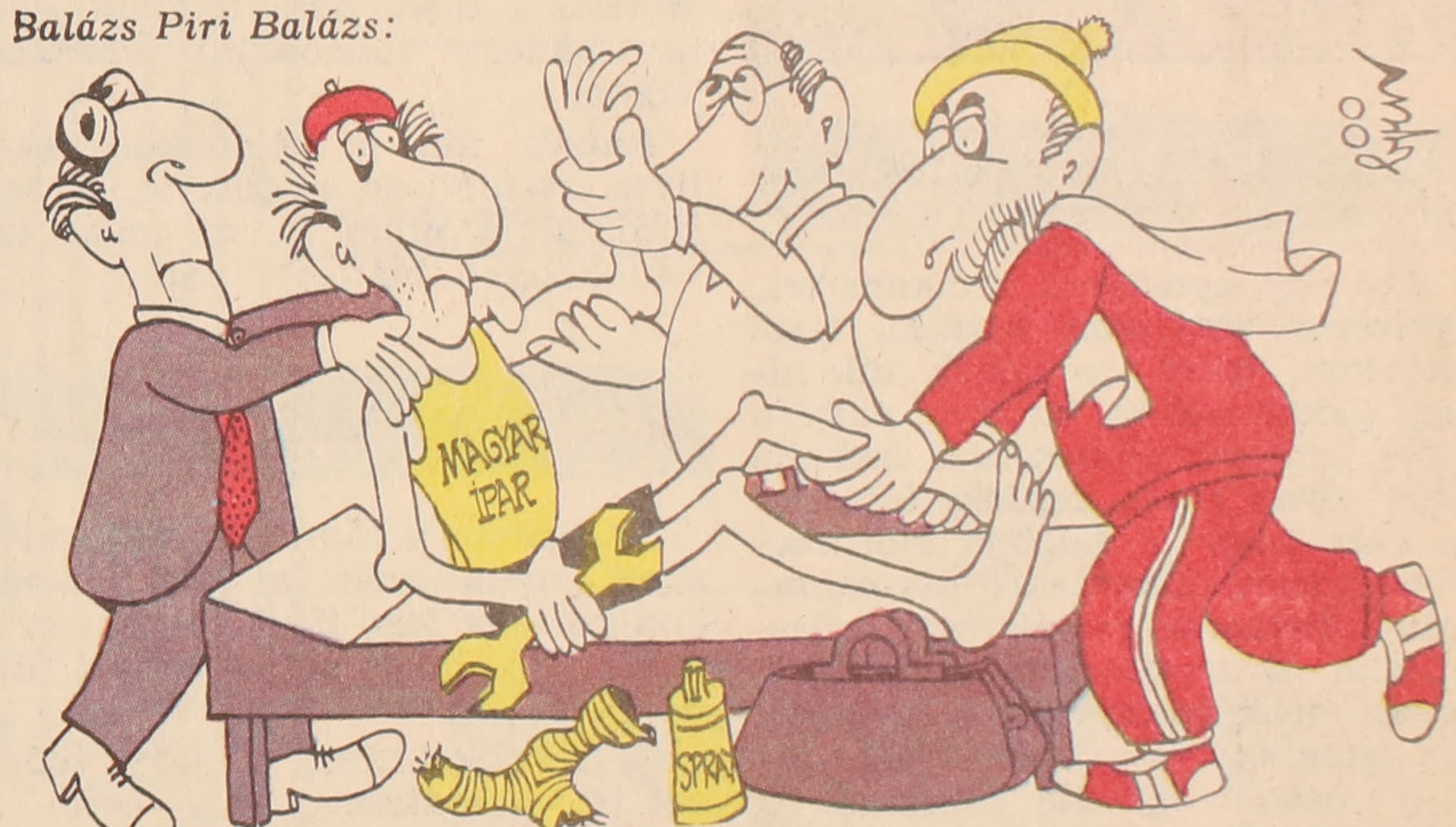

– A formábahozást.

Barát József:

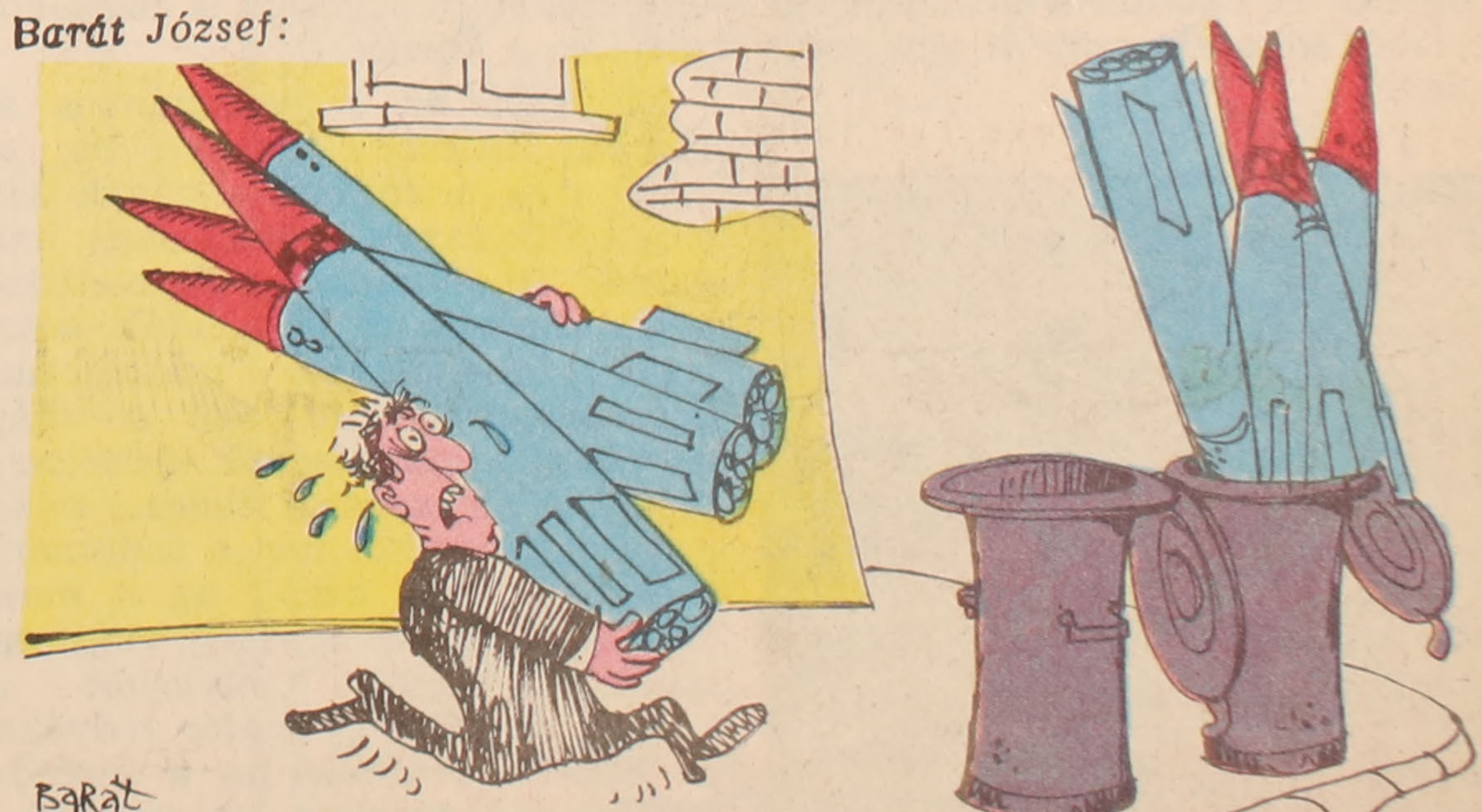

– A rakéták telepítését.

Csak úgy firkálgatok

HURKA

Barátnőm elhatározta, hogy vasárnap három kicsi gyerekének kedvenc ebédjét készíti el: disznótorost, tört krumplival. A disznótoroshoz vásárolni akart véres hurkát, májas hurkát meg egy falatka kolbászt is. Bement a szép, nagy budai hentesüzletbe, megkapta a két szál véreshurkát, majd amikor a májast és a kolbászt kérte, a hentes vállat vont, azzal nem szolgálhat, nincs, ha tetszik vigye el külön a vérest, ha nem, hagyja ott.

Barátnőm a három csalódott gyerekkel együtt elindult kifelé, és ahogy a másik pulthoz érnek, meglepetten látják, hogy ott bizony van májashurka is, kolbász is bőven, csak nem nyersen, hanem sütve, papírtálcákon, mellette mustár, ízes, finom, csak éppen jóval többe kerül, mint a nyers.

Akkor mást főzök vasárnapra — határozott a mama. Pedig hát valamennyien igen szeretik a disznóságot.

Persze, nem az ilyen disznóságot.

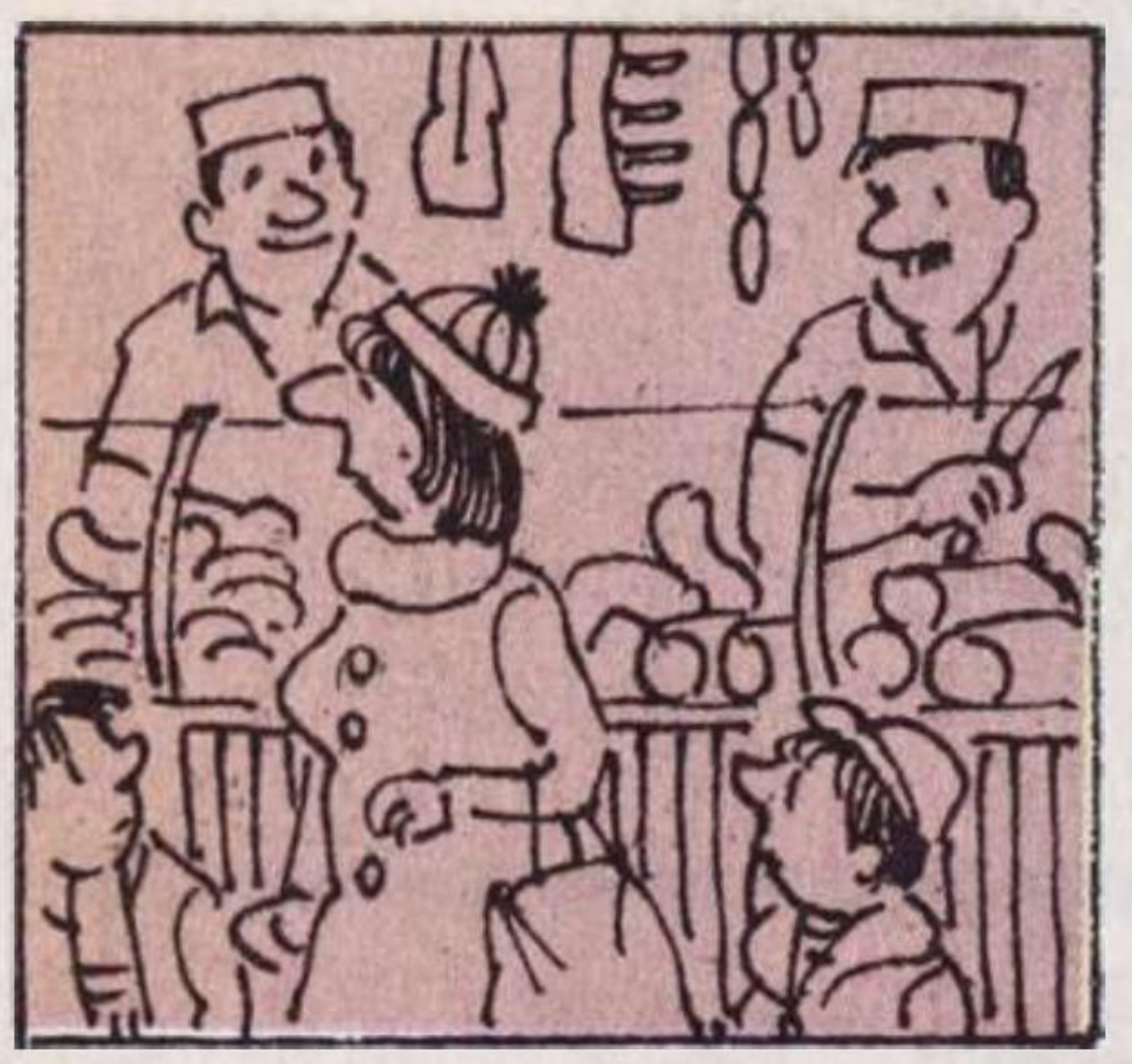

SZAKMAI ÖNTUDAT

Van egy nyolcéves irhakabátom, nyolcszor sem volt rajtam. Nem szeretem, mert ha nincs túl hideg, akkor nehéz, ha meg nagy a hideg, megfájdul benne a torkom. Mert olyan rossz konfekció-szabása van, hogy a gallérja elöl mélyen nyitott, nem lehet összegombolni. Bementem hát egy szűcsüzletbe és megkértem a főnököt, ugyan, varrjanak már a nyaknál egy gombot és gomblyukat. Az öreg mester egyedül dolgozott a boltban, méregette, nézte a kabátot és megcsóválta a fejét. Hát nem, ilyet ő nem tesz. Ez szőrmegallér és valamirevaló szűcs egy szőrmét sohasem szúr át egy gomb miatt.

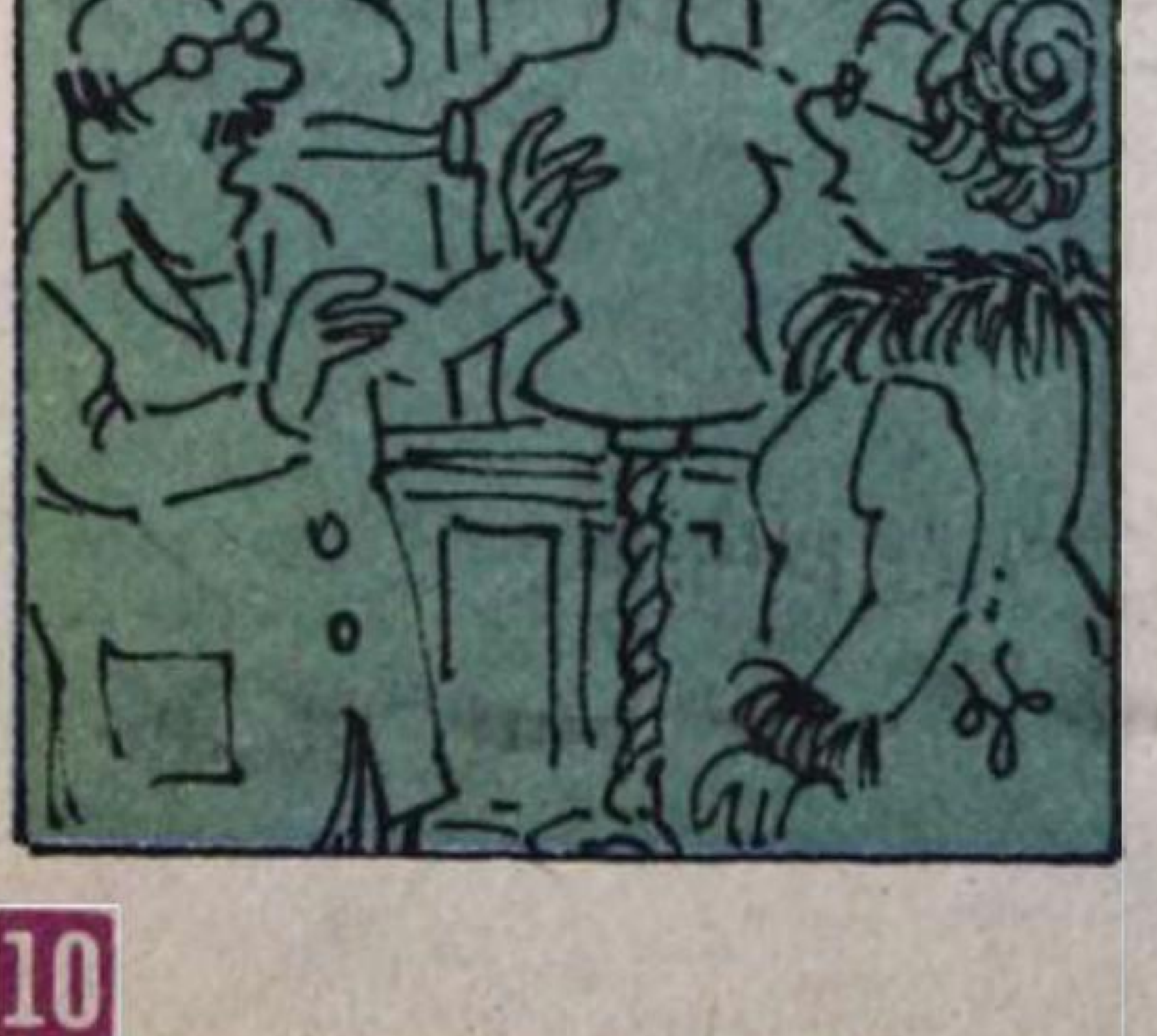

Magyaráztam, győzködtem, ugyan már, megfizetem, tegye meg. Nem és nem. Az ő szakmai tisztessége nem engedi, hogy megrongáljon egy darab szőrmét, ha fázik a nyakam, tekerjek rá sálat.

Kalapot le. Tanulhatnak tőle a fiatalok. Fehér holló már az ilyen mester, akinél mindennél fontosabb a szakma becsülete. Megtelt a szívem tisztelettel.

Azután sürgősen kerestem egy másik szűcsöt.

TECHNIKA

Téli este. Budapesten, a Hűvösvölgy táján egy fiatalasszony telefonfülkét keres, nagyon sürgős ügyben kell telefonálnia. Az első fülkében a készülék rossz, a másodikban rossz, a harmadikban rossz, a negyedikben működik, vonalat is ad, csak telefonkönyv nincs. Végre! Az ötödikben minden nagyszerű, hibátlan a készülék, ég a villany, a fémállványokon sorra a telefonkönyvek. Keresi ... keresi ... és akkor kiderül, hogy nem tudja a számot elolvasni, mert valakinek ügyességéből, technikai színvonalából és gondoskodásából a telefonkönyveket rögzítő vastag csavarok keresztülfúrják a könyvveket, úgy, hogy a belső hasábokon levő számok nem olvashatók. Egy darabig próbálgatta, kísérletezett, azután reménytelenül otthagyta az egészet. Lehet, ha lett volna nála csavarhúzó, feszítővas és egyéb felszerelés, sikerült volna a vaspántokat szétverni és a könyvet kiszedni, — dehát nem volt nála semmi rongáláshoz alkalmas szerszám, mert nem telefont dúlni, hanem telefonálni szeretett volna.

Annak, aki a telefonkönyveket ilyen zseniálisan rögzítette, ha sok sütnivalója nincs is, de saját telefonkönyve biztosan van.

KINEK MI KÖZE HOZZÁ?

Hallgatom a rádiót, kiváló tudósunk nyilatkozik, a jövő évben kongresszus lesz Budapesten arról a témáról, hogy van-e élet a földön kívül?

A beszélgetéshez a nagy tudós azt is hozzáteszi, hogy erről a konferenciáról ne írjon a sajtó és a nagyközönséget is távol akarják tartani. Azért, úgymond, mert az embereket túlságosan is foglalkoztatja ez a kérdés.

Elbűvölő ez a tudományos álláspont. Micsoda iszonyú baj támadhatna abból, ha a nagyközönség csillagászati előadásokat hallgatna, tudományos filmvetítéseken láthatná az űrszondák készítette felvételeket, matematikai képletekre figyelne, sőt a világegyetem keletkezésének téziseibe is beleütné az orrát. A laikust ne érdekelje, hogy hol tart a tudomány. Elégedjen meg azzal, ha a moziban láthatja az E. T.-t, vagy egy színes újsághírt olvashat az UFÓ-król. A nagy tudós helyében én inkább örülnék, ha a legérdekesebb előadásokat közvetítené a tévé is, ha az érdekes témáról közérthető könyvek jelennének meg. Örülnék annak, hogy nem csak a krimiknek, van már nálunk közönsége, hanem a Hírháttérnek, a Gondolkodó-nak, a Czeizel-sorozatnak is. Vagy úgy gondolja professzor úr, hogy a Tejútrendszer a tudósoké, a civileké maradjon a fekete lyuk?

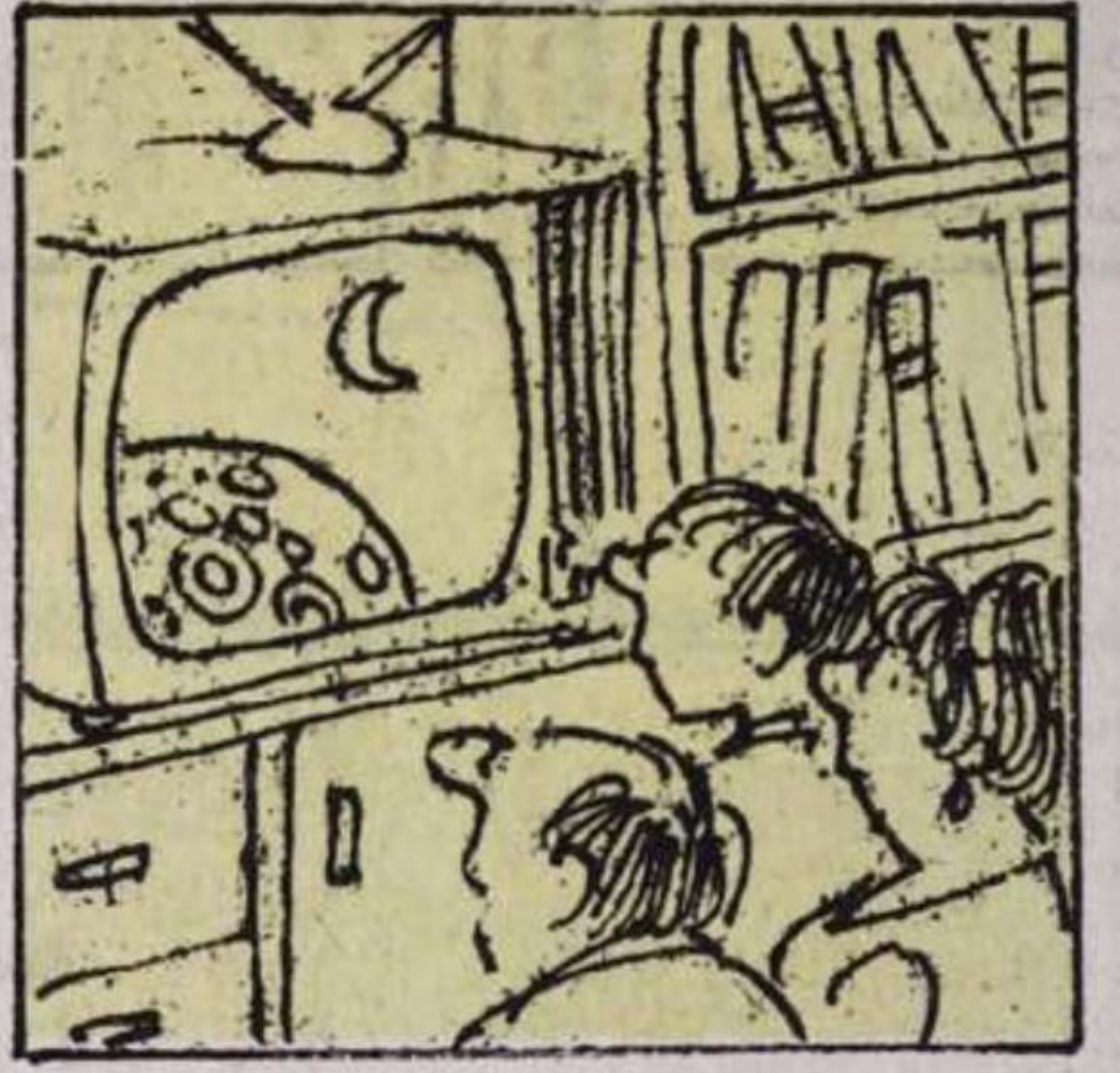

TÖKÉLY

Ilyen még nem volt, hölgyeim és uraim. A tökéletes autóbusz. A 7/a jelzésű új buszokra gyönyörűség felszállni. Kényelmes, alacsony lépcsők, még egy mama három kis gyerekkel is biztonsággal fel tud rá szállni. Csak leszállni nem. Ugyanis a gyönyörűen kiképzett, kényelmes, ragyogó buszok ajtói fölött a csengőt olyan magasra helyezték, hogy normál növésű ember is csak kapaszkodva, lábujjhegyen éri el. Nemrég a Rákóczi úton láttam, amint egy szerencsétlen nő tornázva, nyújtózva éppen-hogy elérte a csengőt, amikor a busz váratlanul fékezett, a nő elvesztette egyensúlyát, s csúnyán megütötte a vállát. Egyszóval, akik alkották, arra nem jöttek rá, hogy a csengőt az ajtó oldalára is szerelhetnék, vagy, hogy amint az millió ország milliárd járművén van, egy lelógó zsinórral lehetne működtetni a jelzőcsengőt.

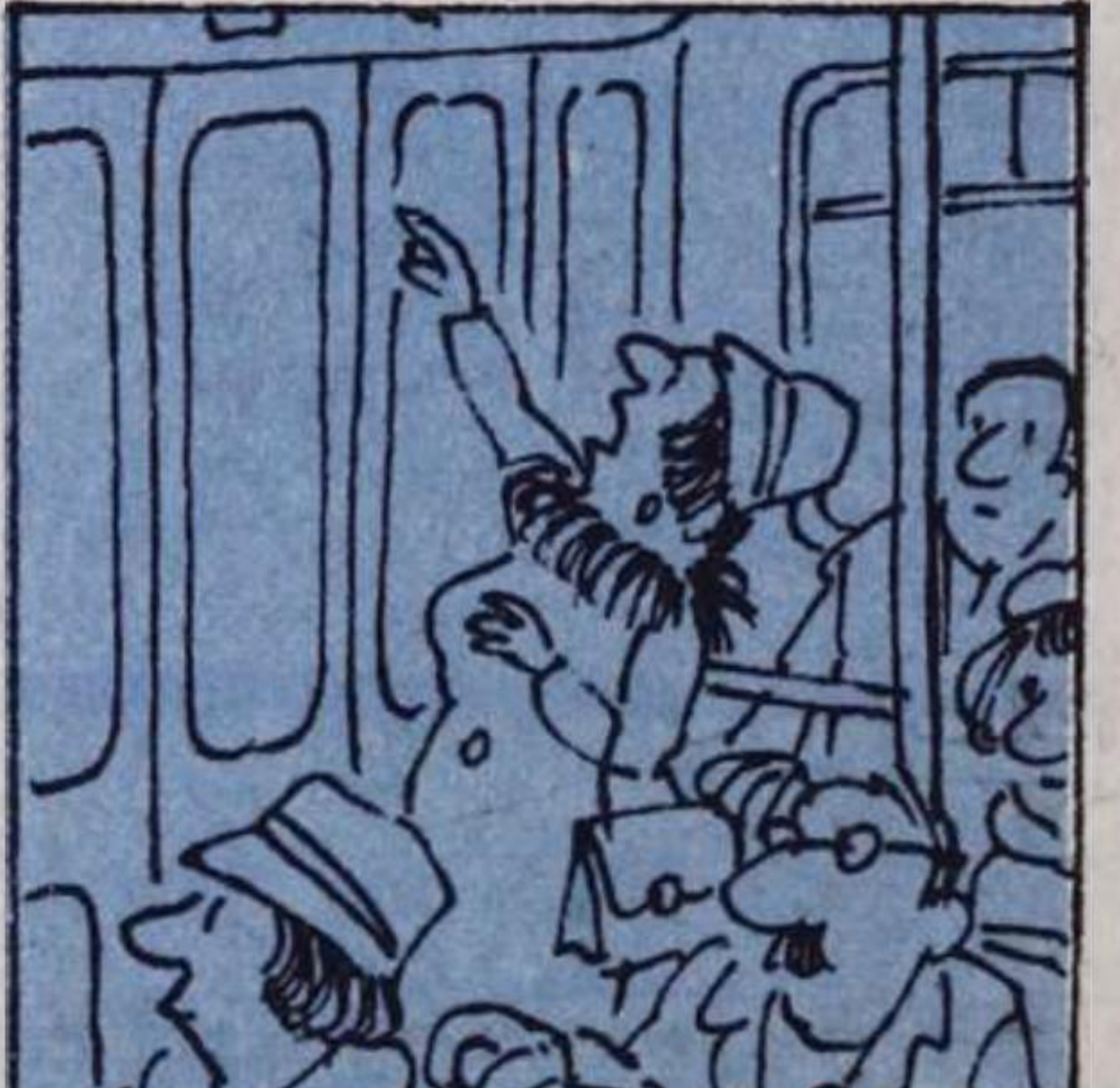

A tökéletes lépcsőhöz tökéletlen csengő. Hiába, ahogy Pesten mondják, minden azért nem jöhet össze.

TELITALÁLAT

A budapesti hetedik kerület egyik mellékutcáján gyakran járok. Hetek óta bosszankodtam azon, hogy a járdára kitéve sokszáz tetőcserép hevert. Idővel a számuk kicsit megcsappant, néhány tucat össze is tört belőle. Eltelt a november, eltelt a december, a változás csak annyi volt, hogy a cserepeket az utcáról behordták a ház udvarába.

És január kilencedikén délelőtt mi történt? Munkások jelentek meg, bontani kezdték a háztetőt, és amikor már jó sok cserép hiányzott, nylonlepedőkkel borították be a folytonossági hiányt, és hozzáláttak a tetőfedéshez. Felrakták a tetőre az új cserepeket, amikor már az utolsó néhánynál tartottak, egyszerre nagy pelyhekben hullani kezdett a hó. Először csak szelíden, gyéren, azután mire éppen elkészültek, megsűrűsödött a havazás, elkezdődött az az országot, világot beborító hatalmas hóförgeteg, amivel utána hetekig birkóztunk.

Hogyan számították ki, hogy pontosan akkor kell a munkát elvégezni? Ki súgta meg nekik, hogy egész novemberben, decemberben meglesznek a lakók az öreg tető alatt is, de ha ezen a januári napon csak két órát késnek — még a földszinti lakásokba is a tetőről csurgott volna be a hólé.

Ezek az emberek az ördöggel cimborálnak. Titkos erők sugalmazták nekik, hogy gyerekek, most ráverni, mert, ha most két óra alatt nem zsindelyezitek be azt a házat, iszonyú baj lesz. Lehet, hogy lakóházakra lebontva kapják a meteorológiai előrejelzést. Lehet, hogy burokban születtek. Szóval valami titkuk van.

Kár is a munkával fáradniok. Totózzanak, lottózzanak.

Fehér Klára

FARSANGI MEDITÁCIÓ

– Pedig azt mondták, hogy a pezsgő felvisz a hetedik mennyországba.

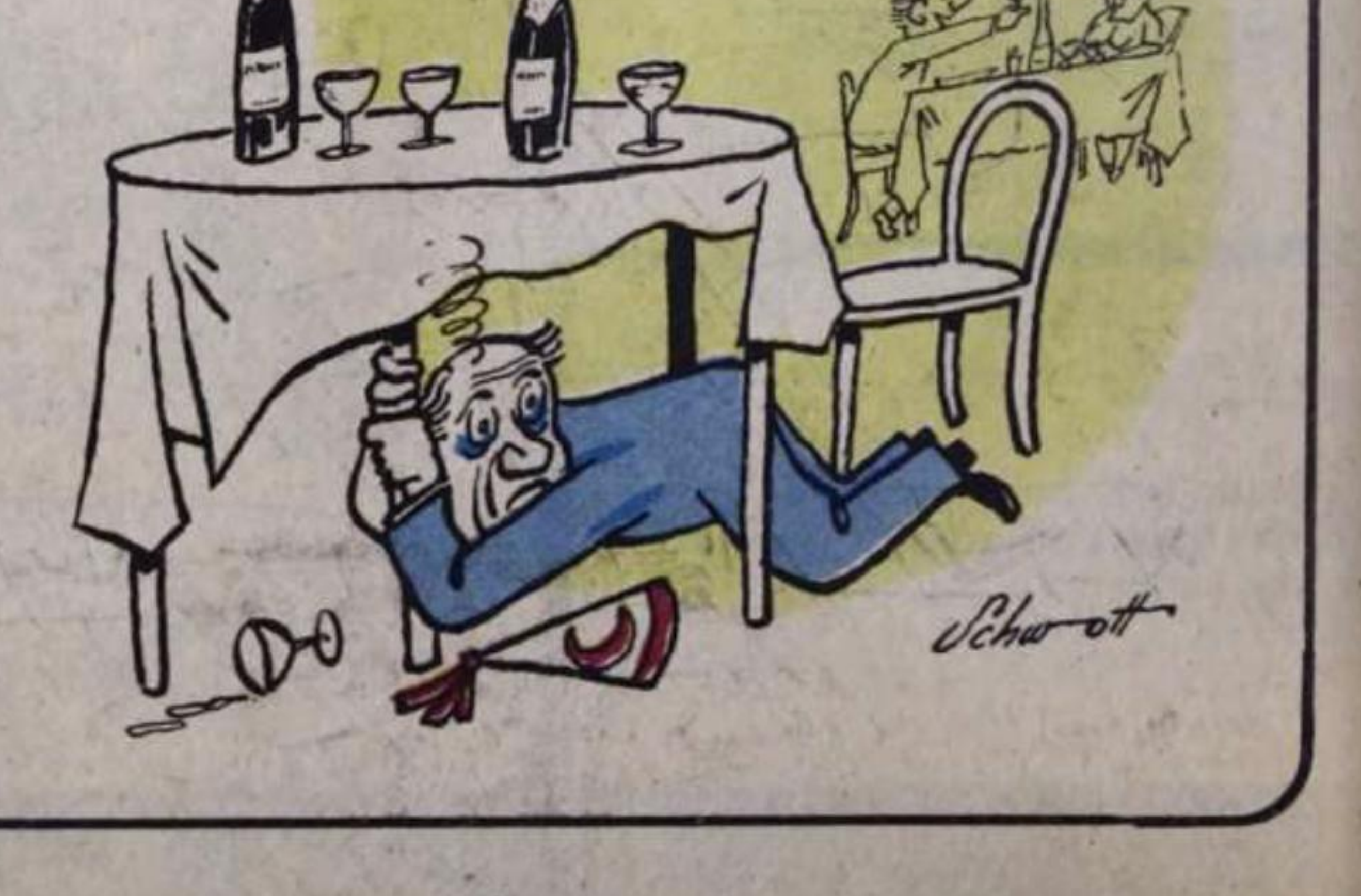

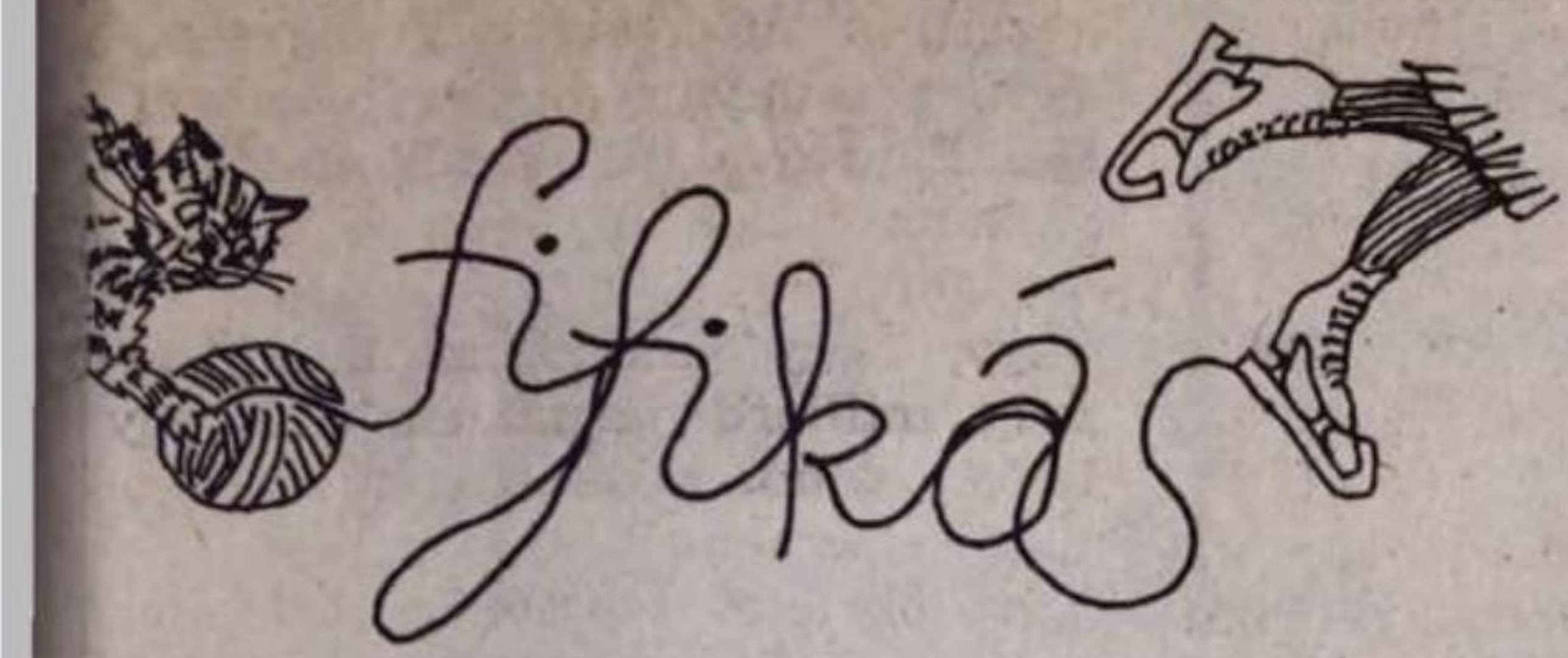

HEGEDÜS, VÁRNAI, BRENNER, BALÁZS-PIRI,

LEHOCZKI, DALLOS, FÜLÖP

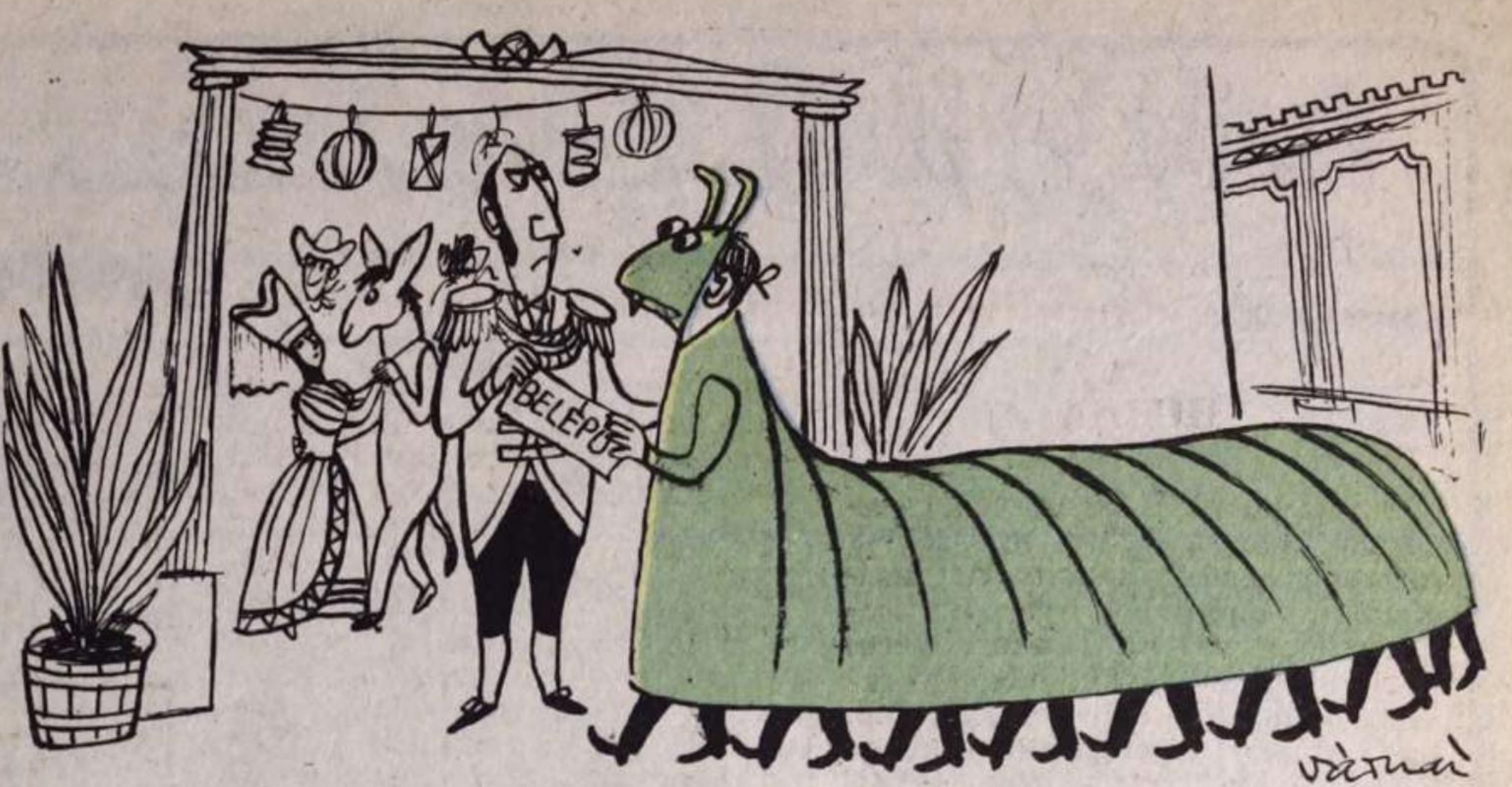
BELÉPŐ
várnai

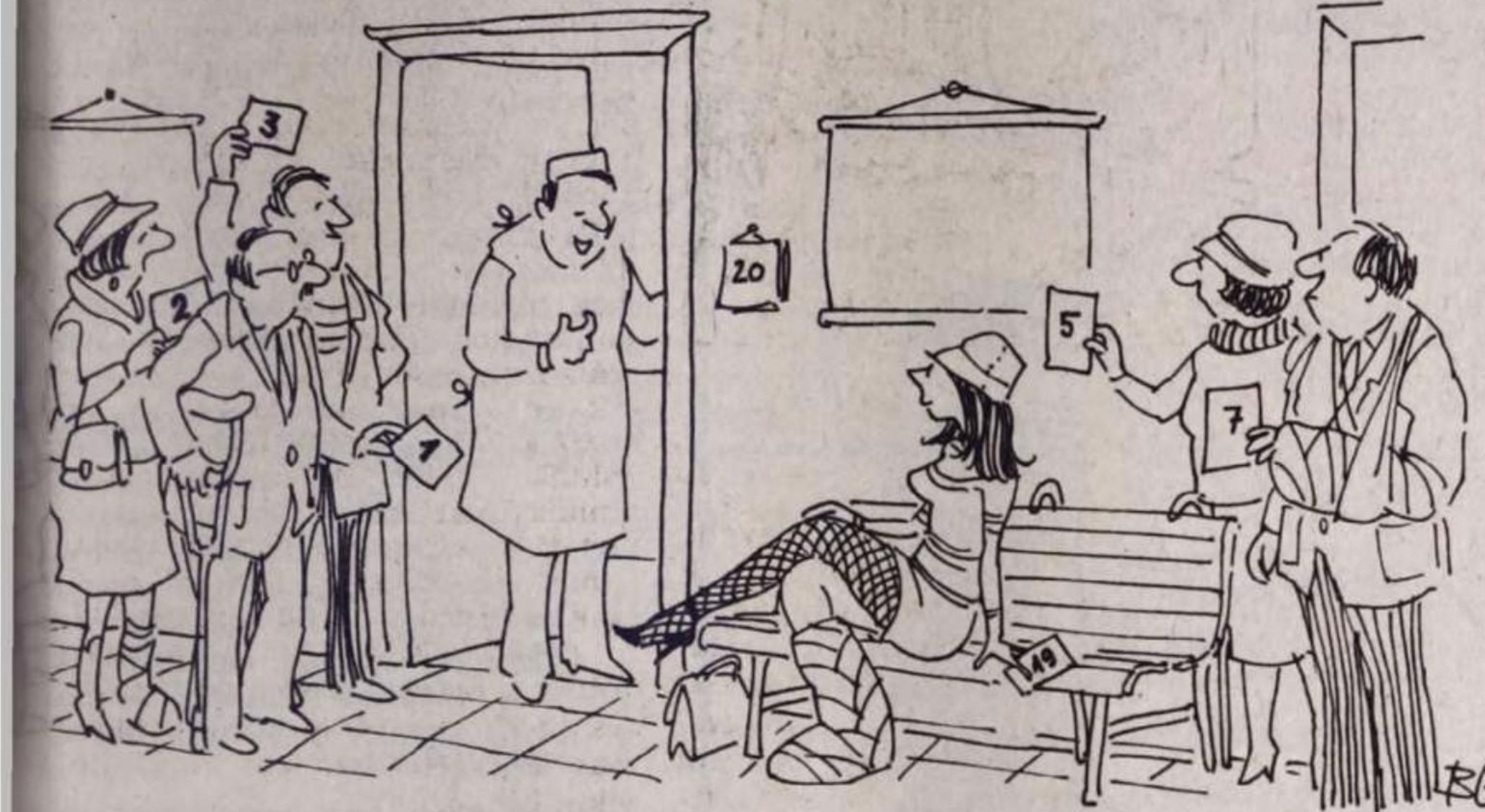
3
2
1
20
5
7
19
BGY

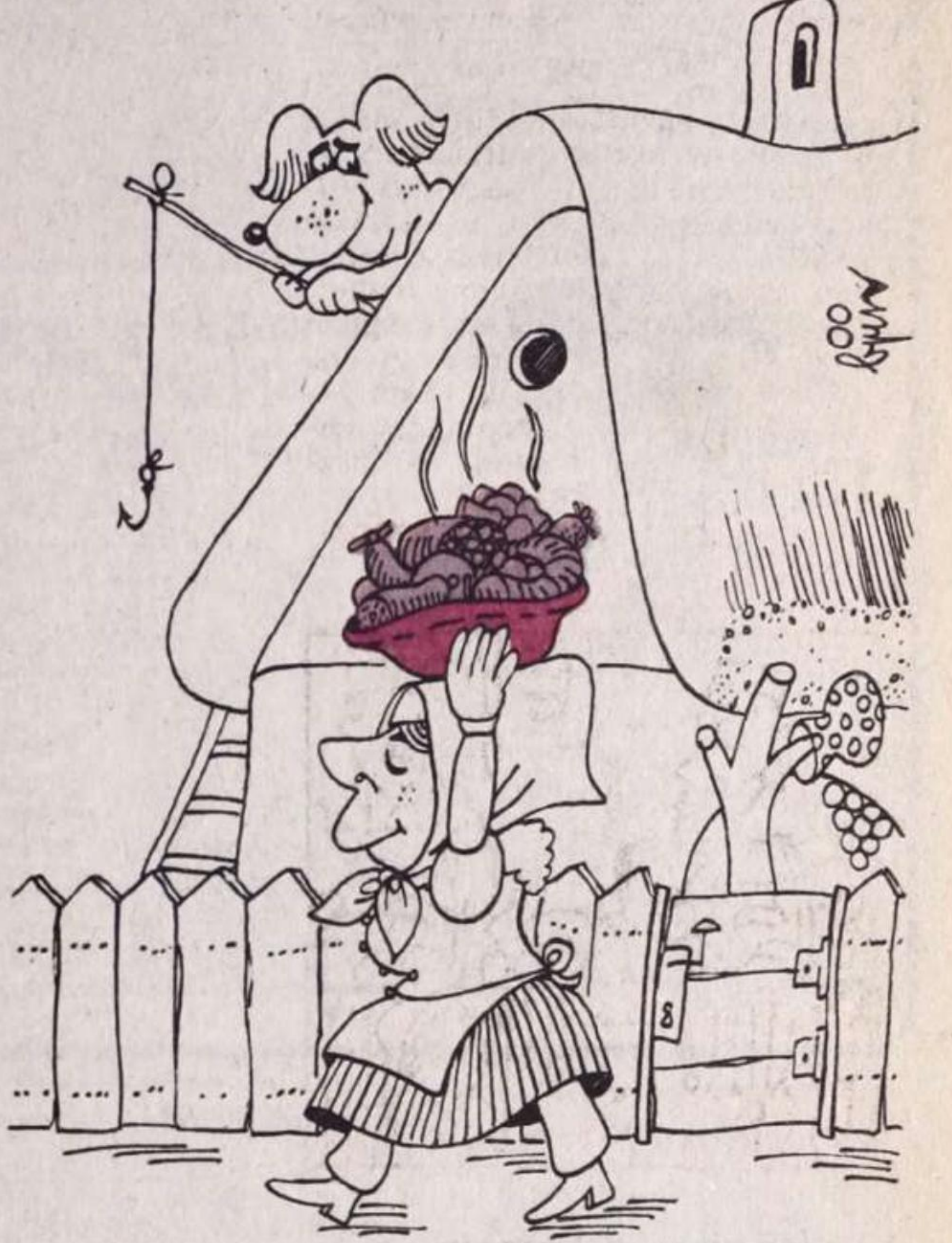

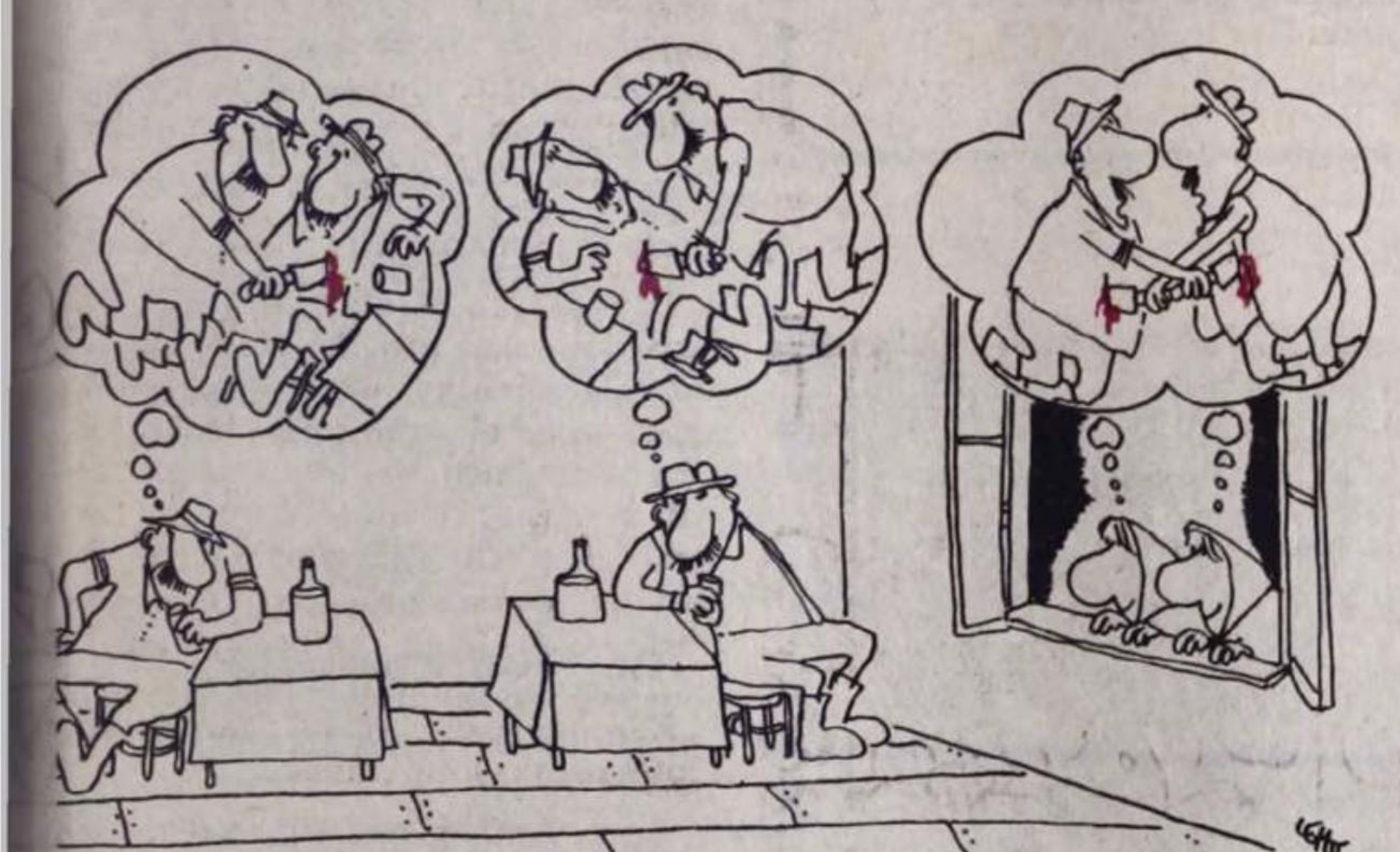

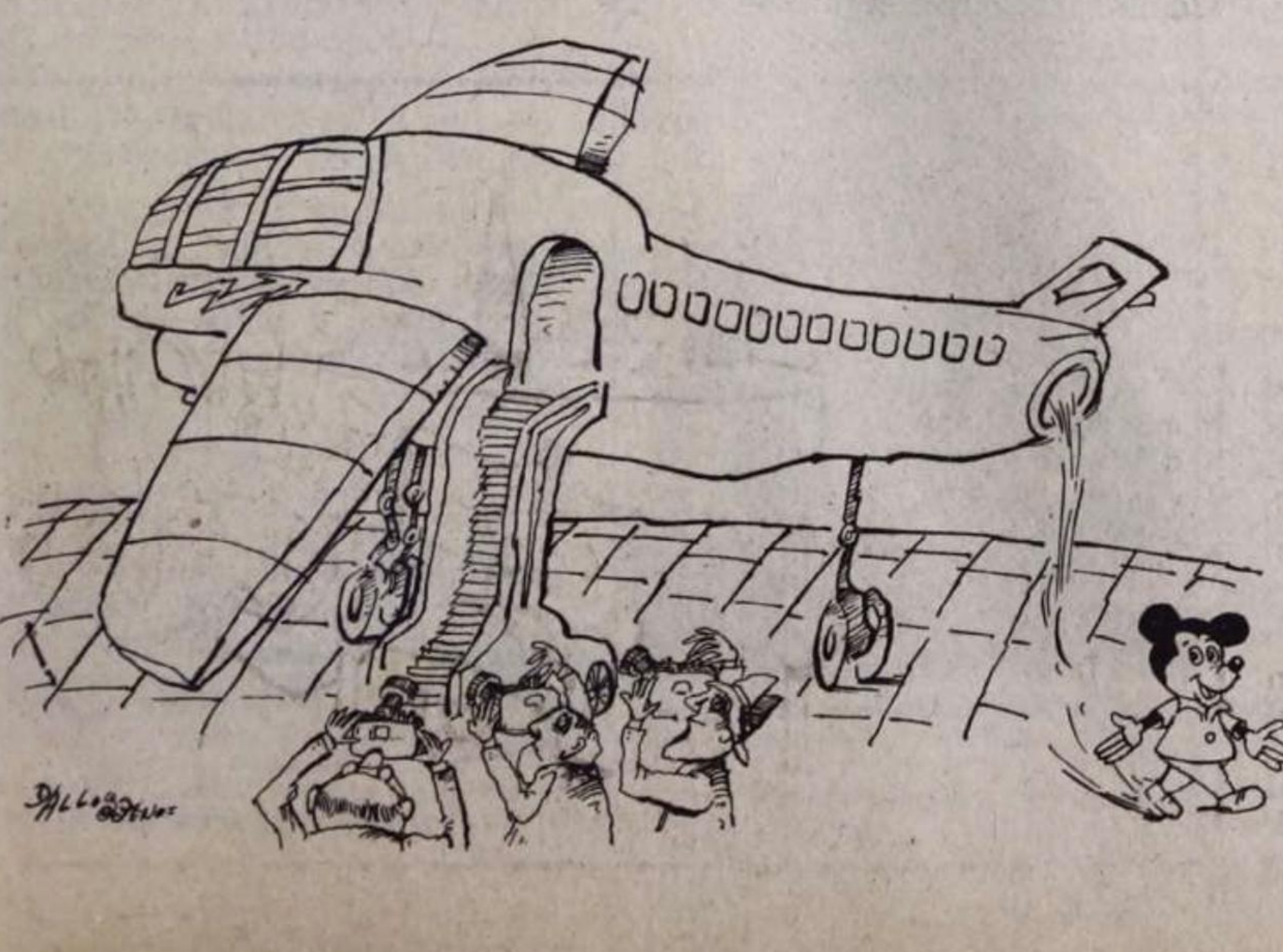

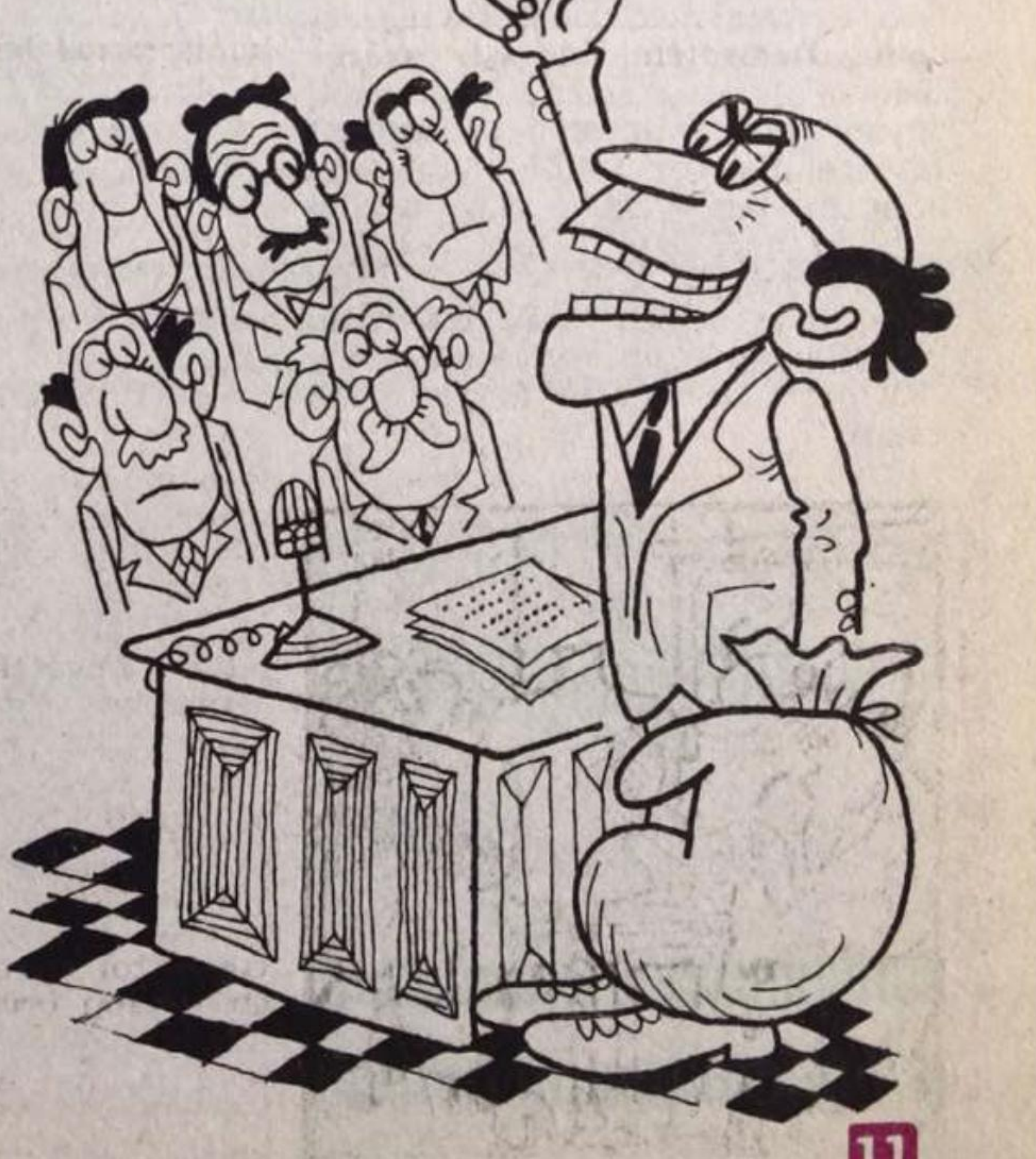

ILLIK, NEM ILLIK? HOGYAN VISELJÜK ESERNYŐNKET?

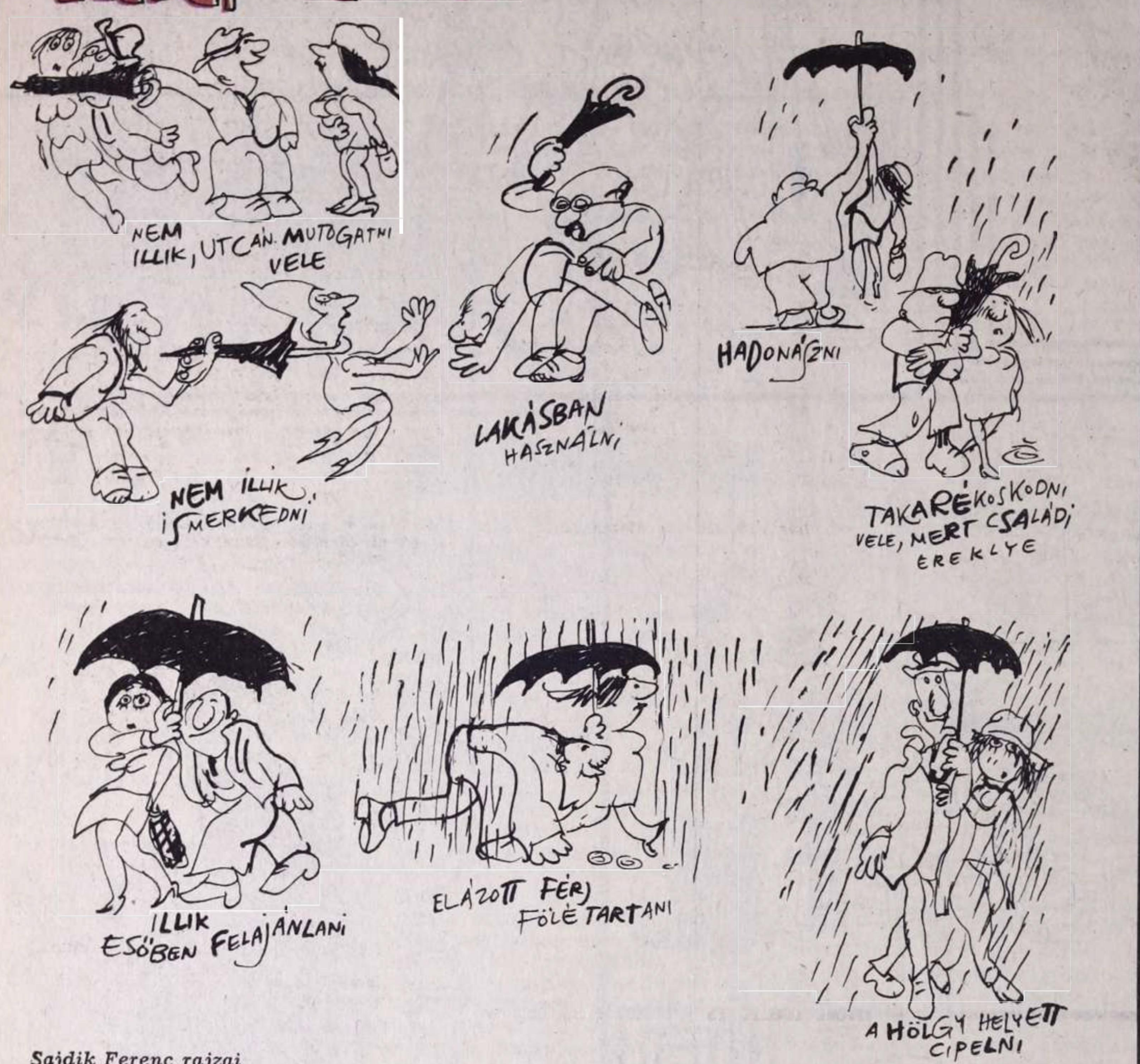
NEM ILLIK, UTCÁN MUTOGATNI VELE
LAKÁSBAN HASZNÁLNI
HADONÁSZNI
NEM ILLIK ISMERKEDNI
TAKARÉKOSKODNI VELE, MERT CSALÁDI EREKLYE
ILLIK ESŐBEN FELAJÁNLANI
ELÁZOTT FÉRJ FÖLÉ TARTANI
A HÖLGY HELYETT CIPELNI

Sajdik Ferenc rajzai

NYELVI SZEMÉREM

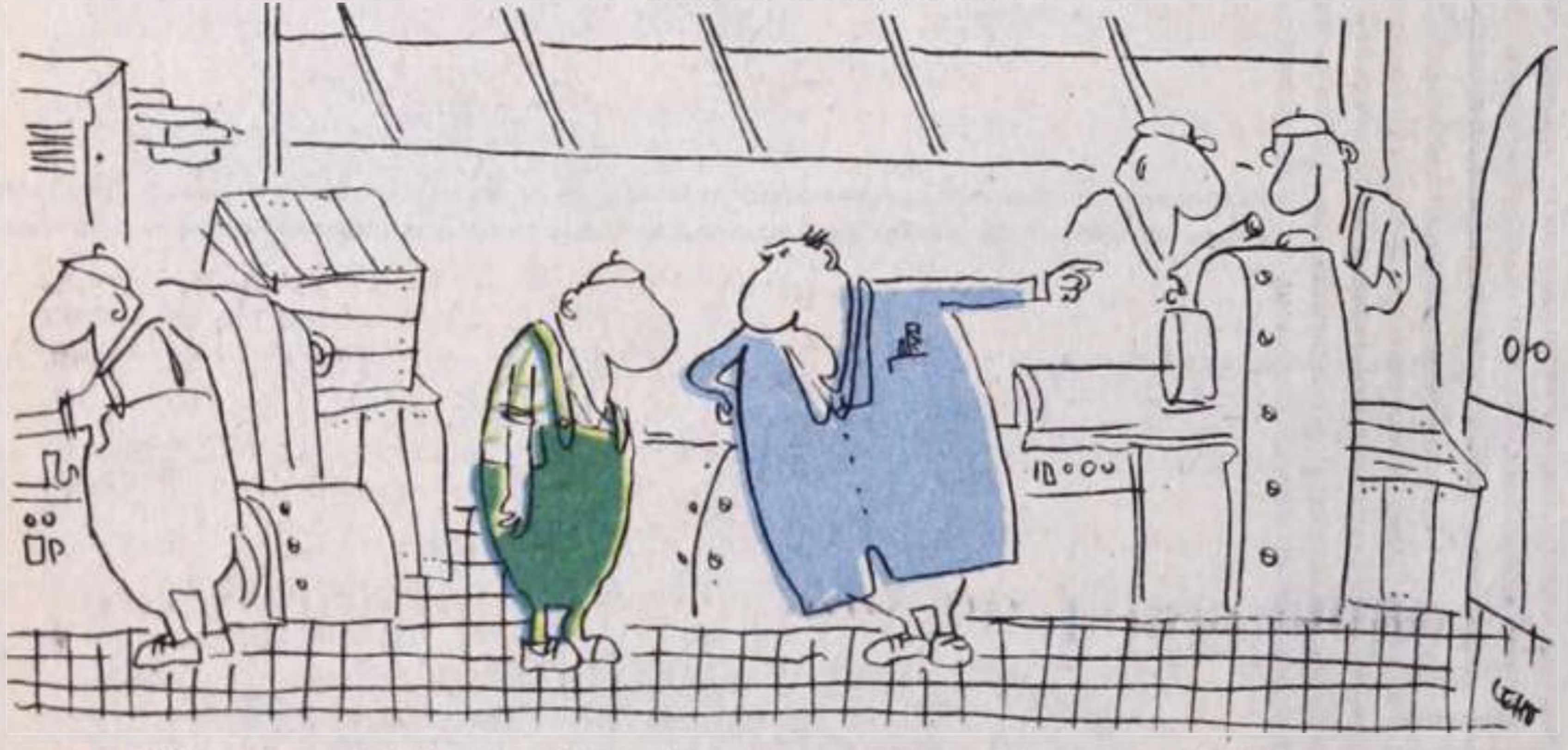

– Még egy késés és úgy átcsoportosítom, hogy a lába sem éri a földet.

HALLOTT VALAMIT

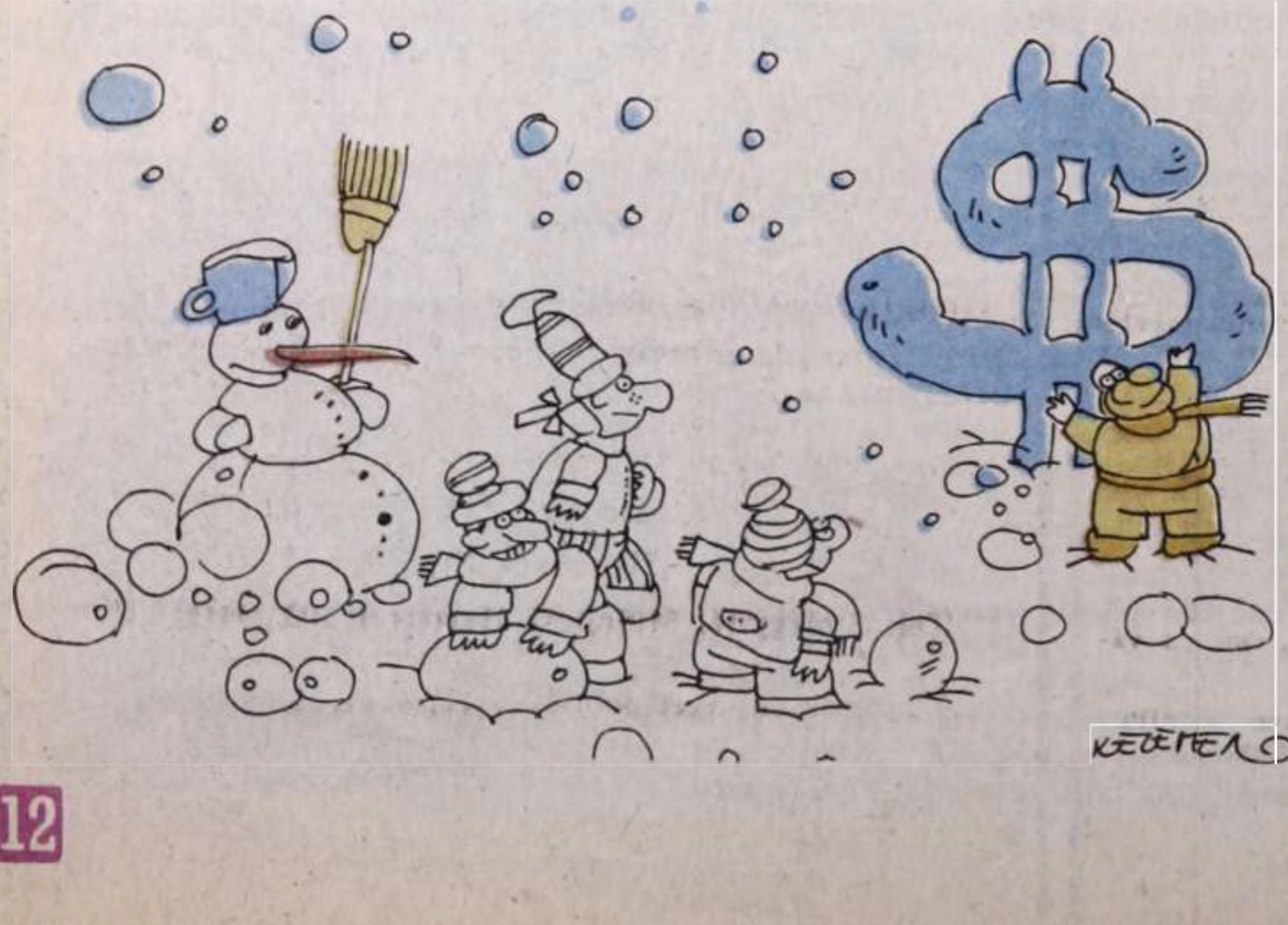

AZ IDŐ PÉNZ

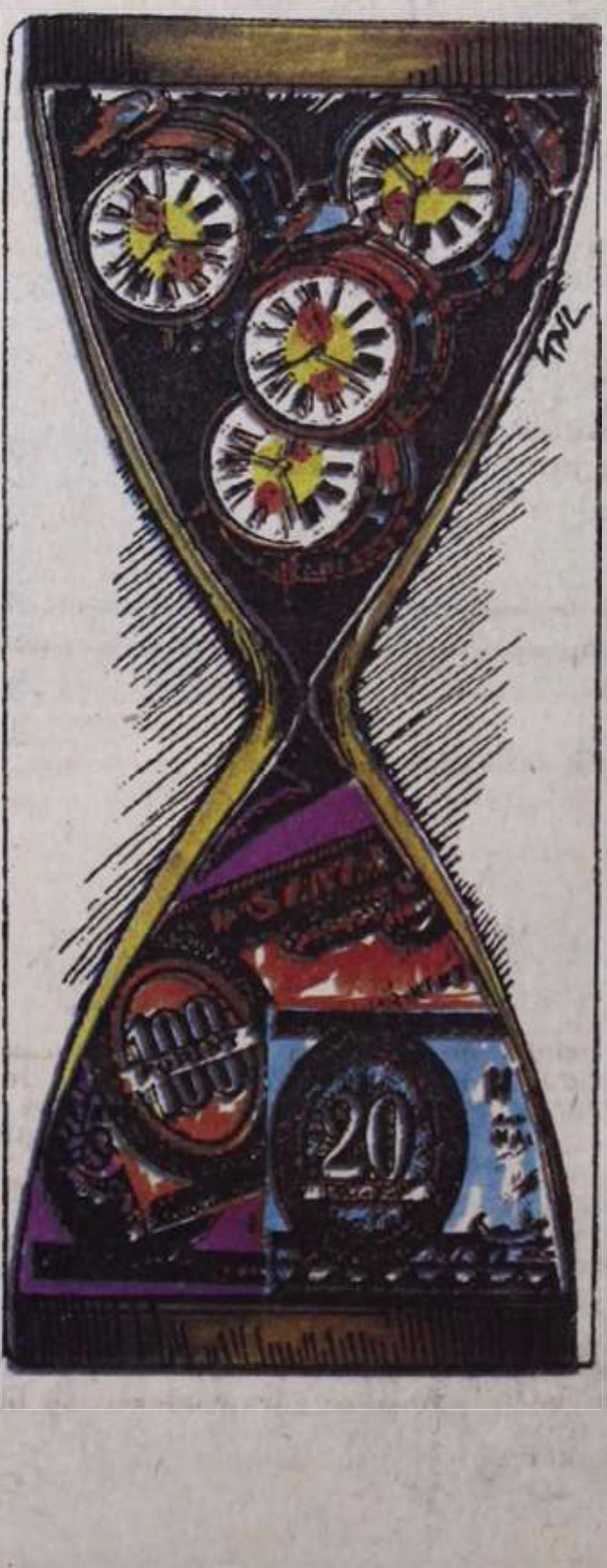

BAKI BAKI HÁTÁN

Írótársam — amint arról a Magyar Nemzetben beszámol — a tél leghidegebb napjaiban nyári környezetben játszódó regényén dolgozott a Balaton partján. Idézem szavait: „bele kell élnem magam a tengerparti kánikulába, hőseimet le kell vetkőztetnem, tikkadtan legyezik magukat, *jeges léket* kortyolnak . . .”

Kollégámnak a jelek szerint mégsem sikerült egészen áthangolódnia a télről a nyárra, a Balatonról a tengerre, ha egyszer hősei jeges *léket* kortyolnak, *levek* helyet.

●

A tévé szerint három minisztérium „*koordináltan hangolta össze*” munkáját.

Remélhetőleg közben összehangoltan koordinálta is.

●

A Magyar Nemzet egyik cikkéből: *„a hirtelen meghalt Magdi férjhez ment néhány házzal odábbra . . .”*

Egek! Csak nem mauzóleumban lakik a férje?

●

„Európa első egyeteme, a Sorbonne” — mondják a tévében.

A fogalmazás egy kissé félreérthető: minőségben avagy időrendben első? Időrendben ugyanis a bolognai egyetem volt az (1088), jó másfél századdal megelőzve a Sorbonne megalapítását (1254).

●

Egy kézilabdamérkőzés tévériporterének ajkáról: „Végre valami üdítő is a nagy *kies pusztaságban!”*

Hm. Ami pusztaság, az nekem inkább *kietlen* volna . . .

●

A „mindennapi kihívások” ellen — így a tévéreklám — *„kozmetikumokra van szükségünk”*.

Alig hinném. Elég sokáig próbálkoztunk velük a legkülönfélébb kihívások (olajárrobbanás stb.) ellen, s mára bízvást leszögezhetjük: a módszer nem vált be.

●

„Nálunknál látványban gazdagabb országok”-ról beszél egy filmszakember a rádióban.

Szörnyű. Hát már látvánnyal sem győzzük?

Timár György

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Régi hintaszéket; — A Füles 1980. évi számait; — Hóman—Szekfű: Magyar történet 8/6. és 8/7. köteteit; — 1945 előtti telefonkönyvet; — Magyar királyi haditudósító század kiadványait; — Egykori magyar királyi ejtőernyős alakulatok bármilyen kiadványait; — Tutsek Anna és Kosáriné Réz Lola könyveit; — Háború előtti kiadású, nagyméretű, jó állapotban levő Petőfi Sándor összes költeménye c. könyvet; — 6 voltos Videoton típusú autórádiót; — A Világ Ifjúsága c. lap számait 1981—1985 között; — Táskavarrógépet; — Női ruhákat 158 cm magaságra, átlagos súlyra; — 12 éves fiúra való ruhákat; — 36-os fiúcipőket.

KÍNÁLNAK: Az Ezermester és a Rádiótechnika számait 1951—1980-ig; — Aristo logarlécet; — Szobai párologtatógépet; — Hongkongi tv-foci játékot; — Magellán játékot.

CSERÉLNEK: Commodore 64-es játékprogramokat hasonlóra vagy Joystick botkormányra; — Kb. 6—8 m^2-re elegendő fehér törtmárvány burkolóanyagot (2,5—3 cm vastag kisebb és nagyobb darabok) nagyméretű (6 személyes) bővíthető ebédlőasztalra és székekre; — Képzőművészeti könyveket hintaszékre; — 10—12 éves fiúkra való különböző ruhaneműket, (pulóvereket, orkánnadrágokat, dzsekiket, sapkákat), iskolatáskákat, 2 db dupla, falra szerelhető könyvespolcot 1945 előtti telefonkönyvre, a m. kir. haditudósító század és ejtőernyős alakulatok kiadványaira, hadinaplóira; — Diót szőnyegre; — UPA—5 típusú nagyítógépet vakusínre vagy fotófelszerelésre, esetleg egyszerre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KISZOLGÁLTATÁS

Fél év alatt kétszer kerültem összeütközésbe a Patyolattal. Kora ősszel a legjobbnak mondott fiókjuk nem kitisztította, hanem javíthatatlanul bepiszkította a függönyömet. Gáláns volt a vállalat, már a második reklamáció után felajánlotta a kártérítés lehetőségét. Azóta már zsebemben a pénz. Igaz, csak három méterre elegendő, nekem pedig kilenc méterre van szükségem.

Nemrégiben a télikabátomat vittem a gyorstisztítóba, de nem vállalták a tisztítását. Továbbmentem egy másikba. Oda az ígért határidőre nem érkezett vissza a kabát. Mikor végre megkaptam, elképedtem. Az eredmény siralmas volt. A ballon hullámos, sőt hólyagos lett, a műszőrme-bélés csomós. Így érthető, hogy nem vigasztalt a kedves hangú cédula, melyet mellékeltek, s olvasható rajta — az üzem címe és telefonszáma mellett — a mondat: köszönik, hogy a minőségi jellel kitüntetett üzemükben dolgoztattam, s megrendelésemre a jövőben is számítanak.

Reklamációmmal személyesen kerestem meg az üzemvezetőt. Készséggel segített volna, de kiderült, hogy tehetetlen. Azt ajánlotta, írjam meg a kárigényt, aztán a KERMI elbírálja. Csakhogy erre nekem nincs pénzem! Különben is! Miért én fizessek rá a Patyolat hanyagságára?

Mélykutiné Balogh Piroska
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

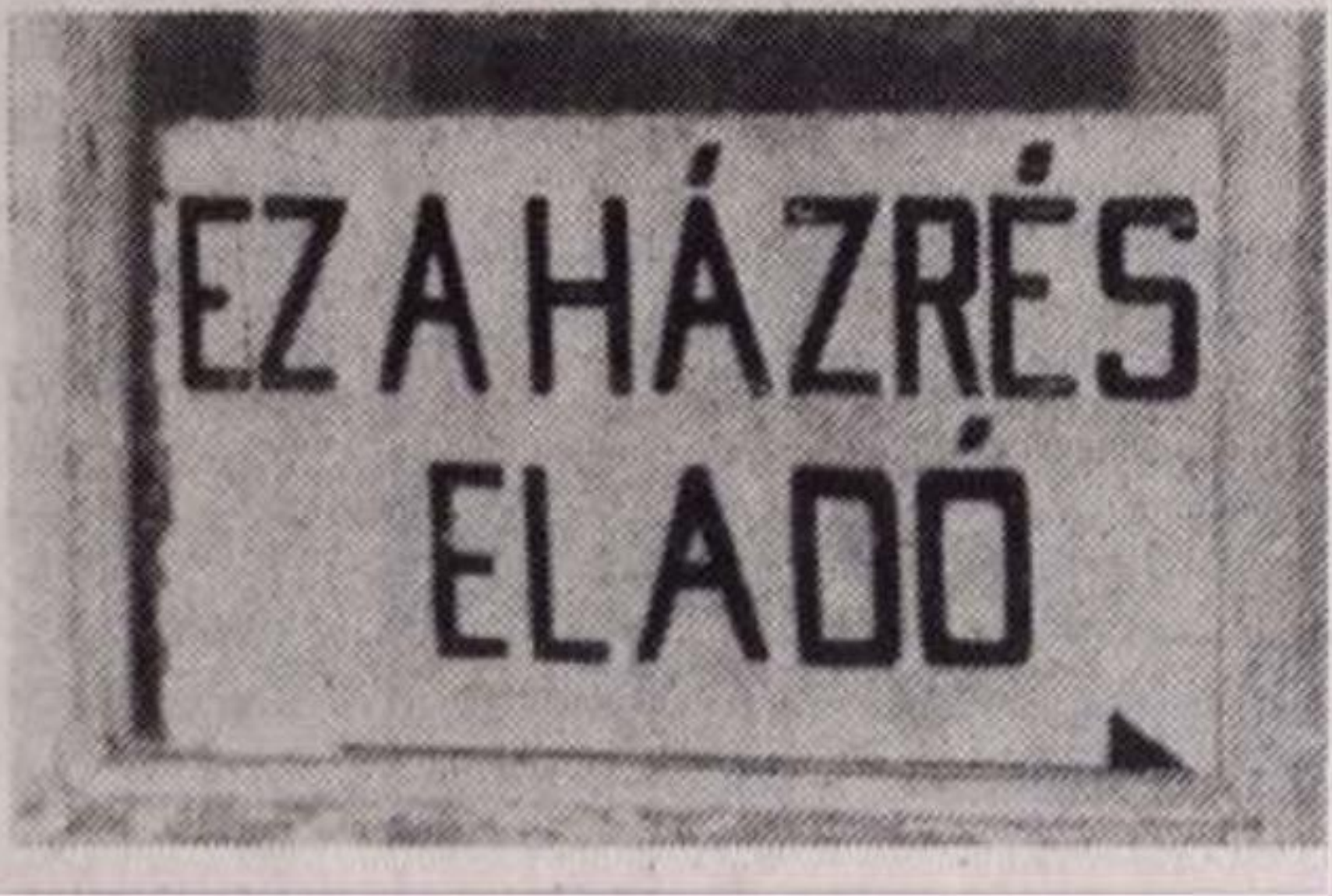

Ez a ház rés? Nem pediglen erős bástya?

(Komáromban fotózta Takács Zsuzsanna)

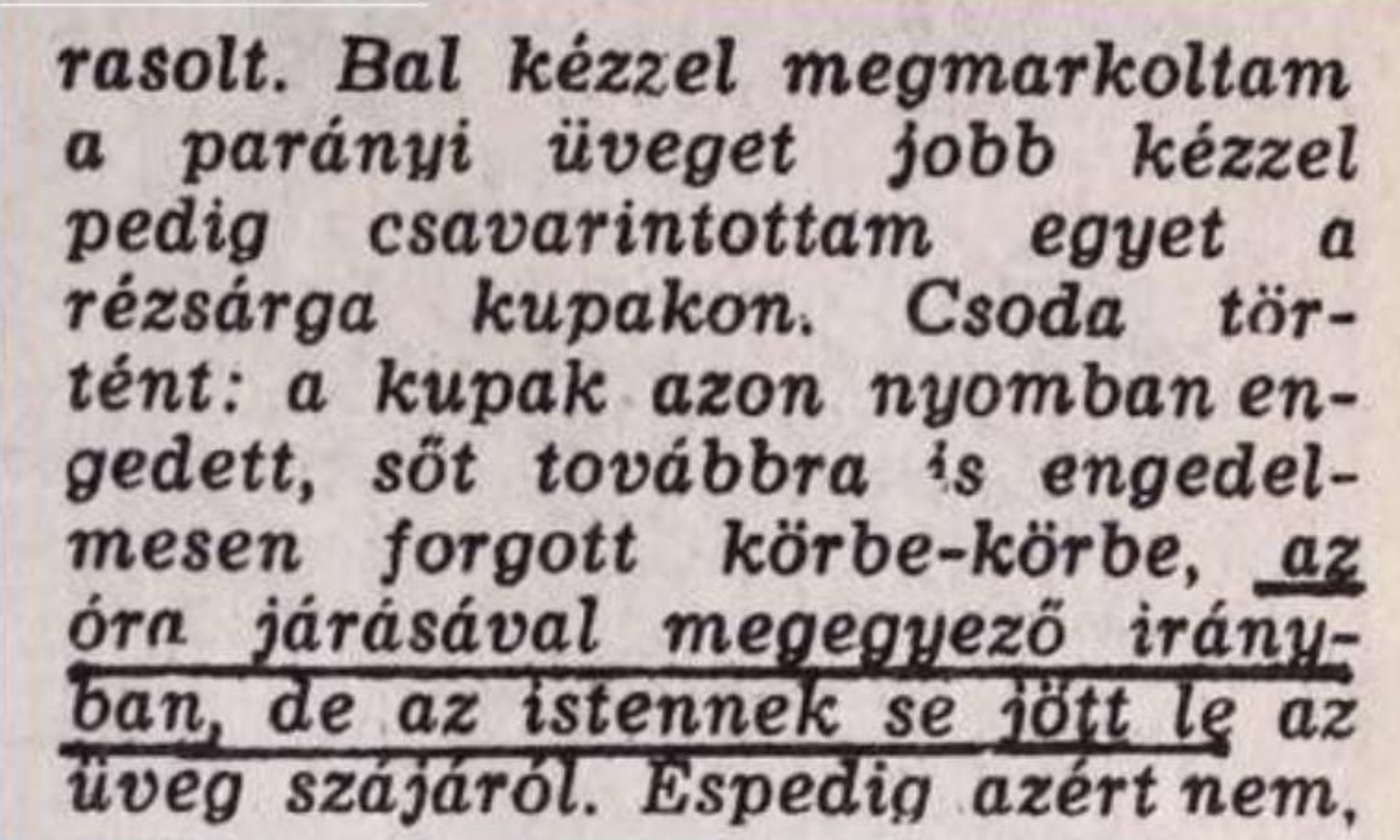

rasolt. Bal kézzel megmarkoltam a parányi üveget jobb kézzel pedig csavarintottam egyet a rézsárga kupakon. Csoda történt: a kupak azon nyomban engedett, sőt továbbra is engedelmesen forgott körbe-körbe, az óra járásával megegyező irányban, de az istennek se jött le az üveg szájáról. Éspedig azért nem,

Világos, mert a mi féltekénken az óramutató járásával ellentétes irányban csavarodnak kifelé a kupakok!

(A Népszabadságból ollózta Takács István)

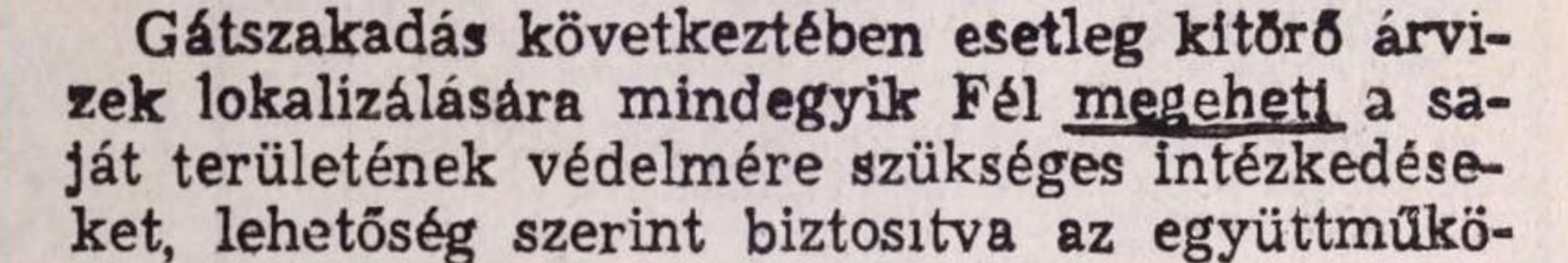

Gátszakadás következtében esetleg kitörő árvizek lokalizálására mindegyik Fél megeheti a saját területének védelmére szükséges intézkedéseket, lehetőség szerint biztosıtva az együttműkö-

Fogyasszon több intézkedést!

(A Magyar Közlönyben bukkant rá Molnár Zoltán)

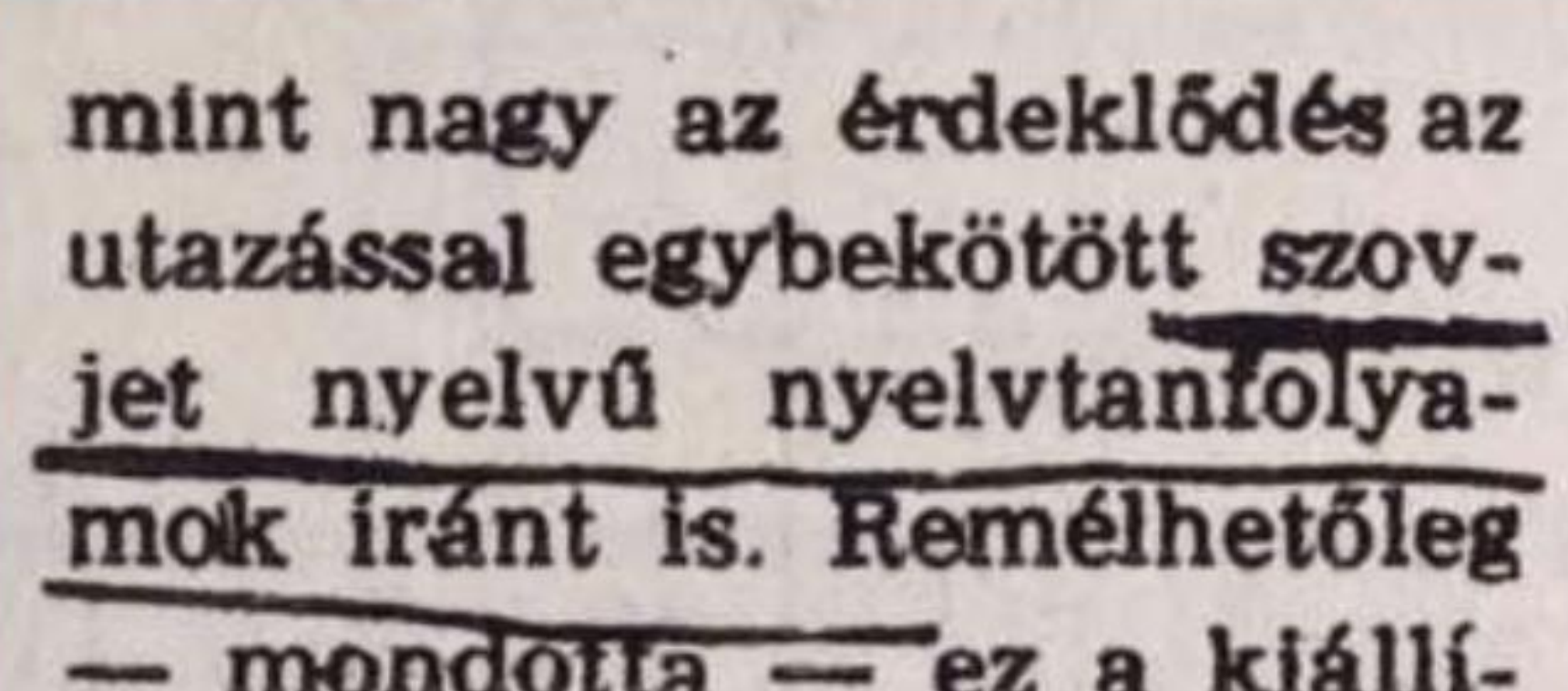

mint nagy az érdeklődés az utazással egybekötött szovjet nyelvű nyelvtanfolyamok iránt is. Reméthetőleg — mondotta — ez a kiállí-

És aki az amerikai nyelvet akarja tanulni?

(Az Észak-Magyarországból merítette F. K., miskolci olvasónk)

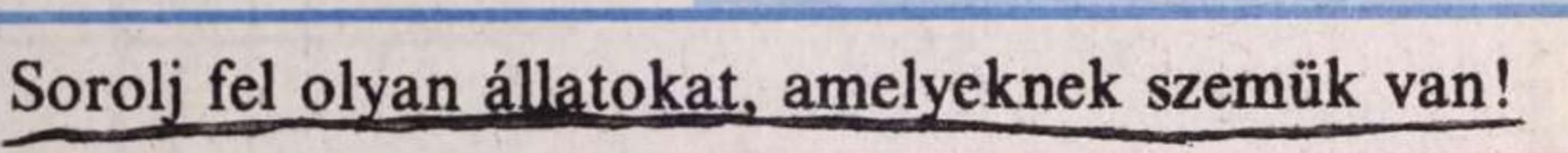

Sorolj fel olyan állatokat, amelyeknek szemük van!

Állati nehéz feladat!

(A gimnázium harmadik osztályának biológiakönyvében lelte Velősy Gabriella, görcsönyi olvasónk)

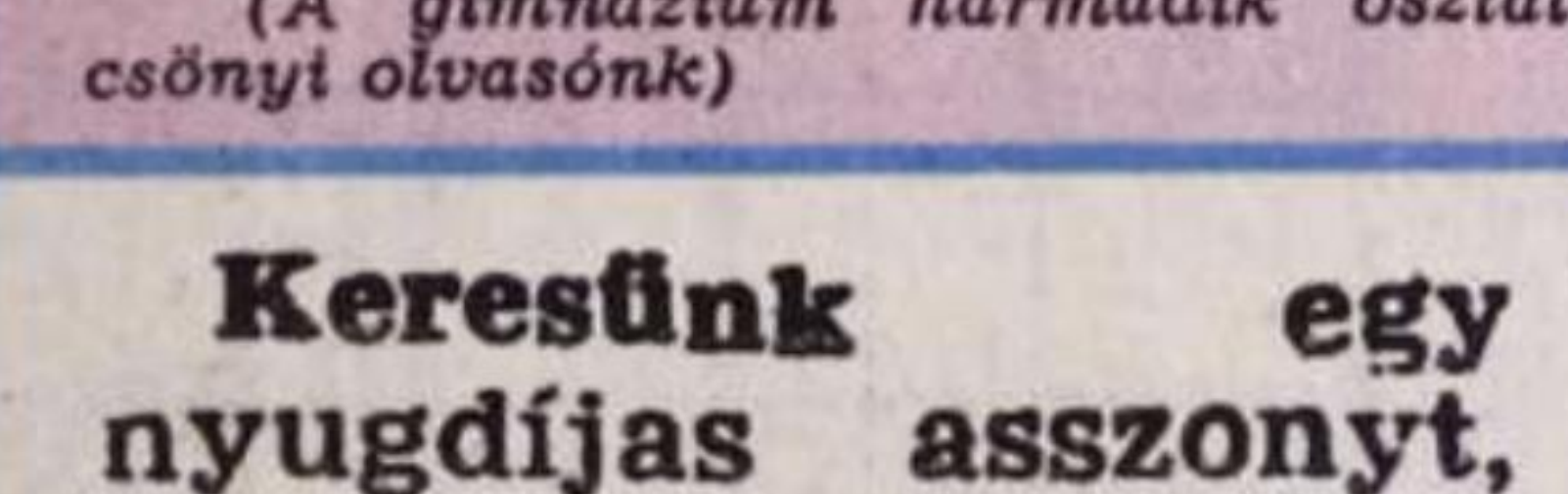

Keresünk egy nyugdíjas asszonyt, aki tojóházunkban tojásrakást elvállalná. Fizetés meg-

Kotkodácsolás kötelező!

(A Kisalföld apróhirdetései között találta Subrits Tamás, soproni olvasónk)

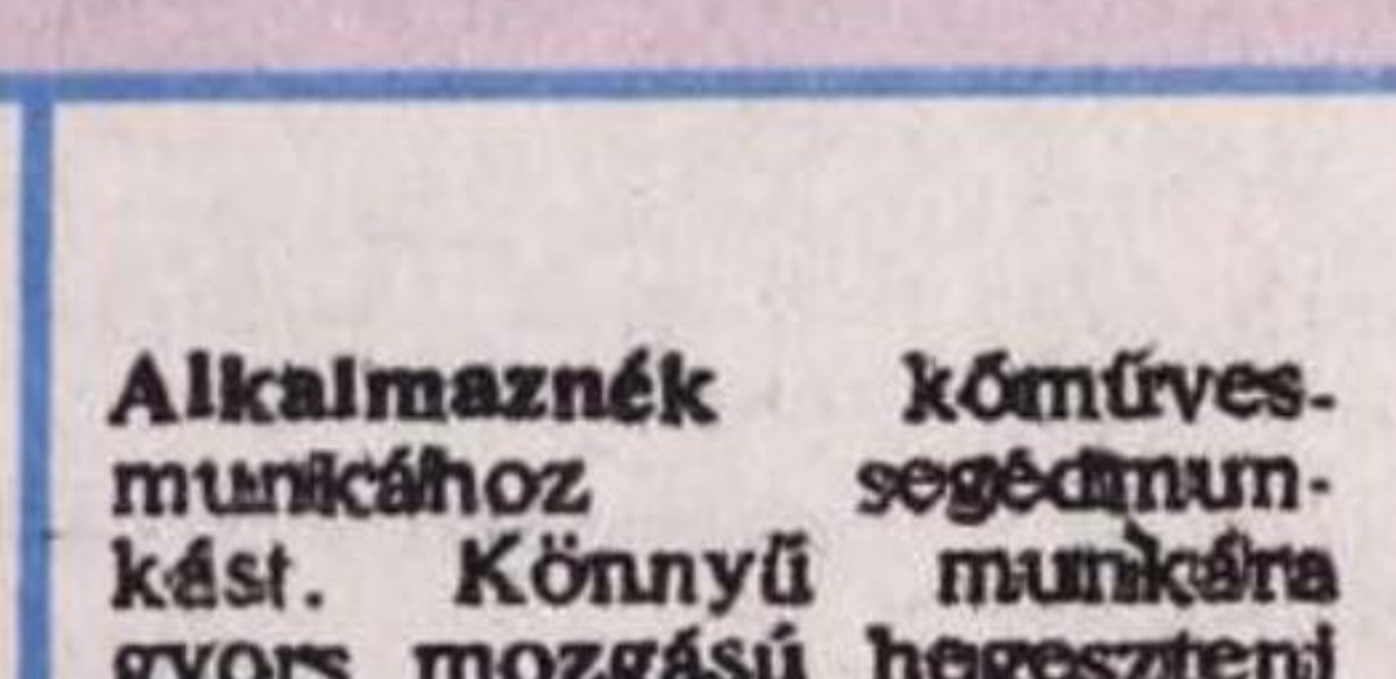

Alkalmaznék kőművesmunkához segédmunkást. Könnyű munkára gyors mozgású hegeszteni tudó lakatost, lehet leszázalékolt nyugdíjas is. Győri, Bp. X., Kolozsvári 23/A.

— Mondja csak apókám, hová biceg oly vágtatva?

(A Népszabadság apróhirdetései között fedezte fel Kemenyiczki Alexandra)

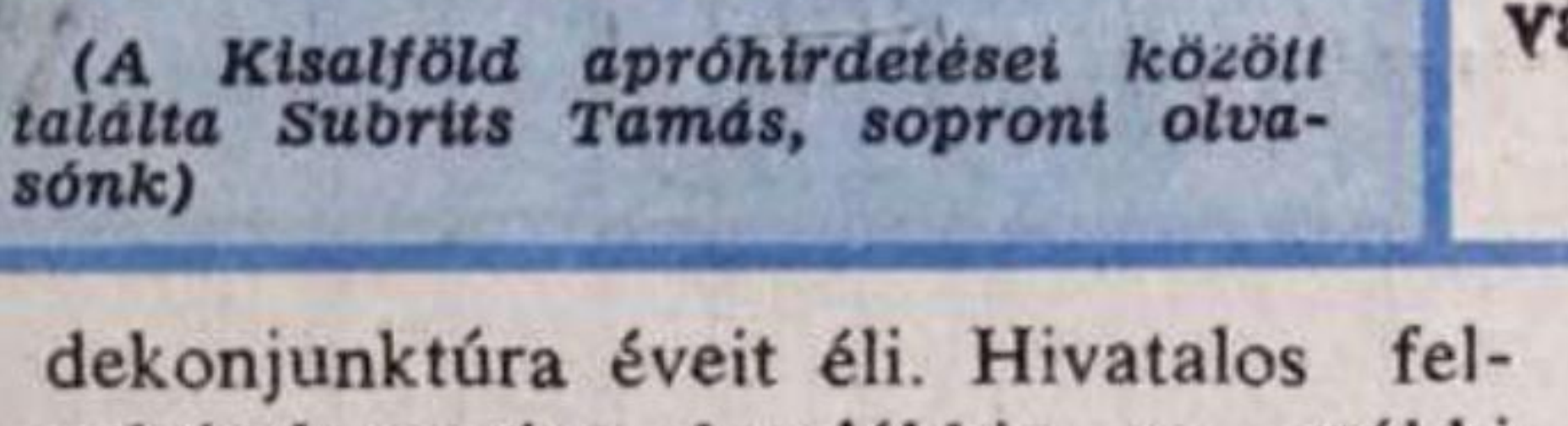

dekonjunktúra éveit éli. Hivatalos felmérések szerint legalábbis az utóbbi húsz évben fokozatosan csökken a napi betevőt prostitúció útján megszerzők száma. A szociológusok szerint ennek

S ha nem azon az úton, akkor milyenen?

(A HVG-ben lelte Füzesi István)

HANGFALKALAND

1986. november 25-én vásároltam a Bajcsy-Zsilinszky úti Elektron Áruházban 2 darab Orion HS—9 típusú hangfalat. Az egyik alig kéthónapos használat után meghibásodott, s ezzel megkezdődött a végtelen utánajárások sora.

A garancialevélben feltüntetett szerviz a Nagymező u. 29. alatt már évek óta megszűnt. A következő állomás a Lenin körúti központi márkaszerviz volt, ahol közölték, hogy nem foglalkoznak hangfaljavítással, de kaptunk egy címet: XIII., Klapka u. 17—23. Vittem oda. A munkafelvevő észrevette, hogy a garancialevelet az üzletben rosszul dátumozták. 1996. 11. 25-re töltötték ki. Így ők a készüléket nem vehetik át — mondták. Kérésemre mégis átvették, azzal a feltétellel, hogy két nap múlva, amikor a hangfal valószínűleg kész lesz, vigyem a garancialevelet, amelyet előzőleg kijavíttatok a bolttal. Másnap elmentem az Elektron Áruházba és kértem a hibás dátumozás kijavítását. Kérésemet jogosnak tartották, de a garancialevelet elvették, mert a gyári szám miatt azt csak az Orion gyárban javíthatják ki. Felírták a nevemet, címemet azzal, hogy a gyár majd postázza. A vásárlási blokk hátuljára ráírták, hogy átvették a garancialevelet, bélyegző, aláírás. Ezzel mentem vissza a Klapka utcai szervizbe, ahol sajnálkozva közölték, hogy ez így nem elég, ők nem adhatják ki garanciajegy nélkül a készüléket, várjak, amíg megkapom a gyártól az új füzetet.

Most se garancialevél, se hangfal, csak a várakozás és a méreg.

Galambos Natália
Budapest

IDŐNYERÉS

című rejtvényünk megfejtése:

— Igen, de mindig két óra kellett, hogy rászánjam magam.

200—200 forintot nyert:

Fazekas István, Hernádvécse, Petőfi út 15., 3874,

Barók Erzsébet, Hegyfalu, Kossuth u. 30., 9630,

Tok Györgyné, Budapest, Baross u. 192., 1161.

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN

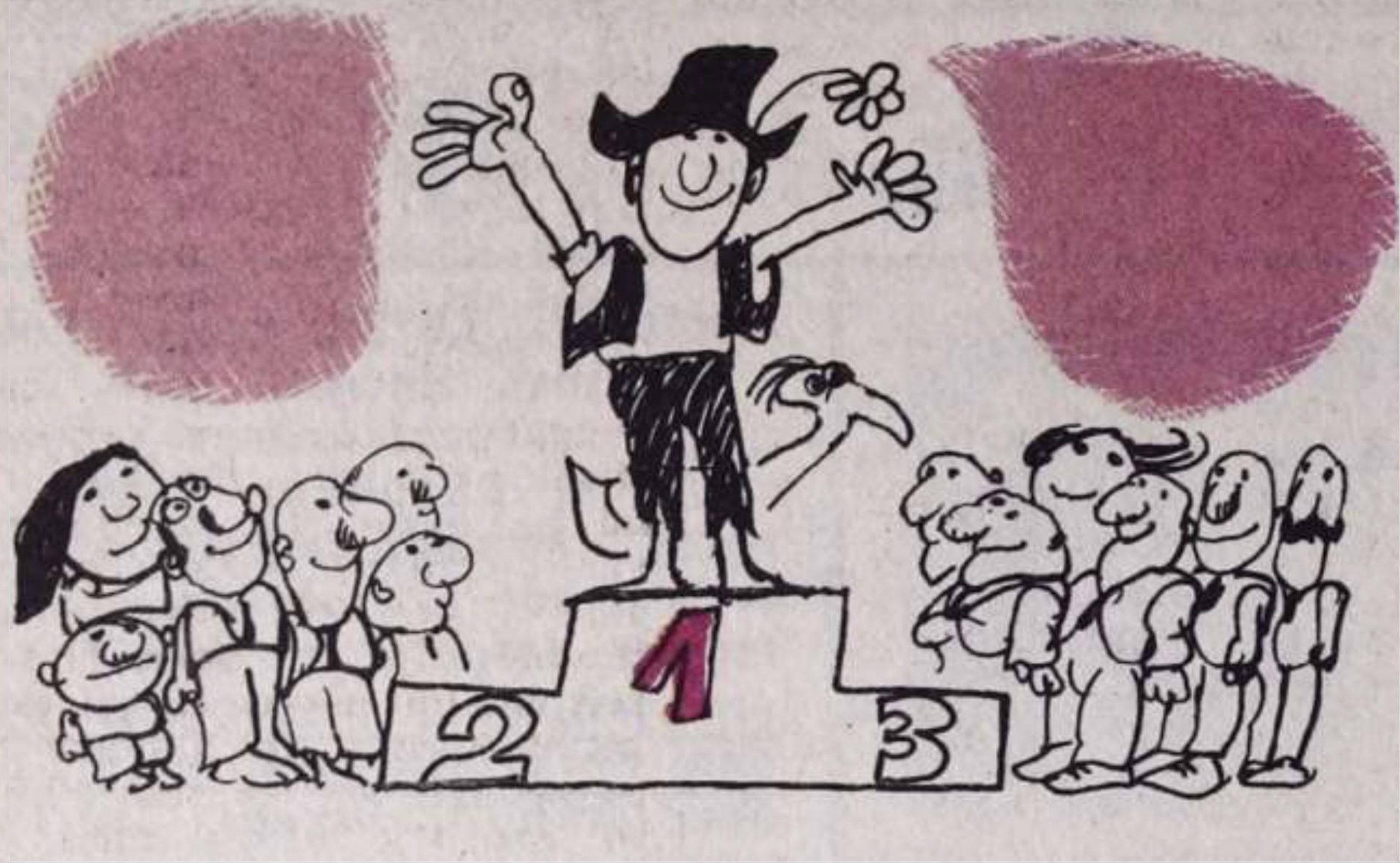

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TRIBÜN

A Bölcsek Könyvéből:

— A sportszerűség igazi próbája, hogy mennyire vagy sportszerű azzal, aki sportszerűtlen.

* * *

Tizenegykor volt takarodó a csapat edzőtáborában, de az egyik profi nem vette túl komolyan. Gyakran kiruccant a városba, ahol fény volt és muzsika. Az ágyába ruhadarabokat tett, párnákat, aztán ráhúzta a takarót, ha az edző netán ellenőrzést tart, semmit ne vegyen észre. Az egyik szállodában aztán nem akadt alkalmas „töltelék", így a játékos hirtelen ötletel az állólámpát dugta a takaró alá. Jött az edző, felkattintotta a villanyt és — világítani kezdett az ágy.

Vesztes meccs után megkérdezték Jim Finkset, a New Orleans Saints menedzserét, mi a véleménye a játékvezetésről. A válasz:

— Nincs felhatalmazásom arra, hogy ilyen mocskos csalókról nyilatkozzam.

* * *

Pat Foley, az érdemes tv-riporter kissé unalmasnak találta a Toronto Maple Leafs játékát, tehát tanáccsal szolgált:

— Ha már csak egy nap az életed — mondta egyenes adásban —, gyere el és nézd meg a Leafs egyik mérkőzését. Egy örökkévalóságnak fogod érezni.

* * *

Pat Dyet, az Auburn egyetem edzőjét megkérdezték mi a különbség a tavalyi és az idei csapat között. Az okos válasz:

— A legnagyobb különbség, hogy egészen **mások**...

(p. p.)

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

Egy vidéki állomáson leszáll a vonatról egy utas. Meglát egy embert és megkérdezi:

— Mondja bácsikám, merre van a csőtésztagyár?

— Soha hírét sem hallottam.

Az utas megindul a város felé. Egyszerre észreveszi, hogy az ember fut utána.

— Halló — kiabál —, nem a makarónigyárat tetszik keresni?

— De azt.

— Mert azt sem **tudom**, hogy hol van.

VERESÉG

A férj késő este erősen ittas állapotban állít haza. – Nem szégyelled magad? – dorgálja a felesége – Egész életedben az alkoholizmus ellen harcolsz, most meg részeg vagy, mint a csap!

A férj válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 2-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

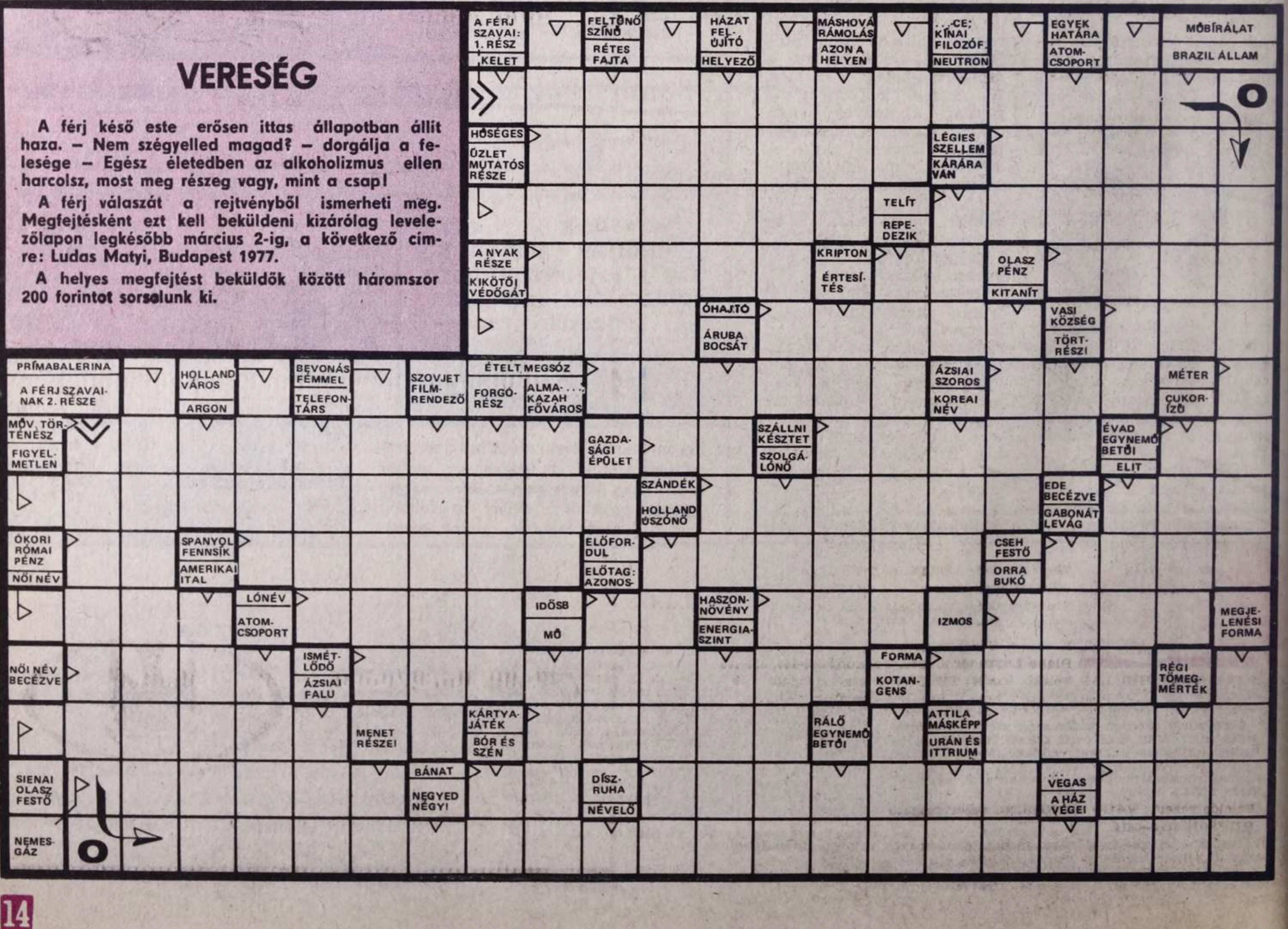
A FÉRJ SZAVAI: 1. RÉSZ
KELET
FELTŰNŐ SZÍNŰ
RÉTES FAJTA
HÁZAT FELÚJÍTÓ
HELYEZŐ
MÁSHOVÁ RÁMOLÁS
AZON A HELYEN
. . . CE; KÍNAI FILOZÓF
NEUTRON
EGYEK HATÁRA
ATOMCSOPORT
MŰBÍRÁLAT
BRAZIL ÁLLAM
O
HŐSÉGES
ÜZLET MUTATÓS RÉSZE
LÉGIES SZELLEM
KÁRÁRA VAN
TELÍT
REPEDEZIK
A NYAK RÉSZE
KIKÖTŐI VÉDŐGÁT
KRIPTON
ÉRTESÍTÉS
OLASZ PÉNZ
KITANÍT
ÓHAJTÓ
ÁRUBA BOCSÁT
VASI KÖZSÉG
TÖRTRÉSZI
PRÍMABALERINA
A FÉRJ SZAVAINAK 2. RÉSZE
HOLLAND VÁROS
ARGON
BEVONÁS FÉMMEL
TELEFONTÁRS
SZOVJET FILMRENDEZŐ
ÉTELT MEGSÓZ
FORGÓRÉSZ
ALMA- . . . KAZAH FŐVÁROS
ÁZSIAI SZOROS
KOREAI NÉV
MÉTER
CUKORÍZŰ
MŰV. TÖRTÉNÉSZ
FIGYELMETLEN
GAZDASÁGI ÉPÜLET
SZÁLLNI KÉSZTET
SZOLGÁLÓNŐ
ÉVAD EGYNEMŰ BETŰI
ELIT
SZÁNDÉK
HOLLAND ÚSZÓNŐ
EDE BECÉZVE
GABONÁT LEVÁG
ÓKORI RÓMAI PÉNZ
NŐI NÉV
SPANYOL FENNSÍK
AMERIKAI ITAL
ELŐFORDUL
ELŐTAG: AZONOS-
CSEH FESTŐ
ORRA BUKÓ
LÓNÉV
ATOMCSOPORT
IDŐSB
MŰ
HASZONNÖVÉNY
ENERGIASZINT
IZMOS
MEGJELENÉSI FORMA
NŐI NÉV BECÉZVE
ISMÉTLŐDŐ
ÁZSIAI FALU
FORMA
KOTANGENS
RÉGI TÖMEGMÉRTÉK
MENET RÉSZEI
KÁRTYAJÁTÉK
BÓR ÉS SZÉN
RÁLŐ EGYNEMŰ BETŰI
ATTILA MÁSKÉPP
URÁN ÉS ITTRIUM
SIENAI OLASZ FESTŐ
BÁNAT
NEGYED NÉGY!
DÍSZRUHA
NÉVELŐ
. . . VEGAS
A HÁZ VÉGEI
NEMESGÁZ
O

IMPORT HUMOR

TERMÉSZETVÉDELEM

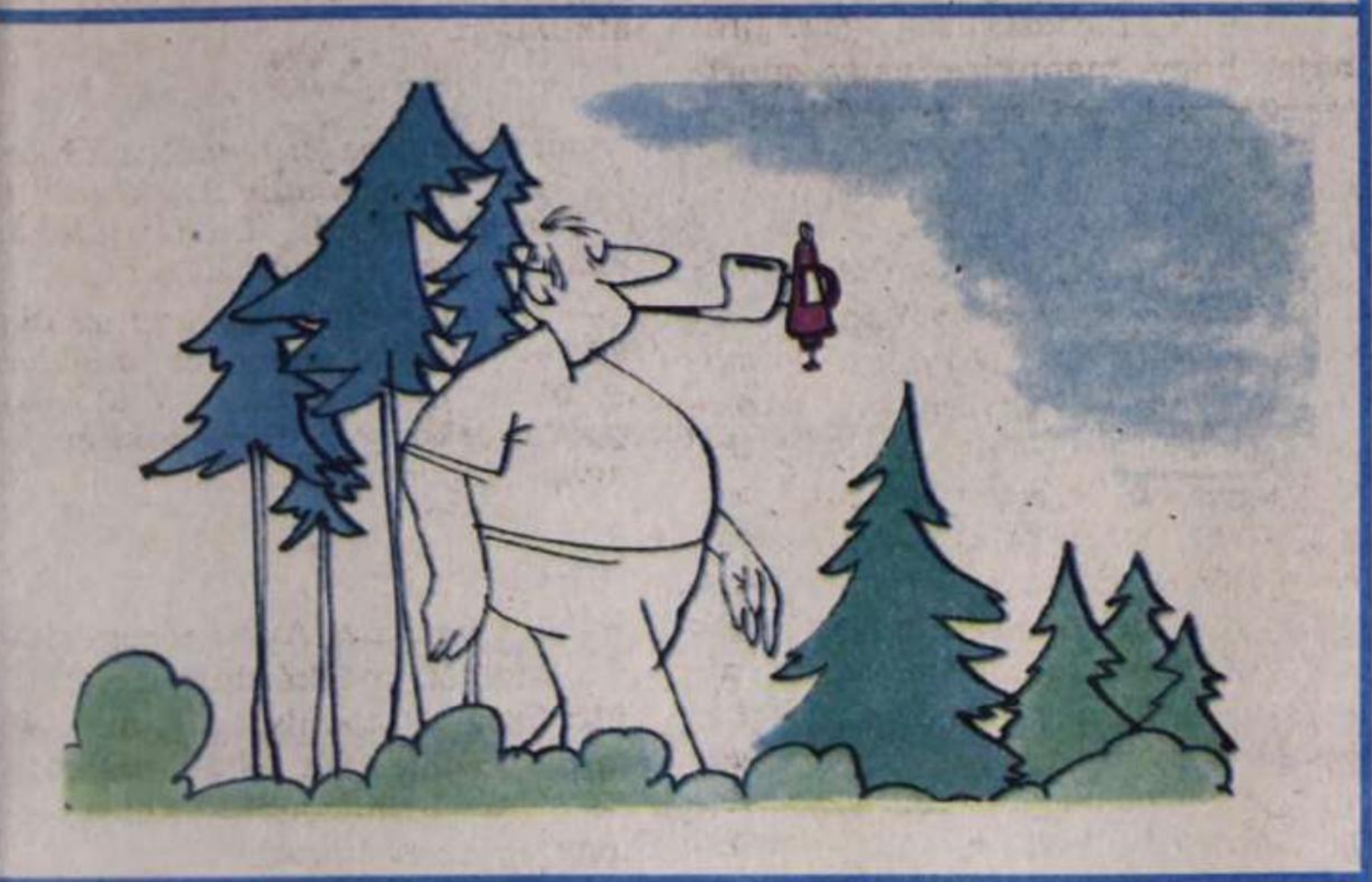

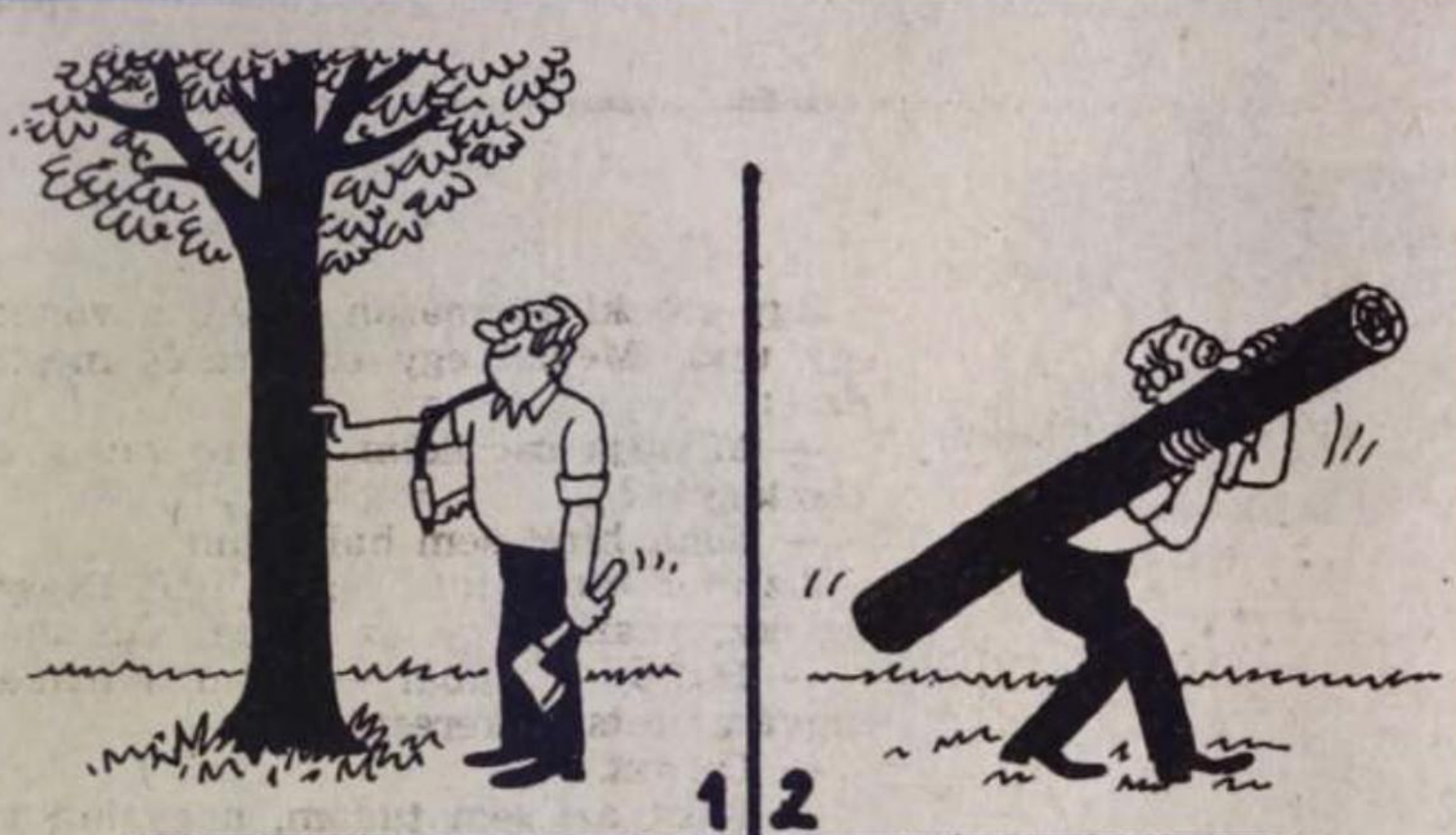

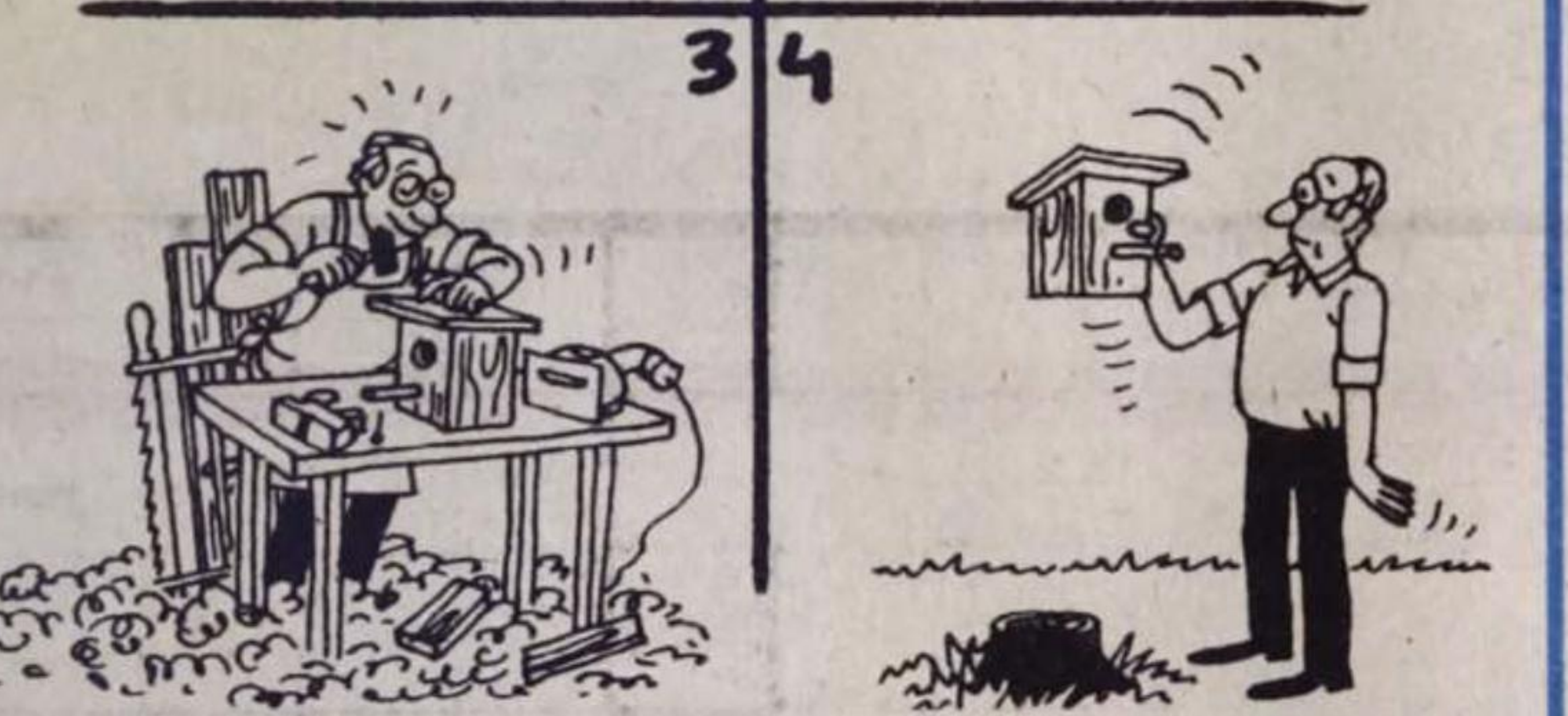

ÖRÖK RANGADÓ

Hamar elvtárs, Mingyá megye tanácselnöke rögtön hívatta a titkárát, amikor a hírt elolvasta a megyei újság, az Azonnal sportoldalán.

— Azt írja az újság — mondta a besiető titkárnak —, hogy a tavaszi idényben a televízió közvetíteni fogja megyénkből a Kisvár—Tatva örökrangadó labdarúgómérkőzést.

— Bele fogjuk döngölni a tatvaiakat a salakba! — lelkesedett a titkár.

— Hiszen éppen erről van szó. Csak semmi balhé! Nagyon fontos, hogy az ország közvéleménye milyen képet alkot Mingyá megyéről. Azt szeretném, ha a szokásosnál több rendőrt vezényelnének ki a meccsre.

— Hát éppen ez az! — aggodalmaskodott a titkár. — A múltkor éppen a rendőrök kergették a bírót egészen a szomszéd megye határáig, mert nem adott meg egy tizenegyest...

— És mondja csak — kérdezte az elnök feltámadó gyanúval —, miket szoktak a népek kiabálni egy ilyen meccsen?

— Ó, csak ilyen ártatlan rigmusokat, hogy aszongya, te apagyilkos, meg szakadjon rád a nagy ég, meg, hogy Tatvai majmok, Kisvár a bajnok. Időnként még szoknak anyázni is...

— Elég! Az istenért, ne tovább! — a tanácselnököt az ájulás környékezte. — Mit szól majd rólunk odafönt? Hogy Mingyá megyében ezekben a nehéz időkben kicsinyes személyeskedés, megyei sovinizmus, arrogancia és trágárság uralkodik?! Holott éppen ellenkezőleg, nekünk azt kell érzékeltetnünk a fenti elvtársakkal, hogy tisztában vagyunk az előttünk álló külső és belső nehézségek nagyságával, de lakosságunk egy emberként, tettrekészségtől duzzadva vesz részt a problémák megoldásában.

A kisvári szurkolók ettől kezdve sötét öltönyben és nyakkendőben jártak ki a futballmeccsekre. A mérkőzések előtt a Ria, ria, KGST! kiáltásokkal teremtették meg a hangulatot, ütemesen kiáltozva: Hatékony a termelés, hosszú labdát le ne késs! Ha az ellenfél durván szabálytalankodott, akkor azt skandálták, hogy Anyád, anyád, tiszteld anyád!, s ha a bíró elnézett valamit, akkor ez is okot szolgáltatott az egyszerű népben rejlő természetes optimizmus kifejtésére: Szebb a holnap, mint a tegnap, szemüveget a bírónak! Győzelem esetén pedig a Szép volt fiúk, van még kiút! versike dukált.

Sajnos a csapat kiesett a megyei másodosztályból is, így már nem kellett attól tartani, hogy a rádió vagy a televízió közvetítené bármelyik mérkőzését. Azóta a kisváriak megint szívesen járnak meccsre és úgy anyáznak, hogy az ember elérzékenyül belé.

Karcagi László

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-08
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Várjuk a
Hotel Rege
éttermében!

A Debreceni Baromfi-feldolgozó Vállalat termékeiből,

libából készült ételekből
vacsoraesteket rendezünk

február 27-e és március 8-a között.

Kedvezményes ételárak.

Asztalfoglalás az üzletvezetőnél, a 767-311-es telefonon.

Rege Szálló: Budapest II., Pálos u. 2.

(Megközelíthető a Moszkva térről a 22-es autóbusszal.)

Ajánlataink

Sólet füstölt pulykacombbbal	**85 Ft**
Sólet töltött libanyakkal	**80 Ft**
Vadas libamell zsemlegombóccal	**65 Ft**
Libamáj rántva petrezselymes burgonyával	**120 Ft**
Debreceni serpenyős libacomb	**70 Ft**

★★★ HOTEL Rege BUDAPEST

DEBRECEN - HUNGARY
DEBRECENI BAROMFI-FELDOLGOZÓ VÁLLALAT

SOROZAT

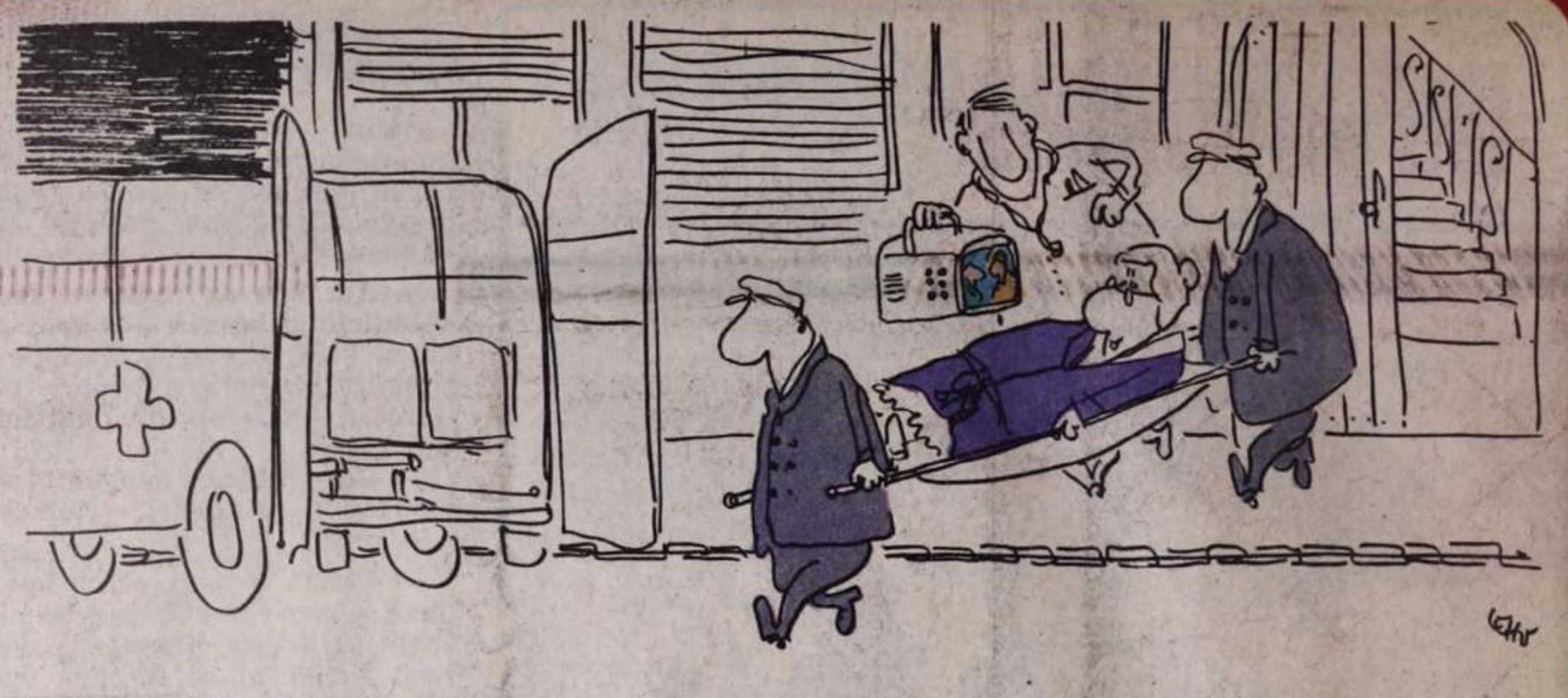

– Áldja meg az Isten, doktor úr, nem éltem volna túl, ha nem láthatom ezt a folytatást.

UGRÁS AZ ÖTÖDIK EMELETRŐL

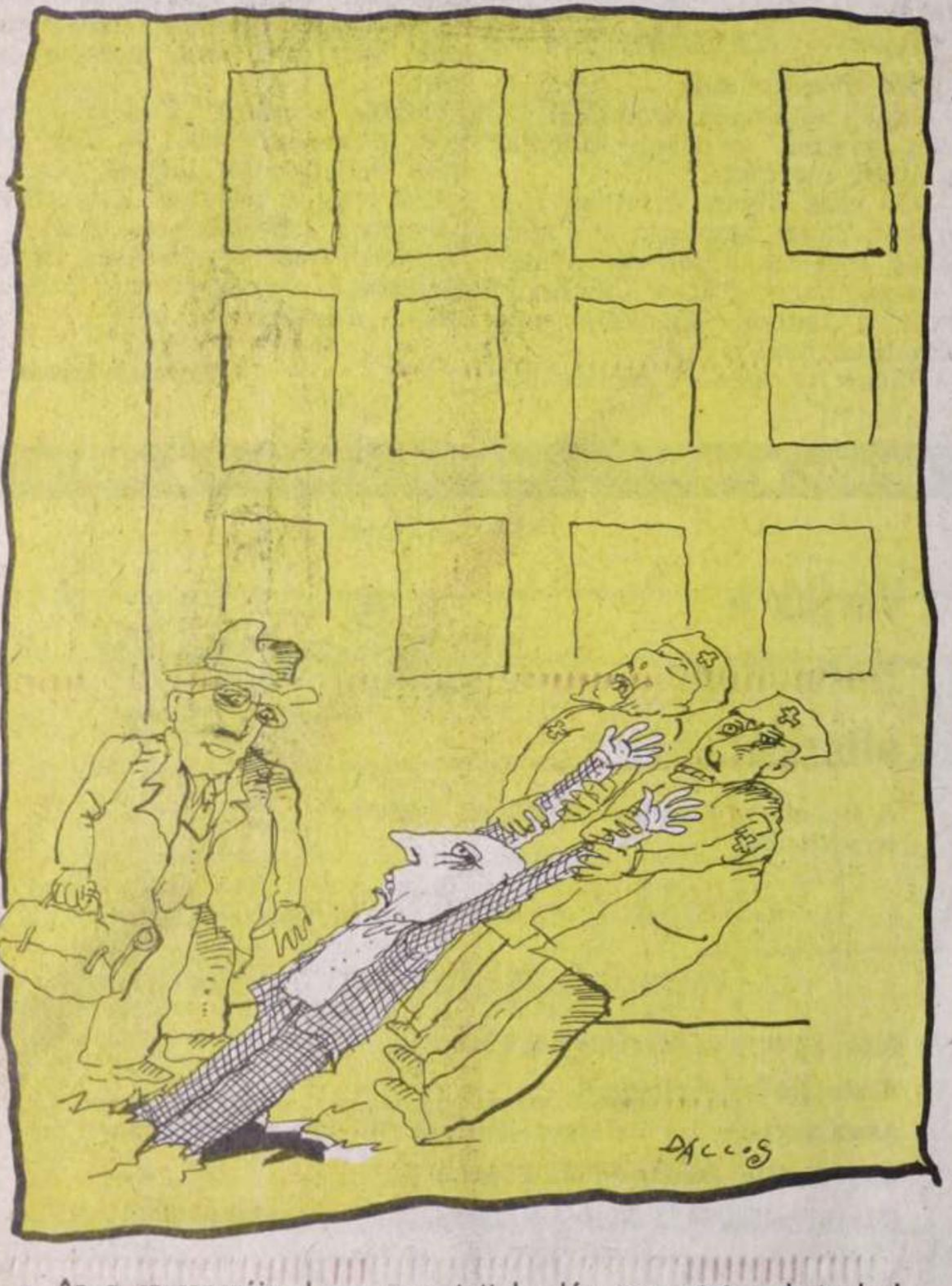

– Az a szerencséje, hogy nem tettek elég cementet a betonba!

NAGYPAPA

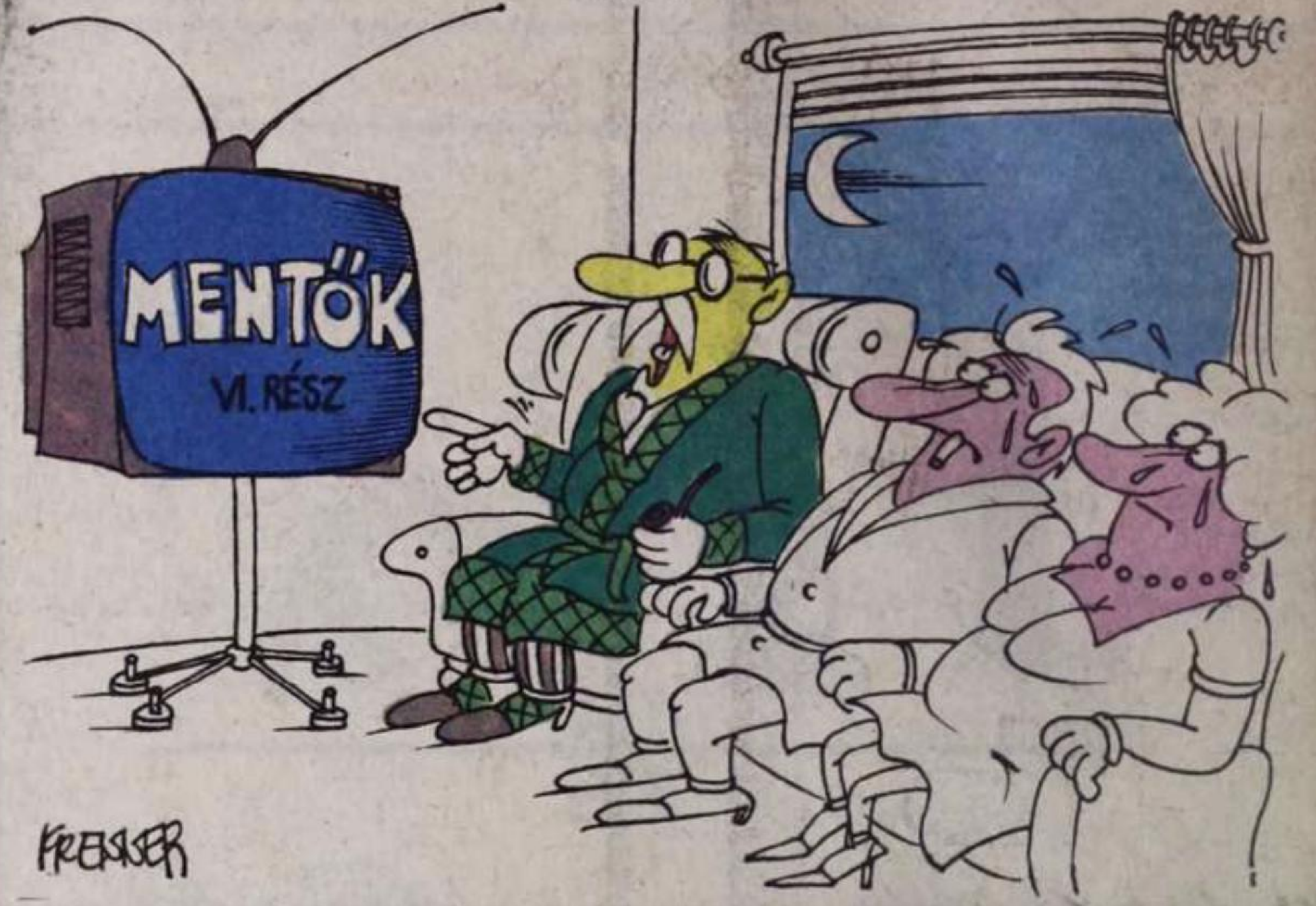
MENTŐK
VI. RÉSZ
FRESSER

– És melyik balesetnél fog találkozni ez a Jandera doktor az Isaurával?...

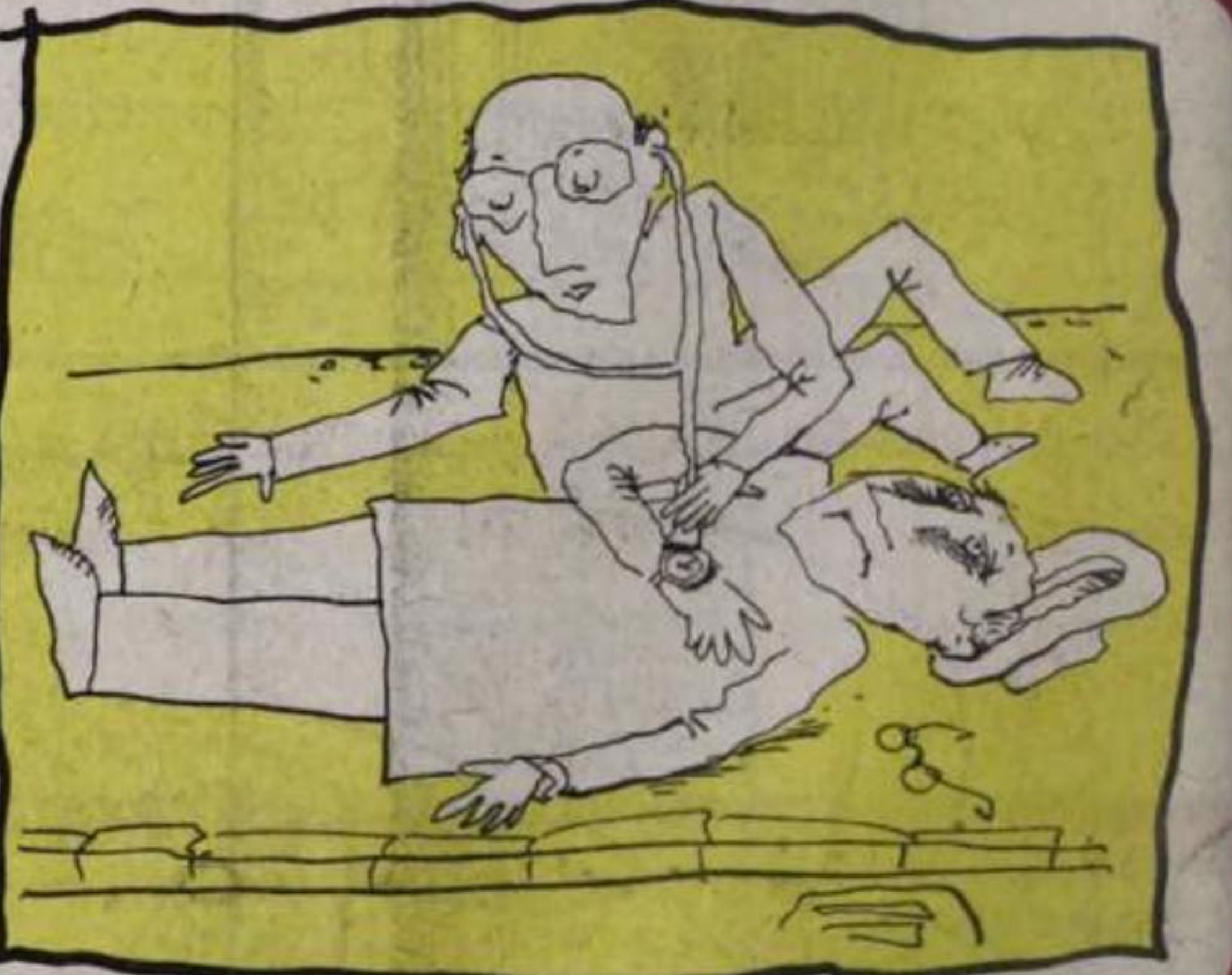

– Rendben van a **ketyegője!**

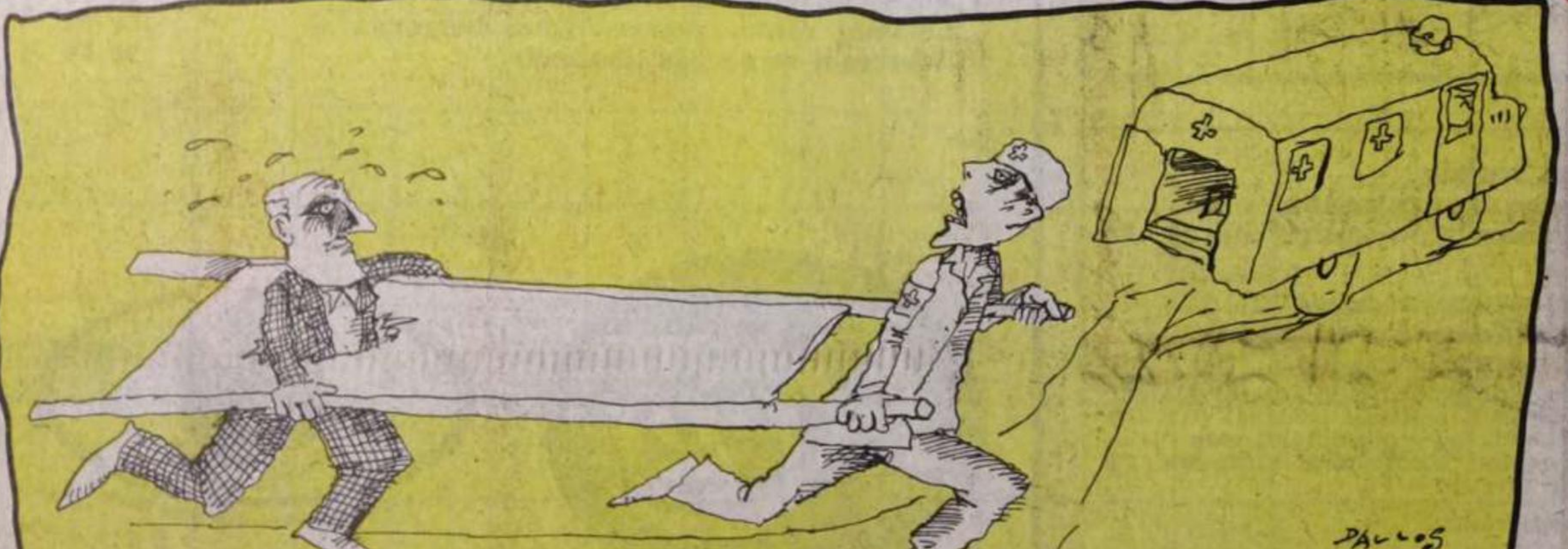

– Bírja még egy kicsit szuflával, uram?

SOROZAT